

Excerpta De
**Ecclesiasticum
Officium**

Secundum
**Ordinem Fratrum
Predicatorum**
In Hoc Volumine

Per Quatuordecim Libros
Distinctum Hoc Ordine Continetur

Humberti de Romanis

1259

Index

Index	ii
-----------------	----

INCIPIT

Divine Office Responsories	v
--------------------------------------	---

Ordinarium

Incipit Ordinarium	1
De Pulsationibus	1
De Quo Officium Sit Agendum	1
De Prostrationibus Dimittendis	1
De Responsorio in Primis Vesperis Dominice	2
De Oratione Dominicali	2
De Matutinis Dominice	3
De Divisione Hystorie Dominicalis per Ebdomadam	4
Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit	5
Adventus Domini usque ad Epiphanie Domini	5
Epiphanie Domini usque ad Septuagesimam	5
Commune Sanctorum	7
De Festis in Communi	7
De Concomitantia Festivitatem	8
De Translatione Festivitatem	10
De Festo Trium Lectionum	11
De Festo Simplici	13
De Festo Semiduplici	13
De Festo Duplici	14
De Festo Toto Duplici	15
De Thurificatione	16
De Octavis Sanctorum	16
De Memoriis Faciendis	18
De Ordine Memoriarum	20
De Festivitatibus Extraordinariis	20

De Matutinis In Sero Post Completo- rium Dicendis	21
De Orationibus Et Vigiliis Sanctorum .	21
Que Requirenda Sint In Communi Sanc- torum	21
De Officio Defunctorum	23
De Antiphona Cantanda Post Comple- torium Ad Recommendandum Or- dinem Et Fratres Beate Virginis	27
De Disciplinis Recipiendis Post Com- pletorio	29
De Oratione Pro Capitulo Generali Et Per Pergentibus Ad Illud	30
De Pretiosa	31

Kalendarium Sanctorum **34**

Januarius	34
Februarius	36

Psalterium **58**

Dominica ad Matutinum	58
Feria II ad Matutinum	81
Feria III ad Matutinum	96
Feria IV ad Matutinum	110
Feria V ad Matutinum	124
Feria VI ad Matutinum	141
Sabbato ad Matutinum	158
Dominica ad Vesperas	175
Feria II ad Vesperas	178
Ad Primam	181
Ad Tertiam	183
Ad Sextam	186
Ad Nonam	189

Feria III ad Vesperas	193
Feria IV ad Vesperas	195
Feria V ad Vesperas	197
Feria VI ad Vesperas	201
Sabbato ad Vesperas	206
Canticis	212
De Officio Beate Virginis	231
De Officio Beate Virginis Cotidiano . .	232
Ad Vesperas	232
Ad Completorium	234
Ad Matutinas	235
In Laudes	237
Ad Primam	238
Ad Tertiam	239
Ad Sextam	239
Ad Nonam	240

Breviarium	242
Rubricæ	242
De Quo Officium Sit Agendum	242
De Responsorio in Primis Vesperis Do-	
minice	242
De Oratione Dominicali	242
De Omelia Dominicali Quando Legenda	
vel Transferenda vel Officio Dimit-	
tenda Sit	243
De Divisione Hystorie Dominicalis per	
Ferias	244
Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit	244
Proprium de Tempore	245
Dominica Prima in Adventu Domini Sab-	
bato Precedenti	245

Here is a sample responsory.

R. This is the main responsory verse * with a second part. **V.** This is the versicle. with.

We can refer to the first responsory using its label. For example, see the responsory v.

Incipit Ordinarium

De Pulsationibus

Quando fratres debent ad Divinum Officium convenire, duo fiant. Cum autem una hora immediate post aliam est dicenda, ad secundam horam non fiat signum, preterquam ad Vesperas in quadragesima, ad quas semper faciendum est signum sive post Nonam immediate, sive Missa mediante dicantur. Ad Laudes vero post matutinas, et ad gratias post comestionem, nullo tempore pulse-tur. Ad Missam vero semper est faciendum signum, similiter et ad horam que dicitur immediate post Missam, nisi quando dicta Missa post Primam, Tercia continuatur Misse. Tunc enim non est signum pro Tercia faciendum.

De Quo Officium Sit Agendum

Notandum quod per totum annum Officium tam diei quam noctis ad Horas, faciendum est de Tempore, nisi in festis Sanctorum, et per Octavas et in Octavis eorum, et nisi in Sabbatis quando de Beata Virgine agitur in conventu. Quando igitur de Tempore fuerit faciendum, omnibus Dominicis extra Tempus Paschale, faciende sunt novem lectiones in Matutinis. In profestis autem diebus per totum annum fiant tantum tres, nisi in Triduo ante Pascha. Tempus autem Paschale vocatur Missa de vigilia Pasche, et deinceps usque ad primas Vesperas Trinitatis exclusive.

De Prostrationibus Dimittendis

In omni Sabbato ante Dominicam prostrationes dimittantur in Nona, preterquam in Quadragesima. In Vesperis vero Sabbati et

deinceps usque ad Completorium Dominice inclusive, per totum annum nulle fiunt prostrationes ad Horas. Sic autem de Dominica est agendum.

De Responsorio in Primis Vesperis Dominice

Omni tempore quando hystoria dominicalis in sua prima Dominica inchoatur, responsum dicendum est in primis Vesperis, et ab uno. Quando vero propter aliquod impedimentum Dominica non habet primas Vesperas, vel hystoria dominicalis non cantatur in Dominica in qua primo debuit inchoari: responsum in Vesperis de cetero non dicatur.

De Oratione Dominicali

Notandum est quod oratio Dominicalis semper dicenda est in Sabbato precedenti ad Vesperas, et in ipsa Dominica ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Dominica agitur, preterquam in

Prima et in Completorio. Et hoc sciendum quod ubicumque in Ordinario vel in Collectario dicitur *lex oratio dicitur talis vel talis, hec vel illa oratio dicatur ad Horas*, nunquam intelligitur de Prima neque de Completorio nisi specialiter exprimatur. Dicenda est etiam oratio Dominicalis per ferias sequentis ebdomade usque ad Vesperas Sabbati exclusive, ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Tempore agitur, nisi in ieiuniis Quatuor Temporum Adventus, et in quarta feria Cinerum et deinceps usque ad Dominicam in Albis exclusive, et nisi in tribus diebus Rogationum, et nisi in ebdomada Pentecostes, et nisi due aut plures orationes Dominicales infra ebdomadam sint dicende. Quando vero due vel plures orationes infra unam ebdomadam dicende fuerint, postquam una infra ebdomadam

fuerint, postquam una infra ebdomadam fuerit incepta, dicatur quando de Tempore agitur usque dum alia inchoetur: et sic deinceps si plures dicende fuerint. Ille autem orationes que infra ebdomadam inchoantur, semper sunt in Laudibus inchoande. Hoc etiam sciendum quod oratio que dicitur ad Laudes, semper dicenda est ad Tertiam et Sextam et Nonam, nisi in ieiuniis Quatuor Temporum Adventus, et in duobus diebus Rogationum. Dicitur etiam ad Vesperas quando agitur de eodem de quo in Laudibus, nisi per ferias in Quadragesima, et in duobus diebus Rogationum.

De Matutinis Dominicis

mnibus Dominicis quando de simplici Dominica agitur, invitatorium a duobus cantetur, singula responsoria a singulis fratribus in matutinis dicantur. In omni autem Dominica nisi festum vel Octava dies festi

habentis Octavam impediat tres ultime lectiones de expositione Evangelium Dominicali legantur, preterquam in vigilia Natali Domini quando in Dominica evenerit. Tunc enim omelia dominicalis omittitur illo anno. Et nisi quando aliquam vigilia habens propriam omeliam in Dominica evenerit. Tunc enim tres ultime lectiones erunt de omelia vigilie, et omelia Dominicali in aliquam feriam transfereatur, preterquam in vigilia Sancti Andree quando in Dominica evenerit. Tunc enim omelia domicalis legenda est, et omelia de vigilia illo anno penitus dimittenda. Quando vero propter aliquod impedimentum Dominicalis omelia non legitur in Dominica, semper infra ebdomadam suam in aliqua feria est legenda, nisi quando festum sancti Silvestri in Dominica evenerit, et quando festum Beati Petrus Martyris, vel

Apostolorum Philippi et Iacobi, vel Sancte Crucis, vel Corone Domini, in Dominica ante Ascensionem evenerint. Tunc enim omelia dominicalis dimittitur illo anno. Dimittuntur etiam due ultime omelie dominicales que sunt post *Domine in ira*, quando inter octavas Epyphanie et Septuagesimam non sunt ferie vacantes in quibus possint legi. Similiter et omelia Evangelii *Loquente Ihesu* dimittitur quando tantum viginti due septimane fuerint inter *Deus omnium* et Adventum, si in vicesima secunda septimana non fuerint tot ferie vacantes, quod omnia Evangelia legi possint. *Te Deum* dicatur omnibus Dominicis preterquam in Adventu, et in Septuagesima et deinceps usque ad Pascha exclusive, nisi quando festum Purificationis in Septuagesima vel Sexagesima vel Quinquagesima evenerit. Psalmi *Dominus regnavit deco-*

rum, Jubilate, Deus deus canticum *Benedicite*, et psalmi *Laudate dominum de celis*, dicantur in Laudibus omnibus diebus Dominicis preterquam in Septuagesima et deinceps usque ad Pascha exclusive, nisi festum Purificationis in Septuagesima vel Sexagesima vel Quinquagesima evenerit.

De Divisione Hystorie Dominicalis per Ebdomadam

Sciendum quod per totum annum responsoria de hystoria dominicali per ebdomadam quando de Tempore agitur, hoc ordine sunt dicenda. Videlicet in secunda et quinta feria tria prima, in tertia et sexta feria tria media, in quarta feria et Sabbato tria ultima. Et hoc observandum est nisi aliter sint signata. Quando autem festum aliquod infra ebdomadam celebratur, nihilominus ordo predictus in reliquis feriis observetur.

Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit

Adventus Domini semper celebrari debet in Dominica que vicinior est diei Sancti Andree sive precedat sive sequatur, vel in ipso die Sancti Andree quando in Dominica evenerit. Omnia que ad Horas tam diei quam noctis per totum Adventum dicenda sunt, que in Ordinario vel in Antiphonario non sunt notata, dicenda sunt secundum quod in Dominica *Domine ne in ira* et in eius feriis sunt signata.

Notandum quod hystoria *Domine ne in ira*, debet cantari in diebus Dominicis usque ad Septuagesimam exclusive, responsoria vero ferialia in festivitates impediunt omnibus diebus infra ebdomadam sunt cantanda usque ad Septuagesimam, preterquam in Sabbatis in quibus de Beata Virgine est agendum.

Providendum tamen quod quando primum Sabbatum quod est post Octavam Epyphanie, fuerit omnino vacans ita quod non sit in eo festum trium lectionem vel maius, tunc in ipso Sabbato fiat Officium feriale, et cantentur responsoria que pro Sabbato sunt signata. Hoc autem contingit quando eumque Octava Epyphanie est in Dominica, nisi Septuagesima fuerit in prima Dominica immediate, videlicet in festo Fabiani et Sebastiani, quia tunc festum predictorum martyrum est in Sabbato celebrandum. Alias vero nunquam contingit. Considerandum est autem diligenter utrum inter Octavam Epyphanie et Septuagesimam tot sint dies Dominici quod sunt Dominicalia Officia et orationes, ut in ipsis dicantur. Si vero non sint tot dies Dominici, dicantur per ferias, tali quidem die si fieri potest in quo nulla sit festivi-

tas. Quod si necessitas coegerit ut in illa die dicatur Officium Dominicale in qua festum trium lectionum occurrerit, memoria tantum fiat de festo. Ad Matutinum autem omelia, et antiphona ad *Benedictus* et ad *Magnificat* et Missa in die, de Dominica erunt. Quando vero inter Octavam Epyphanie et Septuagesimam nulla est Dominica vacans in qua possit cantari hystoria *Domine ne in ira* tunc responsoria de Psalmis que per ferias notata sunt, vel etiam Officium de festis trium lectionum, sunt intermittenda, et hystoria *Domine ne in ira* per ferias cantetur. Propter orationes autem et Evangelia que post duo officia posita sunt, non debet intermitteri festum trium lectionum, nec in Sabbato Officium de Beata Virgine. Sceindum igitur quod si Septuagesima evenerit decimo quinto kalendas Februarii scilicet in festo Prisce, tunc in quarta fe-

ria precedenti que est immediate post Octavam Epyphanie, hoc est in die Felicis, legendum est omelia de nuptiis, et cantanda sunt tria ultima responsoria de hystoria Dominicali, et sequenti die, scilicet in festo Mauri quod erit quinta feria legende sunt tres prime lectiones de Paulo ad Romanos, et cantanda tria prima responsoria hystorie Dominicalis. In sexta vero feria, scilicet in die Marcelli legenda est omelia *Cum descendisset* et cantanda sunt tria media responsoria hystorie predictae. In Sabbato autem hoc est in die Antonii, fiet de Beata Virgine. Quando vero Septuagesima evenerit decimo quarto kalendas Februarii, tunc in tertia feria precedenti que erit immediate post Octavam Epiphanie, hoc est in die Felicis, legantur tres prime lectiones de Paulo, et cantentur tria media responsoria hystorie Dominicalis. In quarta

autem feria sequenti hoc est in die Marui, legatur omelia de nuptiis, et cantentur tria ultima responsoria hystorie Dominicalis. In quinta vero feria hoc est in die Marcelli, legatur omelia *Cum descendisset* et cantentur tria prima responsoria hystorie predicte. In sexta feria fiat festum Antonii. In Sabbato vero fiat de Beata Virgine. Quando autem Septuagesima evenerit decimo tertio kalendas Februarii, tunc in secunda feria precedenti que erit immediate post Octavam Epyphanie, legantur prime tres lectiones de epistola Pauli ad Romanos, et cantentur tria prima responsoria hystorie Dominicalis. In tertia feria fiat festum Mauri. In quarta feria hoc est in die Marcelli, legatur omelia de nuptiis, et cantentur tria ultima responsoria hystorie Dominicalis. In quinta feria fiat festum Antonii. In sexta vero feria hoc est in die Prisce,

legatur omelia *Cum descendisset* et cantentur tria media responsoria hystorie predicte. In Sabbato fiet festum Fabiam et Sebastiani.

De Festis in Communi

In quacumque die festum simplex vel maius occurrerit, in ea celebrabitur, preterquam in Dominicis Adventus, et preterquam in Septuagesima et Dominics sequentibus usque ad Ramos inclusive, et preterquam in die Cinerum, et preterquam in feria secunda post Ramos et deinceps usque ad Dominicam in Albis inclusive, et preterquam in die Ascensionis et in Octava eius, et in vigilia Pentecostes et deinceps usque ad festum Trinitatis inclusive. Excipitur festum Purificationis quod nunquam transfertur, et festum Annuntiationis, de quo fiat sicut infra in rubrica *De Translatione Festivitarum* notatum est. Festum etiam trium lec-

tionum fiat in quacumque die occurrerit, nisi in Dominica, vel nisi festum simplex vel maius in eo fuerit celebrandum, et nisi quando hystoria *Domine ne in ira* propter brevitatem temporis inter Octavas Epiphanie et Septuagesima, in festo trium lectionem fuerit cantanda, et nisi in quarta feria Cinerum et deinceps usque ad Octavas Pasche inclusive, et nisi in prima die Rogationum, et deinceps usque ad Octavas Ascensionis inclusive, et in vigilia Pentecostes et deinceps usque ad *De omnium* inclusive, et nisi in Sabbatis quando de Beata Virgine agitur in conventu, et in ieiuniis Quatuor Temporum Septembris.

De Concomitantia Festivitatem

Si festum simplex vel maius post festum totum duplex immediate evenerit, primum festum scilicet totum duplex, in suo die habebit totas Vesperas, et de festo

sequenti memoria tantum fiat. Excipitur festum Beati Patri Martyris, et festum Translationis Beati Dominici, quando aliquod eorum in vigilia Ascensionis occurrerit, quia tunc secundas Vesperas non habebit. Si vero festum totum duplex in crastino festi simplicis vel semiduplicis aut duplicis occurrerit celebrandum, festum totum duplex in primis Vesperis a principio inchoabitur, et de festo illius diei memoria tantum fiet. Si autem festum semiduplex occurrerit post festum semiduplex vel simplex, in die primi festi in Vesperis psalmi de ipso primo festo erunt, antiphona vero super psalmos, et capitulum et que sequuntur erunt de festo sequenti, et de festo illius diei fiet memoria. Quando vero festum simplex post festum semiduplex evenerit, festum semiduplex habebit in die suo totas Vesperas, et de festo simplici sequenti

memoria tantum fiet. Quando autem unum festum simplex post aliud simplex evenerit, primum festum in die suo habebit in Vesperis antiphonam et psalmos. Capitulum vero et que sequuntur de sequenti festo erunt, et memoria fiet de primo festo. Quod de festo simplici et semiduplici supradictum est: intelligendum est quando primum festum habuit primas Vesperas. Si enim propter aliquod impedimentum festum semiduplex vel simplex non habuisset primas Vesperas, habere debet secundas, nisi festum duplex vel totum duplex sequatur. Si festum simplex vel maius in quocumque Sabbato fuerit celebrandum, habebit festum in ipso Sabbato totas Vesperas, etiam si Dominica secundas Vesperas non habeat, nisi in Sabbatis Adventus, et in Sabbato ante Septuagesimam et deinceps in Sabbatis usque ad Pascha, in

quibus festum simplex vel semiduplex, in Vesperis habebit psalmos et antiphonam, a capitulo vero inchoabitur de Dominica, et memoria postea de fosto fiet. Festum vero duplex vel totum duplex omni tempore habebit totas Vesperas, et de Dominica sequenti memoria tantum fiet. Quando autem festum simplex post Dominicam occurrerit, psalmi et antiphone de Dominica erunt, capitulum et que sequuntur de festo. Si vero semiduplex vel duplex fuerit, psalmi de Dominica erunt, antiphona vero super psalmos et capitulum et que sequuntur, de festo sequenti erunt. Festum vero totum duplex a principio inchoabitur, et habebit totas Vesperas, fit de Dominica fiet memoria. Sciendum autem quod Dominica infra octavam in omnibus censetur sicut festum simplex, nisi quantum ad primas vespas, quando festum

aliquod simplex infra octavas in Sabbato evenierit.

De Translatione Festivitatem

Si festum simplex vel maius in aliqua Dominica Adventus evenierint, vel in Dominica Septuagesime et deinceps in aliqua Dominica usque ad Ramos exclusive, in secundam feriam transferatur, excepto festo Purificationis quod non transfertur, et festo Sanctorum Fabiani et Sebastiani, quod in precedenti Sabbato celebrandum est, et festo Sancte Agnetis, quod in crastinum Sancti Vincentii transferatur, si aliquod ipsorum in Dominica Septuagesime evenierit. Quodcumque autem festum simplex vel maius in die Cinerum occurrerit, in precedenti tertia feria celebretur. Quando vero festum simplex vel supra in Dominica de Ramis Palmarum vel deinceps usque ad octavam Pasche inclusive evenierit, si simplex fuerit, illo anno

nichil de eo fiat nisi memoria in Dominica et in secunda et tertia feria in utrisque Vesperis et in Laudibus, et in quarta feria in Laudibus. Semiduplex autem et maius in ebdomadam post octavam Pasche transferatur, pretor festum Annuntiationis, quod si certo die generaliter ab omnibus fuerit in Patria celebrandum: celebretur etiam a fratribus ipso die, alioquin sicut dictum est de aliis transferatur. Festivitates vero que in predictam ebdomadam transferentur, celebrentur per ferias vacantes ipsius septimane, eo ordine quo fuerint intermissee. Ita tamen quod si festum aliquod nisi trium fuerit lectionum, aliqua die predictae ebdomade occurrerit, in sua die celebretur, nec propter aliud festum extra suam diem transferatur. Quodlibet autem festum quod in secunda feria et deinceps per hanc ebdomadam fuerit celebran-

dum habebit primas Vesperas, et in secundis fiet de eo memoria, si aliud immediate fuerit celebrandum, nisi sit totum duplex, quod habebit etiam secundis Vesperas, in quibus fiet tantum memoria de festo celebrando post ipsum immediate. Festum vero sequens post totum duplex habebit secundas Vesperas, et sic deinceps si plura successive et immediate occurrerint celebranda. Quod si festum simplex vel maius in die Ascensionis vel in Octava eius evenerit in sequentem sextam feriam transferatur. Si vero in vigilia Pentecostes: in precedenti sexta feria celebretur. Si autem in die Pentecostes vel deinceps usque ad festum Trinitatis inclusive festum semiduplex vel maius occurrerit, transferatur in sequentem feriam post festum Trinitatis. Quod si simplex fuerit, illo anno nichil de eo fiat.

De Festo Trium Lectionum

Sciendum quod de festo trium lectionum nichil fit in Cena Domini et deinceps usque ad Dominicam in Albis inclusive, et in die Pentecostes et deinceps usque ad diem Trinitatis inclusive. Item quodcumque festum totum duplex in die festi trium lectionum fuerit celebrandum. Omnibus autem diebus Dominicis, et quando tempus ita breve fuerit inter Octavas Epyphanie et Septuagesimam quod in feriis intervenientibus oportet cantari hystoriam *Domine ne ira* et in quarta feria Cinerum et deinceps usque ad quartam feriam post Ramos inclusive, et in tribus diebus Rogationum, et infra octavas Ascensionis et in Octava, et in vigilia Pentecostes, et infra octavas Trinitatis, et infra octavas dedicationis et in octava die, tantum fit memoria de festo

trium lectionum in Vesperas et in Laudibus, nisi quando in predictis temporibus festum totum duplex in die festi trium lectionum fuerit celebrandum. Fit etiam tantum memoria de festo trium lectionum in Sabbatis quando de Beata Virgine agitur in conventu, et in ieiuniis quatuor temporum Septembris, et quando festum semiduplex propter translationem in die ipsius fuerit celebrandum. Quando vero festum trium lectionum in crastino Dominice vel festi simplicis aut semiduplex debuerit celebrari, in primis Vesperis fiet tantum de ipso memoria, et sequenti die officium de Officium de ipso erit in Matutinis et Laudibus et Horis diei, ad Nonam autem semper terminatur. Si autem in crastino totius duplicis celebrari debuerit, in precedenti die nichil fiet de eo, sed sequenti die Officium de ipso agatur ut predictum est. Quando

vero in crastino ferie vacantis occurrerit, in Vesperis precedentibus ad capitulum inchoetur. Sic autem fiat, ad Matutinum invitorium sic est notatum ab uno dicatur. Antiphona una super novem psalmos de festo. Versiculus ante lectiones et tria responsoria dicantur secundum feriam de hystoria que cantaretur si festum haberet novem lectionem extra tempus paschale, excepto festo praxedis, in quo semper dicantur tria ultima responsoria. Tempore vero Paschali dicantur tantum tres psalmi cum antiphona de festo Paschalis temporis. Versiculus vero secundum ordinem nocturni. Tria responsoria sicut in festo simplici Paschalis temporis. Oratio sicut est notata. Cetera fiant sicut in festo simplici excepto quod non dicatur *Te Deum*, et prima antiphona Laudum sola dicitur in Laudibus super psalmos. Prostrationes

autem non fiant quamdiu de eo agitur, similiter nec post gratiarum actiones quando in diebus ieiuniorum evenerit, et nunquam transferatur.

De Festo Simplici

Festum simplex sub-scripto modo celebretur, nisi maius festum precedens impediatur. In primis Vesperis antiphone et psalmi secundam feriam qui dicerentur si de feria ageretur, vel psalmis de festo si precesserit, vel de Octavis quando infra Octavas evenerit, cum antiphona de festo precedenti vel de Octavis, capitulum vero et que sequuntur de festo erunt. Responsorium in Vesperis non cantetur. Invitatorium a duobus dicatur. Novem lectiones fiant extra tempus Paschale. In tempore vero Paschali, tantum tres. Singula responsoria in Matutinis a singulis fratribus cantentur. Responsoria Horarum ab uno dicantur. *Te Deum* cantetur nisi

a Septuagesima usque Pascha, et nisi in festo Innocentum, quando extra Dominicam fuerit. In Laudibus dicantur hi psalmi scilicet *Dominus regnavit decorem, Jubilate II, Deus deus* canticum *Benedicite*, psalmis *Laudate Dominum de celis* cum quinque antiphonis. Que etiam dicantur ad Horas diei suo ordine quarta pretermissa. Et hoc generaliter observetur scilicet quod quodcumque antiphone Laudum ad Horas dicauntur, quarta intermittatur, sive de tempore sive de sanctis agatur. Prima vero earum in festo simplici dicatur in secundis Vesperis super psalmos, preterquam in festis que a Natali Domini usque ad Octavas Epyphanie occurrerint.

De Festo Semiduplici

In festo semiduplici in primis Vesperis, una tantum antiphona dicatur de ipso festo super psalmos, psalmi feriales, vel de festo si precesserit,

vel de Octavis si infra Octavas evenierit. Responsorium in primis Vesperis, et Tertium et Sextum et Nonum in Matutinis, a duobus cantentur. Cetera omnia fiant sicut in festo simplici super notatum est.

De Festo Duplici

In festis duplicibus et totus duplicibus, Prior faciat Officium. Et sciendum quod quandoquidem in ordinario dicitur Prior faciat hoc vel illud, vel Priori fiat hoc vel illud, intelligendum est solum quando ipse facit Officium. Quod si aliud facit Officium loco eius, quicquid de Priore dicitur, de illo qui facit Officium intelligatur, preterquam in absolutione fratris qui fuerit inungendus. In omni festo duplici in primis Vesperis, una tantum antiphona de ipso festo super psalmos dicatur, et psalmis sicut in semiduplicibus, nisi in festo Circumcisionis. Officium in utrisque Vesperis, et in Matutinis et

in Laudibus et in Missa, in dextro choro inchoetur, in quibus Horis cantor et succentor in medio chori stare debent, et chorum pariter regere. Omnis psalmos in predictis Horis et canticum *Benedicite* singulariter unusquisque in suo choro incipiat, ymnos vero et canticum *Magnificat* et *Te Deum* et canticum *Benedictus* ambo simul incipiant. Quando thurificandi sunt, stent in medio chori similiter. In predictis etiam Horis, antiphone a superioribus post Prelatum quando ipse facit Officium, inchoentur. Responsorium in primis Vesperis cantetur a quatuor quibus iniunctum fuerit a cantore, Cantor Priori antiphonam super *Magnificat* et super *Benedictus* ante canticum deferat et postea referat. Quicumque vero facit Officium in Horis predictis stet in dextro choro in suo ordine quousque vadit ad induendum ca-

pam sericam. In aliis autem Horis non transferatur chorus. Incepta antiphona ad *Magnificat* in utrisque Vesperis et ad *Benedictus* in Laudibus thurificetur altrare secundum modum qui in rubrica *De Thurificatione* notatur est. Versiculi et responsoria Horarum a duobus dicantur. In Matutinis invitorium quatuor incipiant, et duo illorum qui primi in tabula notati fuerint soli totum primum versum psalmi *Venite* dicant, et alii secundum, videlicet *Quoniam Deus* et sic deinceps usque in finem. Finito *Gloria Patri* et dicto *seculorum amen* a duobus tantum, et dicta resumptione a conventu, reincipiatur invitorium a quatuor. Singula responsoria in Matutinis a duobus cantentur preter ultimum quod a quatuor dici debet. Quando ille qui facit Officium lecturus est ultimam lectionem, de benedictionem qui primus est in

dextro choro. In secundis Vesperis dicantur psalmi sub una antiphona nisi in festo Circumcisionis. Cetera fiant sicut in festo simplici est notatum, excepto quod in Completorio et in Prima preces non dicantur, sed in Completorio dicta antiphona post *Nunc dimittis* et in Prima dicto *Confiteor*, statim subiungatur *Domine vobiscum* et Oratio.

De Festo Toto Duplici

Festum totum duplex fiat in die Pasche et duobus sequentibus: In Ascensione Domini, In die Pentecostes et duobus sequentibus, In festo Trinitatis, In die Consecrationis Ecclesie et in Anniversario eiusdem, In festo Patroni Ecclesie Nostre, et in ceteris que in Calendario sunt notata. In omnibus autem festivitibus totis duplicibus ad primas Vesperas dicantur hi psalmi scilicet *Laudate Pueri, Laudate Dominum Omnes Gentes, Lauda anima,*

Laudate Dominum Quoniam Bonus, Lauda Iherusalem, nisi in festo sancti Stephani et sancti Iohannis et Epyphanie et nisi in festo Pasche et duobus diebus sequentibus, et nisi in festo Pentecostes et duobus diebus sequentibus, et nisi in festo Translationis Beati Dominici quando post Ascensionem immediate celebratur. Quando responsorium cantatur in Vesperis, cantetur a quatuor, antiphona ad *Magnificat* et ad *Benedictus* tota cantetur ante cantici inceptionem *Te Deum* in Matutinis omni tempore dicatur. Responsoria Horarum cum *Alleluia* dicantur, nisi in Completorio Sabbati ante Septuagesimam et deinceps usque ad Pascha. Versiculi vero nunquam dicantur cum *Alleluia*, nisi in tempore Paschali. Cetera omnia fiant sicut supra in festo duplici est notatum, preterquam in die Natali et sancti

Stephani et sancti Iohannis et Epyphanie in quibus in secundis Vesperis dicuntur quinque antiphone super psalmos, et preterquam in festo Annuntiationis in quo quando in Quadragesima evenierit responsorium *In Pace* dicetur ab uno, et quod feria secunda et tertia post Pascha et Pentecosten, una tantum antiphona dicitur in Laudibus super psalmos.

De Thurificatione

In festis duplicibus et totis duplicibus Thuriferarius et Ceroforarii hora competenti in Vesperis et in Laudibus ad sacristiam s. wristiam vaclat, ibique amietu et superpelliceo et cappaserica indutus, praecedentibus primo Thuriferario, deinde Ceroferariis, proce-

De Octavis Sanctorum

Festivitates sanctorum habentium Octavas, sunt he: sancti Andree, sancti Stephani, sancti Iohannis Evangeliste, sanctorum Inno-

centium, sancti Johannis Baptiste, Apostolorum Petri et Pauli, Beati Dominici, sancti Laurentii, Assumptionis Beate Virginis, sancti Augustini, Nativitatis Beate Marie, sancti Martini. Preter istas Octavas nulle alie Octave sanctorum fiant, sive patronorum ecclesie, sive aliorum quorumcumque. Sic autem fiat Officium per Octavas sanctorum. Per omnes ferias infra Octavas sanctorum quando de Octavis agitur, ad matutinas invitorium sicut in suis locis notatum est, ymnus sicut in die, vna tantum antiphona de festo super novem psalmos, prima die post festum dicitur prima antiphona de primo nocturno, secunda die secunda, et sic deinceps quot fuerint necessarie, versiculus et tria responsoria de festo secundum feriam. Est autem dividenda hystoria per ferias eo modo quo supra de dominicali hystoria est notatum.

Te Deum cotidie dicatur, versiculus ante Laudes sicut in die. In Laudibus super psalmos prima antiphona Laudum, capitulum, ymnus, versiculus, de die, ad *Benedictus* antiphona, sicut est notata, Oratio sicut in die, ad Horas diei, antiphona, capitula, responsoria, versiculus, Oratio, de festo: excepto quod si festum fuit totum duplex, responsoria tamen non dicuntur cum Alleluia, infra Octavas. Ad Vesperas antiphona, psalmi, capitulum, hymnus, versiculus de festo, ad *Magnificat* antiphona, sicut est notata, Oratio de festo, cantus hymnorum sicut est notatus. Excipiuntur de predictis Octave Apostolorum Petri et Pauli et sancti Andree. In Octava autem die ad Vesperas precedentes psalmi de Octava, super psalmos prima antiphona Laudum de festo. Cetera fiant sicut in festo, servato modo festi simplicis. Excipiuntur Octava sancti Lau-

rentii propter versus antiphonarum qui non dicuntur, et Octava Apostolorum Petri et Pauli, et Octava sancti Andree, sancti Stephani, sancti Johannis et sanctorum Innocentum. Octava etiam sancti Johannis Baptiste in secundis Vesperis habet propriam antiphonam ad *Magnificat*. Dominica vero infra Octavas fiat sicut de Octava die notatum est, nisi quod antiphone ad *Benedictus* et ad *Magnificat* de die festi non dicantur, si alie per Octavas notate sint. Excipitur Dominica infra Octavas Beati Augustini quando in Kalendis Septembris evenerit. Quando autem omelia Dominicali legitur in aliqua feria infra Octavas, fiat totum aliud Officium de Octavis.

De Memoriis Faciendis

Per totum annum quando propter festum vel Octavas, de Dominica non fit plenum Officium, semper facienda est de ipsa memo-

ria Sabbato precedenti in Vesperis, et in ipsa die in Laudibus et in Vesperis, preterquam in vigilia Natalis Domoini in Vesperis, et in die Natalis et Circumcisionis et deinceps quandocumque Dominica fuerit usque in crastinum Epyphanie exclusive. Excipitur Dominica infra Octavas Natalis Domini, de qua nihil faciendum est nisi in crastino sancti Thome, vel in die sancti Silvestri, et Dominice infra Octavas Epyphanie et Ascensionis, de quibus in Sabbato precedenti nulla est memoria facienda. Fiat etiam memoria de tempore per omnes ferias Adventus et Quadragesime et tribus diebus Rogationum quando festum simplex vel Maius in predictis temporibus occurrerit celebrandum, aliis autem temporibus per totum annum, de tempore per ferias nulla fiat memoria quando festum infra ebdomadam contigerit celebrari. Item

de omnibus festis simplicibus et supra si non habuerint integre primas Vesperas vel secundis, memoria in utrisque Vesperis semper fiat. Excipitur festum commemorationis Beati Pauli, de quo in primis Vesperis nichil sit specialiter. Item de festo trium lectionum quando non habet plenum Officium, facienda est memoria sicut supra in rubrica de ipso notatum est. Facienda est etiam memoria de sanctis de quibus in Kalendario est signatum, nisi quando de festo trium lectionum nichil fieret si eveniret. Quando autem infra quascumque Octavas non fit Officium de Octavas, facienda est de ipsis memoria, nisi in utrisque Vesperis et in Laudibus Assumptionis Beate Marie. Omnibus vero Sabbatis per totum annum fiat memoria de Beata Virgine, preterquam in Sabbato infra Octavas Natalis Domini, et in Sab-

bato Sancto Pasche et sequenti, et Sabbato ante festum Trinitatis, et preterquam in festis duplicibus et totis duplicibus, et in die Annularum, cum in Sabbato evenerint, et preterquam in Sabbatis in quibus de ipsa agitur in conventu, quando agitur de Octavis. Fiat etiam de ipsa memoria in Octava sancti Stephani in Laudibus et deinceps tam in Vesperis quam in Laudibus usque ad Vesperas Octavas Epyphanie inclusive, nisi in vigilia et in festo Epyphanie. De Cruce vero facienda est memoria cotidie per ebdomadam Pasche in Vesperis, et Sabbato in Albis, et ad Vesperas deinceps cotidie in Laudibus et in Vesperis usque ad Vesperas vigilie Ascensionis exclusive, nisi in Inventionem ipsius, et in festis totis duplicibus. De Beato autem Dominico fiat cotidie memoria per totum annum, nisi in vigilia Natalis Domini

in Laudibus, et deinceps usque ad Octavam Epyphanie inclusive, et nisi in quarta feria post Ramos in Vesperis, et deinceps usque ad Dominicam in Albis inclusive, et in vigilia Pentecostes in Vesperis, et deinceps usque ad festum Trinitatis, et nisi in festis duplicibus et totis duplicibus, et infra Octavas eiusdem quando de ipsis agitur, et nisi in die Animarum in Laudibus.

De Ordine Memoriarum

Memoria de festo simplici et supra prece-
dit memorias de Octavis et de Dominica, memoria vero de Octavas prece-
dit memoriam de Dominica, prece-
dit etiam memorias de Beata Virgine in sexta feria et Sabbato. Memoria vero de Dominica et memoria de Beata Virgine in sexta feria et Sabbato, prece-
dit memorias trium lectionum, et festi habentis solam memoriam. Item memoria de Adventu et Quadrages-

ima prece-
dit memoria de Beata Virgine in sexta feria et Sabbato. Memoria autem de Beata Virgine in Adventu prece-
dit memorias ad sancto Andrea in sexta feria et Sabbato, et memorias Crucis in Paschali tempore, memoria vero de Cruce in Paschali tempore, fiat post omnes alias nisi post memoriam Beati Dominici, que omni tempore est post omnes alias nisi post memorias facienda nisi infra Octava ipsius. Quando-
cumque autem fuerit memoria facienda in Vesperis et in Laudibus, per antiphonam et versiculum et Orationem fiat.

De Festivitatibus Extraordinariis

Festivitates sancto-
rum que sollemnes habentur in locis in quibus fratres comorantur, possunt ab eis sollemniter celebrari et cantari hystorie, et legende legi, licet in Calendario ordinis non sunt scripte. Quorum tamen

hystorie vel legende non sunt in antiphonariis et lectionariis ordinis, nec Orationes vel Officia in Missalibus inter alia inserenda, sed in fine librorum poni poterunt, vel in quaternis seorsum haberi. In martyrologio vero talium sanctorum nomina nisi alias ibi fuerint, in margine suo loco ponantur.

De Matutinis In Sero Post Completorium Dicendis

In festo sancte Trinitatis et deinceps in omnibus festis duplicibus et totis duplicibus usque ad festum sancti Augustini inclusive, et in festo sancte Marie Magdalene, cantentur in sero post Completorium Matutine.

De Orationibus Et Vigiliis Sanctorum

In omnibus festis sanctorum, nisi vigiliam habuerint, Oratio que dicitur in Vesperis precedentibus diem festum, dicenda est ipso die ad Laudes, Terciam, Sextam et Nonam, et ad se-

cundas Vesperas diei, nisi festum fuerit trium lectionum quod non habet secundas Vesperas. In festis vero sanctorum habentium Missam in vigilia, Oratio que dicitur ad Missam, dicenda est ad primas Vesperas, nisi in festo sancti Andree quando transfertur, et nisi in vigilia Apostolorum Petri et Pauli. Oratio vero que dicitur in Laudibus diei, dicenda est ad Terciam Sextam et Nonam, et ad Vesperas diei. Sciendum autem quod nulla vigilia sancti alicuius habet aliquid in Matutinis nec in Horis ante Vesperas nisi solam omeliam, propter quam tamen cum legenda fuerit, aliud Officium diei illius non mutatur, nisi quandoque in benedictionibus lectionum.

Que Requirenda Sint In Communi Sanctorum

Notandum quo per totum annum omnia que in festis sanctorum in Ordinario vel in Antiphonario non in-

ueniuntur signata, de communi sanctorum Paschalis temporis sive alterius sunt assumenda, et dicenda suis locis secundum quod ibi notata sunt, et competunt festiuitatibus de quibus agitur.

Ad memoriam Beati Dominici per totum annum quando fuerit facienda, preterquam infra Octavas ipsius. Si in festo alicuius martyris vel infra Octavas, fiat memoria de alio martyre, tunc in Vesperis dicatur ad memoriam de secundo sanctorum, versiculus, secundi nocturni. In Laudibus vero dicatur versiculus trium nocturni. Eodem modo fiat de aliis sanctis.

Ab Octavis Epyphanie usque ad Septuagesimam in omnibus Sabbatis, nisi festum simplex vel maius occurrerit, fiat in conventu Officium de Beata Virgine, hoc excepto quod quando Sabbatum primum post Octavam Epyphanie omnino vacaverit, facien-

dum est Officium feriale, secundum quod supra in rubrica ante Dominicam *Domine ne in ira* notatum est. Sic autem fiat. Quando vero propter aliquod predictorum intermittatur, tunc fiat de ea memoria in Vesperis et in Laudibus, preterquam in festis duplicibus et totis duplicibus, et in die Animarum. Quando autem predictum Officium fit in choro in Sabbatis, surgenda dicatur canticum Graduum hoc modo.

Officium cotidianum Beate Virginis totum dicitur extra chorum, preter Completorium. Consuevit autem dici inter duo signa horarum canonicorum, attendendum tamen quod quando Missa cantatur immediate post Primam, et Tercia continuatur Misse, nisi est dicenda Terce de Beata Virgine ante Primam diei, sed post Terciam. Similiter in Dominicis quando Nona dicuntur immediate post gratiarum actiones, si

Vespere vel vigilie defunctorum, continuande fuerint None diei, Nona de Beata Virgine, dicitur post Vesperis vel Vigiliis defunctorum. Similiter in Quadragesima, non sunt dicende Vespere de Beata Virgine ante Nonam diei, sed post Vesperis, sive Nona et Vespere continentur, seu Vespere post Missam dicantur. Ante omnes autem Horas dicatur *Ave Maria*, et qui incipit dicat usque *Dominus tecum* ita alte quod audiri possit, et alii sive unus sive plures prosequantur *Benedicta tu* et cetera. Intermittitur autem predictum Officium in vigilia Natalis Domini in Matutinis, et deinceps usque in crastinum post Octavam Epyphanie exclusive, et in quarta feria ante Cnema domini in Vesperis, et deinceps usque in secunda feriam post Octavam Pasche exclusive. Similiter in vigilia Pentecostes in Vesperis, et deinceps usque

in secundam feriam post festum Trinitatis exclusive. Intermittitur etiam in omnibus festis duplicibus et totis duplicibus in primis Vesperis et deinceps usque in crastinum diei festi exclusive. Intermittitur etiam quandoque fit de ea Officium in conventu. Si qui tamen in supradictis temporibus ex devotione dicere voluerint, per se et summis illud dicant.

De Officio Defunctorum

fficium defunctorum hoc modo agatur in conventu cum agendum fuerit singulis septimanis. Post Nonam diei Dominice sive alterius diei, vel post prandium tempore ieiunii, vel etiam post Vesperas preterquam in Quadragesima, si Priori melius videatur, dicantur Vespere per defunctis cum vigiliis. Poterunt tamen differi interdum vigilie usque post Vesperas diei quando Vespere defunctorum dicuntur post Nonam, si visum

fuerit. Ipsis autem vigiliis continentur Laudes semper cum vacaverit. Quod si non vacaverit, finito ultimo responso cum versibus, dicatur *Pater noster*. Deinde dicat sacerdos, *Et ne nos, V A porta inferi, Dominus vobiscum*, et Orationem *Fidelium*, Laudes autem dicantur post Matutinas. Ad Vesperas et ad vigiliis et ad Laudes qui dicit responsoria Horarum, incipiat primam antiphonam. Ceteras incipiant fratres in utroque choro secundum ordinem. In Vesperis autem dum antiphona et psalmi dicuntur sedeant fratres. Post ultimi vero psalmos ad versum *Requiem eternam*, qui totus dicendus est ab illo choro cui competit, surgant, et stet chorus contra chorum quousque canticum *Magnificat*, cum sua antiphona finiatur. Deinde prosternant se fratres etiam si vigilie sint sollemnes, nisi festum fuerit. Quod si festum

fuerit, inclinet chorus contra corum. Et dicto *Pater noster*, dicatur legendo psalmi *Lauda Anima*, qui dicendus est totus a fratribus prostratis tempore prostrationum, a fratribus vero erectis tempore inclinationum, finito psalmo, ebdomadarius erectus et conversus ad altare dicat Orationes. Idem modus servetur in Laudibus post canticum *Benedictus*. In vigiliis autem et Laudibus sedeant fratres ad psalmos et antiphona, usque ad *Laudate Dominum* exclusive, Et dum tertia antiphona de nocturno dicitur, surgant. Dictoque versiculo, dicatur *Pater noster* more solito. Quo finito, sacerdos dicat, *Et ne nos*. Et responso *Sed libera*, non dicatur *Jube Domine*, sed incipiatur lectio et fratres sedeant, lectiones autem in medio chori legende sunt, et eas legem debent, et cantare versus, responsum qui per ebdomadum ad ea notati

sunt, nisi cantor aliter ordinaverit. Quando versus responsorium cantantur ab uno, cantor incipiat singula responsoria. Quando vero a duobus, tunc illi incipiant responsorium, qui versum cantare debuerint. In vigiliis que semel in septimana fiunt, singula responsoria ab uno. In tribus vero anniversariis ordinis, tertium et sextum et nonum responsorium, per presenti autem fratre defuncto, responsoria omnia, a duobus cantentur. Emergentes vero vigilie fiant secundum quod prelato videbitur. Sunt autem semper faciende vigilie novem lectionem a fratribus in conventu sive extra ubicumque fuerint semel in ebdomada, nisi temporibus infra notatis, in quibus intermitti possint. Poterit autem in parvis conventibus legendo distince dici. Quando predictae vigilie fiunt, nonum responsorium sive dicendum fuerit ab uno sive

a duobus, dicatur cum his terbus versibus, scilicet *Dies Illa, Tremens, Creator*. Dicto ultimo versu, cantor reincipiat responsorium *Libera*. Intermittuntur autem predictae vigilie novem lectionem in omnibus Sabbatis, et in vigilia cuiuslibet festi, nisi trium fuerit lectionum. Item in festis duplicibus et totis duplicibus in utrisque vesperis, et in vigilia Natlis Domini, et deinceps usque ad Octavam Epyphanie exclusive. Item in quarta feria Cenam Domini, et deinceps usque ad feriam secundam post Octavam Pasche exclusive. Item in vigilia Ascensionis, et deinceps usque ad Octavam ipsius exclusive. Item in vigilia Pentecostes et deinceps usque ad Dominicam post Trinitatem exclusive. Item per omnes Octavas, Si tamen presens defunctus fuerit, Officium vigiliarium per eo agi poterit, non tanem in die Natalis Domini,

nec in die Cene, nec in Parascheve nisi in Sabbato Sancto, nisi in die Pasche, nisi in die Pentecostes. Quod si anniversarium quodcumque ordinis evenerit, vel per presenti defuncto, vel ex alia qualibet causa infra ebdomadam quocumque die fuerint predictæ vigiliæ faciende, sufficit quod ille fiant, et ad alias in ipsa ebdomada non teneantur fratres. Vigiliæ vero trium lectionum dicende sunt ab ebdomadario presentis ebdomade, cum diacono et subdiacono, et fratre qui scriptus est ad Missam pro defunctis. Poterunt et alii qui voluerint interesse. Sunt autem semper faciende, nisi in Sabbatis et in vigilia cuiuslibet festi nisi trium fuerit lectionum, et nisi in festis duplicibus et totis duplicibus, in utrisque Vesperis, et nisi in vigilia Natalis Domini et deinceps usque ad Octavam Epyphanie exclusive, et nisi in quarta feria

post Ramos Palmarum, et deinceps usque ad Octavam Pasche exclusive, et nisi in vigilia Pentecostes, et deinceps usque in crastinum Trinitatis exclusive. Quando igitur dicende fuerint, tempore ieiunii extra Quadagesimam post Vesperas post gratias. In Quadagesima vero post gratias, quando bis comeditur post cenam vel post Nonam, cum Vesperis et Laudibus, dicantur, et ebdomadarius Officium incipiat et compleat. Si qui vero eorum qui interesse tenentur, quacumque vasa non interfuerint, nihilominus predictas vigiliæ dicere teneantur. Psalmi autem et lectiones et responsoria, dicantur hoc modo. In Dominica et in quarta feria, dicantur psalmi primi nocturni, cum suis antiphonis et versiculo et lectionibus et responsoriis. In secunda quinta feria, dicantur psalmi secundu nocturni cum suis antiphonis et ver-

siculo et lectionibus et responsoriis. In tertia vero et sexta feria, dicantur psalmi tercii nocturni similiter cum suis antiphonis et versiculo et lectionibus et responsoriis. In ultimo autem responsorio dicatur tantum primus versus, scilicet *Dies Illa*, post resurrectionem vero responsorium non repetatur, sed resumptio usque in finem dicatur. Quod si festum intervenerit, nihilominus in feriis singulis predictus ordo servetur. Hoc autem ordine dicantur Orationes in vigiliis defunctorum, Pro Presenti sive per uno defuncto, si episcopis fuerit, prima Oratio dicatur *Deus qui inter apostolicos*, si alius *Inclina*. Si vero femina: *Quesumus Domine*, Secunda *Deus venie*: tertia *Fidelium*. Pro Fratribus Familiantibus et benefactoribus, prima *Deus venie*, secunda *Deus qui nos patrem*, tertia *Fidelium*. In Omni Anniversario, prima *Deus indulgen-*

tiarum, secunda *Deus venie*, tertia *Fidelium*. Si simul evenerint obitus et anniversarium: dimittatur *Deus venie*, et prima Oratio dicatur Pro Presenti defuncto, secunda Pro Anniversario, tertia non mutatur. In vigiliis autem trium lectionum, dicatur prima *Deus venie*, secunda *Deus qui nos patrem*, tertia *Fidelium*.

De Antiphona Cantanda Post Completorium Ad Recommendandum Ordinem Et Fratres Beate Virginis

mni tempore preterquam in quarta et quinta et sexta feria ante Pascha, cantetur post Completorio antiphona *Salve Regina*, vel *Ave Regina*, incipienda a duobus cantoribus, vel ab aliis duobus quibus iniunctum fuerit a cantore, in medio chori in duplicibus et totis duplicibus, aliis vero diebus ab uno cui iniunctum fuerit stante in sede sua verso vultu ad altare. Dum autem inchoatur antiphona,

fratres omnes preter incipientem quando ab uno, vel incipientes quando a duobus, et preter ceroferarios absque prostratione flectant genua, chori contra chorum, stantes flexius genibus quousque cantatum sit *Salve*, vel *Ave*, et tunc se erigentes, exeant processionaliter ad ecclesiam exteriorem, precedentibus duobus qui notati sunt ad acolitatum in Missa, cum candelaberis et cereis in superpeliciis sine capitiis. Qui ante inceptionem antiphone venientes ante gradus presbyterii, et inclinantes, stare debent ibidem, quousque fratres alii se erexerint, et tunc iterum inclinantes cedant in processione. Omnes autem fratres egrediendo inclinent ante creucem que est inter chorum et ecclesiam laycorum. Dum cantatur antiphona aspergatur aqua benedicta ab ebdomadario, fratre qui dicit responsoria ho-

rarum, vel si ipse impeditur fuerit aut absense alio cui iniunctum fuerit a cantore, aquam benedictam post ebdomadarium deferente, predicta vero genuum flexio, non fiat extra chorum. Finita antiphona, ceroferarii dicant *Ÿ. Dignare me, addentes Alleluia* tempore Paschali, et dicatur eo modo quo dicuntur versiculi ad memorias. Dicto versiculo ebdomadarius subiungat *Oremus* et Orationem *Concede nos*, eo modo quo dicuntur Orationes ad Horas. Finito Oratione, dicatur *Fidelium anime*. Quo dicto si extranei interfuerint intret fratres chorum, et ibi dicant *Pater Noster* et *Credo* in locis suis cum consueris inclinationibus seu prostrationibus. Si vero extranei non interfuerint, dicant extra. Ceroferarii tamen semper dicto *Fidelium* inclinantes, statim revertantur ad sacristiam, dicentes *Pater Noster* et *Credo* in eu-

ndo. Quod si locus exterior non est aptus ad processionem vel si fratres fuerint pauci notabiliter, non oportet exire extra, sed in choro fiant omnia, ceroferariis tamen secundum modum supradictum stantibus ante gradus presbiterii. Ubi autem fuerint extranei in ecclesia, quando aliqui fratres remanserint a Completorio, fiat signum circa finem Completorii ut veniant ad processionem quia Completorio remanserint.

De Disciplinis Recipiendis Post Completorio

Tempore quo fiunt prostrationes in Completorio, et etiam in Paschali tempore, diebus illius in quibus fierent, si essent extra tempus Paschale, recipiende sunt discipline: dicto *Pater Noster* et *Credo*, in loco ubi hec dicuntur si sit aptus ad hoc, vel in alio aptiore secundum ordinationem Prioris. Ne autem occasione prepa-

rationis ad huiusmodi disciplinas, prostrationes vel inclinationes impediantur, poterit fratres dissolvere tunicas circa finem antiphone. Finito *Pater Noster* et *Credo*, fratres preparantes se deponendo supriorem partem tunicarum, dicant *Confiteor*. Quo dicto, ebdomadarius stans in medio, subiungat *Miserereatur*. Deinde incipiat psalmos *Miserere*, et conventus eum prosequatur hoc modo, quod ebdomadarius solus dicant unum versum, et totus conventus dicat alium. Post psalmos dicto *Gloria*, subiungatur communiter ab omnibus, *Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison, Pater noster*. Quo finito subiungat ebdomadarius, *Et ne nos, V. Salvos fac, Dominus vobiscum, Oremus, Deus cui proprium*. Dum autem psalmus et versiculus et Oratio dicuntur, circueat ebdomadarius dando disciplinas, incipiendo a dex-

teris in superiori parte chori, et descendendo, deinde proseguendo in sinistro, et incipiendo ab inferiori. Nec debet pausare quousque compleverit psalmos cum versiculo et Oratione predictis. Quilibet autem frater postquam ille qui dat disciplinas non est reversurus ad eum ad dandum iterum disciplinam, potest reponere vestes suas. Debet tamen remanere prostratus, quousque Oratio sit finita. Sit vero conventus adeo magnus fuerit quod frater unus cito non possit eum expedire, ebdomadarius precedentis septimane adiungatur, qui proseguatur hoc Officium cum ebdomadario presenti, et incipiat in sinistro choro a parte inferiori, predicto modo circuendo, ita quod uterque semel tantum circueat. Provideat autem sacrista, quod in certo loco semper inveniantur virge pro disciplinis, ita in promptu

quod propter earum defectum non contingat conventum moram contrahere in expectando. Vt autem ille qui dedit disciplinas, et ceroferarii et alii qui ex debito tenentur ad aliquas disciplinas, vel ex devotione plures volunt recipere, possint adhuc recipere disciplinas, ebdomadarius suam precedens ebdomadam, vel alius cui cantor dixerit, si aliquis ex istis defuerit: dare potest disciplinas secundum predictum modum, in aliquo alio loco sequestri ad hoc apto.

De Oratione Pro Capitulo Generali Et Per Pergen-tibus Ad Illud

Die lune post Octavam Pasche, et deinceps usque ad sextam feriam ante Pentecosten inclusive, omni die nisi sit festum totum duplex, finito *Pater noster* quod dicitur post Nonam, vel post Officium mortuorum si fiat a conventu immedate post Nonam, dicatur

Psalmi *Ad te levavi* ab utroque choro alternatim cum *Gloria Patri*, cantore ex parte ebdomadarium incipiendte, postea, antiphona *Veni Sancte Spiritus*. Deinde *Kyrie, Christe eleison, Kyrie, Pater noster*. Quo dicto, subiungat ebdomadarius legendo, *Et ne nos, Ṽ. Emitte spiritum, Ṽ. Salvos fac, Dominus vobiscum, Oremus, Deus qui corda, Adesto domine super nostris*, et terminentur sub uno *Per Christum*. Fratres vero qui non sunt in choro, nichilominus dicere debent idem.

De Pretiosa

um in choro dicendum fuerit Pretiosa, pernunitatis que de Martyrologio prenuntianda sunt, subiungat ebdomadarius stans versus ad chorum, *Ṽ. Pretiosa est*, et conventus surgens respondeat *Mors sanctorum*. Deinde ebdomadarius absque *Dominus vobiscum* et absque

Oremus subiungat orationem, *Sancta Maria*. Qua finita et responso *Amen*, dicat *Ṽ, Deus in adiutorium*, responso, *Domine ad adiuvandum, Deus in adiutorium, Domine ad adiuvandum, Deus in adiutorium, Domine ad adiuvandum*, postea dicatur communiter *Gloria Patri, Sicut erat, Kyrie eleison*, et subiungatur secreto *Pater noster*. Deinde dicat ebdomadarius *Et ne nos, Ṽ. Respice domine in servos tuos*, postea sine *Dominus vobiscum*, et sine *Oremus* subiungat orationem *Dirigere et sanctificare*. Qua finita et dicto *Jube domne* ab illo qui legit Kalendas, si legendum fuerit de Evangelio, ebdomadarius det benedictionem, *Divinum auxilium*, si vero de constitutionibus: detur benedictio *Regularibus discipulis*, fratres qui extra conventum sut, si Evangelium proprium in primptu non habuerint, dicant, *Secundum Jo-*

hannem, In principio erat verbum et cetera, usque sine ipso factum est nichil. De constitutionibus vero dicatur lectio *Quoniam ex precepto regule etc.*, usque *uniformes in observantiis canonice religionis inveniamur.* Deinde dicto *Commemoratio fratrum etc.*, prelatus vel si ipse defuerit ebdomadarius dicat *Requiescant in pace*, et responso a conventu *Amen*: cantor vel succentor secundum quod ebdomada fuerit incipiat psalmo *Laudate dominum omnes gentes.* Quo dicto alternatim ab utroque choro cum *Gloria Patri* subiungat ebdomadarius, *Ÿ. Ostende nobis, Dominus vobiscum, Oremus, Actionas nostras.* Deinde prelatus, vel si ipse defuerit, ebdomadarius dicat *adjuvatorium*, postea *fidelium anime.* Quando autem in capitulo dicendum fuerit, si sermo fuerit faciendus, et extranei interesse debuerint, omnia fiant

et terminentur antequam sermo fiat, sicut supra notatum est, excepto quod qui tenet capitulum, dicto *Requiescant in pace*, dicet *Benedicite*, et responso *Dominus*, incipiet psalmo *Laudate*, Si autem extranei non debuerint interesse, dicto *Benedicite*, et propositis siqua voluerit proponere qui tenet capitulum dicat, *Surgat qui debet facere sermonem*, et ille surgens veniat ante eum, et flexis genibus et inclinato capite, petat benedictionem diendo *Jube domine*, et detur benedictio *Dominus sit in corde tuo etc.* Qua recepta, vadat ad locum ubi facientes sermonem esse consueverunt, finito sermone, qui tenet capitulum incipiat psalmo *Laudate* cetera que sequuntur fiant ut predictum est. Si vero culpe fuerint audiende fiat orationes pro benefactoribus hoc modo. Dicto *Benedicite* ut supra, si recitanda fuerint beneficia reciten-

tur. Deinde recom-
datis quos recommen-
dare habuerit vel voluerit
qui tenet capitulum, sur-
gendo sine *Oremus* di-
cat orationem *Retribuere
dignare*, et tunc omnes
surgant, responso post
orationem *Amen*, cantor
vel succentor secundum
quod ebdomada fuerit,
incipiat psalmo *Ad te
levavi*, et conventus ip-
sum prosequatur et se-
quentem dicendo versus
alternatim, finito psalmo
Ad te levavi cum *Glo-
ria patri* et *Sicut erat*,
subiungatur psalmo *De
profundis* terminandus
per *Requiem eternam*,
Postea communiter di-
catur *Kyrie eleison*, et *Pa-
ter noster* secreto. Quo
finito, subiungat ebdo-
madarius, *Et ne nos.*
V. *Oremus pro domino
papa*, V. *Salvos fac, Re-
quiescant in pace, Domi-
nus vobiscum, Oremus*,
*Oratio Omnipotens sem-
piterne deus qui facis*,
Oratio, Pretende, *Oratio*,
Fidelium, predicte autem
tres orationes dicantur eo

modo quo dicuntur ora-
tiones ad horas, sub uno
Oremus, et terminentur
sub uno *Qui vivis et reg-
nas per omnia, etc.*

Januarius
habet dies. xxxi. luna. xxx.

Aureus numer.	Kal.			
iii	A		1	Circumcisio domini. duplex.
	b	iiii	2	Oct. Sancti Stephani.
xj	c	iii	3	Oct. Sancti Johannis. In
	d	ii	4	Oct. Sanctorum Innocentiu
xix	e	Nonis	5	
viii	f	viii	6	Epiphania Domini. totum du
	g	vii	7	Claves. lxx.
xvi	A	vi	8	
v	b	v	9	
	c	iiii	10	Pauli Heremite. memoria.
xiii	d	iii	11	
ii	e	ii.	12	
	f	Idibus.	13	Oct. Epiphanie. simplex. Hy
x	g	xix	14	Felicis presbiteri et confesso
	A	xviii	15	Mauri abbatis. iii. lect.
xviii	b	xvii	16	Marcelli pape et martyris. ii
vii	c	xvi	17	Anthonii abbatis. iii. lect.
	d	xv	18	Prisce virginis et martyris. ii
xv	e	xiv	19	
iiii	f	xiii	20	Fabiani et Sebastiani martyre
	g	xii	21	Agnetis virginis et martyris. s
xii	A	xj	22	Vincentii martyris. semidupl
j	b	x	23	Emerentiane virginis et mart
	c	ix	24	
ix	d	viii	25	Conversio sancti Pauli. semi
	e	vii	26	
xvii	f	vi	27	Juliani episcopi et confessori
vi	g	v	28	Agnetis secundo. iii. lect.
	A	iiii	29	
xiv	b	iii	30	
iii	c	ii	31	

Hore noctis. xvj. Diei. viii.

Februarius

habet dies. xxviii. luna. xxix.

Aureus numer.				
	d	Kal.	1	Ignatii episcopi et martyri.
xj	e	iiii	2	Purificatio sancte Marie v
xix	f	iii	3	
viii	g	ii	4	
	A	Nonis	5	Agathæ virginis & martyri
xvi	b	viii	6	
v	c	vii	7	Dorotheæ virginis & mart
	d	vi	8	
xiii	e	v	9	
ii	f	iiii	10	
	g	iii	11	
x	A	ii	12	Eulaliæ virginis Barchinon
	b	Idibus.	13	
xviii	c	xvi	14	Kalendas Martii.
vii	d	xv	15	Sol in piscibus.
	e	xiv	16	
xv	f	xiii	17	
iiii	g	xii	18	
	A	xj	19	
xii	b	x	20	
j	c	ix	21	
	d	viii	22	Cathedra Sancti Petri. sex
ix	e	vii	23	
	f	vi	24	MATHLÆ Apostoli. sex ca
xvii	g	v	25	
vi	A	iiii	26	
	b	iii	27	
xvi	c	ii	28	

Locus bissexti in anno bissextili quacumque die even
Festum sancti Mathiæ in tali jejunetur Vigilia eius, &
in sequenti die celebretur, & servetur Festum; et si
Sabbato evenerit, ipso Sabbato celebretur et jejune-
tur Vigilia eius, et servetur in sequenti die Dominico.

MARTIUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS
12.
dies vero 12.

Aureus numer.		Kal.		
iii	d		1	
	e	vi	2	
xj	f	v	3	Hemeterii & Celedonii m.
	g	iiii	4	
xix	A	iii	5	
viii	b	ii	6	
	c	Nonis	7	
xvi	d	viii	8	
v	e	vii	9	
	f	vi	10	
xiii	g		11	
ii	A	iv.	12	
	b	iii	13	
x	c	ii	14	
	d	Idibus.	15	
xviii	e	xvii	16	Kalendas Aprilis.
vii	f	xvi	17	
	g	xv	18	
xv	A	xiv	19	
iiii	b	xiii	20	
	c	xii	21	
xii	d	xj	22	
j	e	x	23	
	f	ix	24	
ix	g	viii	25	
	A	vii	26	
xvii	b	vi	27	
vi	c	v	28	
	d	iiii	29	
xiv	e	iii	30	
iii	f	ii	31	

APRILIS.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS
10.
dies vero 14.

Aureus numer.				
	g	Kal.	1	
xj	A	iiii	2	
	b	iii	3	
xix	c	ii	4	
viii	d	Nonis	5	
xvi	e	viii	6	
v	f	vii	7	
	g	vi	8	
xiii	A	v	9	
ii	b	iiii	10	
	c	iii	11	
x	d	ii	12	
	e	Idibus.	13	
xviii	f	xviii	14	Kalendas Maii.
vii	g	xvii	15	
	A	xvi	16	Sanctæ Engratiæ, vel dec
xv	b	xv	17	
iiii	c	xiv	18	
	d	xiii	19	
xii	e	xii	20	
j	f	xj	21	
	g	x	22	
ix	A	ix	23	
	b	viii	24	
xvii	c	vii	25	
vi	d	vi	26	
	e	v	27	
xiv	f	iiii	28	
iii	g	iii	29	
	A	ii	30	

MAJUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS
8.
dies vero 16.

Aureus numer.				
xj	b	Kal.	1	Torquati & comitum eius
	c	vi	2	Felicis Diaconi Hispalensis
xix	d	v	3	Inventio sanctæ Crucis. sc
viii	e	iiii	4	
	f	iii	5	
xvi	g	ii	6	
v	A	Nonis	7	
	b	viii	8	
xiii	c	vii	9	
ii	d	vi	10	
	e	v	11	
x	f	iiii	12	
	g	iii	13	
xviii	A	ii	14	
vii	b	Idibus.	15	
	c	xvii	16	Kalendas Junii.
xv	d	xvi	17	
iiii	e	xv	18	
	f	xiv	19	
xii	g	xiii	20	Sanctorum Cyriaci & Pauli
j	A	xii	21	
	b	xj	22	
ix	c	x	23	
	d	ix	24	
xvii	e	viii	25	
vi	f	vii	26	
	g	vi	27	
xiv	A	v	28	
iii	b	iiii	29	
	c	iii	30	
xj	d	ii	31	

JUNIUS.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS
6.
dies vero 18.

Aureus numer.				
	e	Kal.	1	
xix	f	iiii	2	
viii	g	iii	3	
xvi	A	ii	4	
v	b	Nonis	5	
	c	viii	6	
xiii	d	vii	7	
ii	e	vi	8	
	f	v	9	
x	g	iiii	10	
	A	iii	11	
xviii	b	ii	12	
vii	c	Idibus.	13	
	d	xviii	14	Kalendas Julii.
xv	e	xvii	15	
iiii	f	xvi	16	
	g	xv	17	Adriani atque Nataliæ. no
xii	A	xiv	18	
j	b	xiii	19	Gervasii & Protasii marty
	c	xii	20	
ix	d	xj	21	
	e	x	22	
xvii	f	ix	23	Dominica pro adventu Sa
vi	g	viii	24	Nativitas sancti Joannis Ba
	A	vii	25	
xiv	b	vi	26	
iii	c	v	27	Sancti Zoïli martyr
	d	iiii	28	
xj	e	iii	29	Apostolorum Petri & Paul
	f	ii	30	

JULIUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS
8.
dies vero 16.

Aureus numer.				
xix	g	Kal.	1	
viii	A	vi	2	
	b	v	3	
xvi	c	iiii	4	
v	d	iii	5	
	e	ii	6	
xiii	f	Nonis	7	
ii	g	viii	8	
	A	vii	9	
x	b	vi	10	
	c	v	11	
xviii	d	iiii	12	Sanctæ Martianæ Virginis
vii	e	iii	13	
	f	ii	14	
xv	g	Idibus.	15	
iiii	A	xvii	16	Kal. Augusti. Justæ & Rufi
	b	xvi	17	
xii	c	xv	18	
j	d	xiv	19	
	e	xiii	20	
ix	f	xii	21	Sperati vel comitum eius.
	g	xj	22	
xvii	A	x	23	
vi	b	ix	24	Christinæ virginis & martyris
	c	viii	25	Christophori & comitum eius
xiv	d	vii	26	
iii	e	vi	27	
	f	v	28	
xj	g	iiii	29	
xix	A	iii	30	Sancti Cucufati martyris.
	b	ii	31	

AUGUSTUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS
10.
dies vero 14.

Aureus numer.		Kal.		
viii	c		1	Felicis martyris. novem le
xvi	d	iiii	2	
v	e	iii	3	
	f	ii	4	
xiii	g	Nonis	5	
ii	A	viii	6	Sanctorum Justi & Pastori
	b	vii	7	
x	c	vi	8	
	d	v	9	
xviii	e	iiii	10	Sancti Laurentii martyris.
vii	f	iii	11	
	g	ii	12	
xv	A	Idibus.	13	Hyppolyti Martyris. quatu
iiii	b	xix	14	Kalendas Septembris.
	c	xviii	15	ASSUMPTIO SANCTÆ M
xii	d	xvii	16	
j	e	xvi	17	
	f	xv	18	
ix	g	xiv	19	
	A	xiii	20	
xvii	b	xii	21	
vi	c	xi	22	
	d	x	23	
xiv	e	ix	24	Bartholomæi Apostoli. se
iii	f	viii	25	Genesii martyris. novem l
	g	vii	26	Gerontii Episcopi. novem
xj	A	vi	27	
xix	b	v	28	Augustini Episcopi & Doc
	c	iiii	29	
viii	d	iii	30	
	e	ii	31	

SEPTEMBER.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS
12.
dies vero 12.

Aureus numer.		Kal.		
xvi	f		1	
v	g	iiii	2	
	A	iii	3	
xiii	b	ii	4	
ii	c	Nonis	5	
	d	viii	6	
x	e	vii	7	
	f	vi	8	
xviii	g	v	9	
vii	A	iiii	10	Officium jejuniorum Kale Cypriani observatur his
	b	iii	11	
xv	c	ii	12	
iiii	d	Idibus.	13	Kalendas Octobris. C
	e	xviii	14	
xii	f	xvii	15	Euphemiæ virginis & mar
j	g	xvi	16	
	A	xv	17	
ix	b	xiv	18	
	c	xiii	19	
xvii	d	xii	20	Matthæi Apostoli. sex cap
vi	e	xj	21	
	f	x	22	
xiv	g	ix	23	Decollatio Sancti Joannis
iii	A	viii	24	
	b	vii	25	
xj	c	vi	26	
xix	d	v	27	
	e	iiii	28	Michaelis Archangeli. sex
viii	f	iii	29	Hieronymi Presbyteri & C
	g	ii	30	

OCTOBER.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS
14.
dies vero 10.

Aureus numer.				
xvi	A	Kal.	1	Sanctorum Verissimi, Max
v	b	vi	2	
xiii	c	v	3	
ii	d	iiii	4	
	e	iii	5	
x	f	ii	6	
	g	Nonis	7	
xviii	A	viii	8	
vii	b	vii	9	
	c	vi	10	
xv	d	v	11	
iiii	e	iiii	12	
	f	iii	13	Sanctorum Fausti, Januari
xii	g	ii	14	
j	A	Idibus.	15	
	b	xvii	16	Kalendas Novembris.
ix	c	xvi	17	Sanctorum Cosmæ & Dar
	d	xv	18	Lucæ Evangelistæ. sex ca
xvii	e	xiv	19	
vi	f	xiii	20	
	g	xii	21	
xiv	A	xj	22	
iii	b	x	23	Servandi & Germani mart
	c	ix	24	
xj	d	viii	25	
xix	e	vii	26	
	f	vi	27	Vincentii & Sabinæ & Chr
viii	g	v	28	Apostolorum Simonis & J
	A	iiii	29	
xii	b	iii	30	Sancti Marcelli martyris.
v	c	ii	31	

NOVEMBER.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS
10.
dies vero 14.

Aureus numer.				
	d	Kal.	1	
xiii	e	iiii	2	
ii	f	iii	3	
	g	ii	4	
x	A	Nonis	5	
	b	viii	6	
xviii	c	vii	7	Officium jejuniorum Kale Martini observatur his t
vii	d	vi	8	
	e	v	9	
xv	f	iiii	10	
iiii	g	iii	11	Martini Episcopi & Confe
	A	ii	12	Æmiliani Abbatis. novem
xii	b	Idibus.	13	
j	c	xviii	14	Kalendar Decembris.
	d	xvii	15	
ix	e	xvi	16	
	f	xv	17	Aciscli & Victoriæ martyr
xvii	g	xiv	18	Sancti Romani martyris.
vi	A	xiii	19	Sancti Crispini Episcopi &
	b	xii	20	
xiv	c	xj	21	
iii	d	x	22	Cæciliæ virginis & martyr
	e	ix	23	Clementis Papæ & martyr
xj	f	viii	24	
xix	g	vii	25	
	A	vi	26	
viii	b	v	27	
	c	iiii	28	
xvi	d	iii	29	Saturnini martyris. sex ca
v	e	ii	30	Sancti Andreæ Apostoli. s

DECEMBER.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS
16.
dies vero 8.

Aureus numer.				
xiii	f	Kal.	1	
ii	g	iiii	2	
	A	iii	3	
x	b	ii	4	Barbaræ virginis & martyris
	c	Nonis	5	
xviii	d	viii	6	Sancti Nicolai Episcopi & Martyris
vii	e	vii	7	
	f	vi	8	
xv	g	v	9	Leocadiæ virginis. sex capitis
iiii	A	iiii	10	Eulaliæ virginis. sex capitis
	b	iii	11	
xii	c	ii	12	Eugenie virginis & martyris
j	d	Idibus.	13	
	e	xix	14	Kalendas Januarii. Justine
ix	f	xviii	15	
	g	xvii	16	
xvii	A	xvi	17	
vi	b	xv	18	ANNUNTIATIO SANCTE MARIE
	c	xiv	19	
xiv	d	xiii	20	
iii	e	xii	21	Thomæ Apostoli. sex capitis
	f	xj	22	
xj	g	x	23	
xix	A	ix	24	
	b	viii	25	Nativitas Domini nostri Jesu Christi
viii	c	vii	26	Stephani martyris. sex capitis
	d	vi	27	Joannis Apostoli & Evangeliste
xvi	e	v	28	Sanctorum Innocentii & Victorini
v	f	iiii	29	Jacobi Fratris Domini. sex capitis
	g	iii	30	Jacobi Fratris Apostoli & Martyris
xiii	A	ii	31	Columbæ virginis. novembris

Dominica prima in Adventu et in sequentibus. In primo nocturno. Antiphona.

Ant. Scientes.

Dominica prima post Octavas Epiphanie et in sequentibus usque ad Dominicam in Passione. Ant.

Ant. Servite.

Dominica in Passione et sequenti. Antiphona.

Ant. Quid molesti.

Dominica prima post Trinitatem et in sequentibus usque ad Adventum. Antiphona.

Ant. Pro fidei.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, † et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas eius, * et in lege eius meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium eius non

défluet: * et ómnia quæcúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudício: * neque peccatóres in concílio iustórum.

Quóniam novit Dóminus viam iustórum: * et iter impiórum períbit.

Quare fremuérunt Gentes: * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum eius.

Dirumpámus víncula eórum: * et proiciámus a nobis iugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitú-
tus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum eius, * prædicans

præcéptum eius.

Dóminus dixit ad me:
* Fílius meus es tu, ego
hódie génui te.

Póstula a me, et dabo
tibi Gentes hereditátem
tuam, * et possessionem
tuam términos terræ.

Reges eos in virga fér-
rea, * et tamquam vas
figuli confringes eos.

Et nunc, reges, intel-
lígit: * erudímini, qui iu-
dicátis terram.

Servíte Dómino in
timóre: * et exsultáte ei
cum tremóre.

Apprehéndite disciplí-
nam, nequándo irascátur
Dóminus, * et pereátis de
via iusta.

Cum exárserit in brevi
ira eius: * beáti omnes qui
confidunt in eo.

Dómine quid mul-
tiplicáti sunt qui
tribulant me? * multi in-
súrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ
meæ: * Non est salus ipsi
in Deo eius.

Tu autem, Dómine,
suscéptor meus es, *
glória mea, et exáltans

caput meum.

Voce mea ad Dóminum
clamávi: * et exaudivit
me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporá-
tus sum: * et exsurrexi,
quia Dóminus suscepit
me.

Non timébo míl-
lia pópuli circumdántis
me: * exsúrge, Dómine,
salvum me fac, Deus
meus.

Quóniam tu percussísti
omnes adversántes mihi
sine causa: * dentes pec-
catorum contrivísti.

Dómini est salus: *
et super pópulum tuum
benedíctio tua.

Cum invocárem ex-
audivit me Deus
iustítiæ meæ: * in tribu-
latióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et
exáudi oratióem meam.

Fílii hóminum, úsque-
quo gravi corde? * ut
quid dilígitis vanitátem et
quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mir-
ificávit Dóminus sanc-
tum suum: * Dómi-
nus exáudiet me cum

clamávero ad eum.

Irascimini, et nolíte peccáre: † quæ dicitis in córdibus vestris, * in cubílibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium iustítiae, † et speráte in Dómino. * Multi dicunt: quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini et ólei sui * multiplicátisunt.

In pace in idípsum * dórmiam et requiéscam;

Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.

Verba mea áuribus pèrcipe, Dómine, * intèllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ: * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non

Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit iuxta te malignus: * neque permanébunt iniústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multítudine misericórdiae tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in iustítia tua: * propter inimícos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, † linguis suis dolóse agébant, * iúdica illos, Deus.

Décidant a cogitatió nibus suis, † secúndum multítudinem impi-

etátum eórum expélle
eos, * quóniam irri-
taverunt te, Dómine.

Et læténtur omnes,
qui sperant in te, * in
ætérnum exsultábunt: et
habitábis in eis.

Et gloriabúntur in
te omnes, qui díligunt
nomen tuum: * quóniam
tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bonæ
voluntátis tuæ * coronásti
nos.

Dómine, ne in furóre
tuo árguas me, *
neque in ira tua corrípias
me.

Miserére mei, Dómine,
quóniam infirmus sum: *
sana me, Dómine, quón-
iam conturbáta sunt
ossa mea.

Et ánima mea tur-
báta est valde: * sed tu,
Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, et
éripe ánimam meam: *
salvum me fac propter
misericórdiam tuam.

Quóniam non est in
morte qui memor sit tui:
* in inférno autem quis
confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu
meo, † lavábo per síngu-
las noctes lectum meum:
* lácrimis meis stratum
meum rigábo.

Turbátus est a furóre
óculus meus: * invet-
erávi inter omnes inimí-
cos meos.

Discédite a me, omnes,
qui operámini iniqui-
tátem: * quóniam ex-
audívit Dóminus vocem
fletus mei.

Exaudívit Dóminus
deprecatiónem meam,
* Dóminus oratiónem
meam suscepit.

Erubéscant, et con-
turbéntur veheménter
omnes inimíci mei: *
convertántur et erubés-
cant valde velóciter.

Ant. Servite domino in
timore, et exultate ei cum
tremore.

Ant. Domine.

Ant. Pro fidei meri-
tis vocitatur iure beatus
legem qui domini medi-
tatur nocte dieque.

Ant. Iuste deus.

Dómine, Deus meus, in
te sperávi: * salvum

me fac ex ómnibus perse-
quéntibus me, et líbera
me.

Nequándo rápiat ut
leo ánimam meam, *
dum non est qui rédimat,
neque qui salvum fáciat.

Dómine, Deus meus, si
feci istud. * si est in-
íquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuén-
tibus mihi mala, * déci-
dam mérito ab inimícis
meis inánis.

Persequátur inimícus
ánimam meam, † et com-
prehéndat, et concúl-
cet in terra vitam meam,
* et glóriam meam in
púlverem dedúcat.

Exsúrge, Dómine, in
ira tua: * et exaltáre
in fínibus inimicórum
meórum.

Et exsúrge, Dómine
Deus meus, in præcépto
quod mandásti: * et
synagóga populórum cir-
cúmdabit te.

Et propter hanc in al-
tum regrédere: * Dómi-
nus iúdicat pópulos.

Iúdica me, Dómine,
secúndum iustítiam

meam, * et secúndum in-
nocéntiam meam super
me.

Consumétur nequítia
peccatórum, et díriges
iustum, * scrutans corda
et renes Deus.

Iustum adiutórium
meum a Dómino, * qui
salvos facit rectos corde.

Deus iudex iustus, for-
tis, et pátiens: * numquid
iráscitur per síngulos
dies?

Nisi convérsi fuéritis,
gládium suum vibrábit: *
arcum suum teténdit, et
parávit illum.

Et in eo parávit vasa
mortis: * sagíttas suas
ardéntibus effécit.

Ecce partúriit in-
iustítiam: * concépit
dolórem, et péperit iniq-
uitátem.

Lacum apérui, et ef-
fódit eum: * et incidit in
fóveam quam fecit.

Convertétur dolor eius
in caput eius: * et in vér-
ticem ipsíus iníquitas eius
descéndet.

Confitébor Dómino
secúndum iustítiam eius:

* et psallam nómini
Dómini altíssimi.

Dómine, Dóminus nos-
ter, * quam admirá-
bile est nomen tuum in
univérſa terra!

Quóniam eleváta est
magnificéntia tua, * super
cælos.

Ex ore infántium et lac-
téntium perfecísti lau-
dem propter inimícos
tuos, * ut déstruas in-
imícum et ultórem.

Quóniam vidébo cæ-
los tuos, ópera digitorum
tuorum: * lunam et stel-
las, quæ tu fundásti.

Quid est homo quod
memor es eius? * aut
fílius hóminis, quóniam
vísitas eum?

Minuísti eum paulo mi-
nus ab Angelis, † glória et
honóre coronásti eum: *
et constituísti eum super
ópera mánuum tuárum.

Omnia subiecísti sub
pédibus eius, * oves et
boves univérſas: insuper
et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces
maris, * qui perámbulant
sémitas maris.

Dómine, Dóminus nos-
ter, * quam admirábile est
nomen tuum in univérſa
terra!

Confitébor tibi, Dómine,
in toto corde meo: *
narrábo ómnia mirabília
tua.

Lætábor et exsultábo in
te: * psallam nómini tuo,
Altíssime.

In converténdo in-
imícum meum retrór-
sum: * infirmabúntur, et
períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti iudí-
cium meum et causam
meam: * sedísti super
thronum, qui iúdicas
iustítiam.

Increpásti Gentes, et
périit impius: * nomen
eórum delésti in ætér-
num, et in sáculum sá-
culi.

Inimíci defecérunt
frámeæ in finem: * et civ-
itátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum
cum sónitu: * et Dóminus
in ætérnum pérmanet.

Parávit in iudício
thronum suum: * et ipse
iudicábit orbem terræ in

æquitáte, iudicábit pópulos in iustítia.

Et factus est Dóminus refúgium páuperi: * adiutor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter Gentes stúdia eius:

Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem páuperum.

Miserére mei, Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis filíæ Sion.

Exsultábo in salutári tuo: * infíxæ sunt Gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.

Cognoscétur Dómi-

nus iudícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes Gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.

Exsúrge, Dómine, non confortétur homo: * iudicéntur Gentes in conspéctu tuo.

Constitue, Dómine, legislatórem super eos: * ut sciant Gentes quóniam hómines sunt.

Ut quid, Dómine, recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ: * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum

multitúdinem iræ suæ
non quæret.

Non est Deus in conspéctu eius: * inquinatæ sunt viæ illius in omni témpore.

Auferúntur iudícia tua a fácie eius: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor a generatióne in generatióne sine malo.

Cuius maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo: * sub lingua eius labor et dolor.

Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis: * ut interfíciat innocéntem.

Oculi eius in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscondito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat páuperem: * rápere páuperem, dum átrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit páuperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus, * avértit

fáciem suam ne vídeat in finem.

Exsúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua: * ne obliviscáris páuperum.

Propter quid irritávit impius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.

Vides quóniam tu labórem et dolórem considéras: * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper: * órphano tu eris adiutor.

Cóntere bráchium peccatóris et maligni: * quærétur peccátum illius, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, et in sáculum sáculi: * peribitis, Gentes, de terra illius.

Desidérium páuperum exaudivit Dóminus: * præparatióne cordis eórum audivit auris tua.

Iudicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

In Dómino confido: † quómo modo dicitis án-

imæ meæ: * Trásmigra
in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccat-
tóres intendérunt arcum,
† paravérunt sagíttas suas
in pháretra, * ut sagíttent
in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ per-
fecísti, destruxérunt: *
iustus autem quid fecit?

Dóminus in templo
sancto suo, * Dóminus in
cælo sedes eius.

Oculi eius in páuperem
respíciunt: * pálpebræ
eius intérogant filios
hóminum.

Dóminus intérogat ius-
tum et ímpium: * qui
autem díligit iniquitátem,
odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres
láqueos: * ignis, et sul-
phur, et spíritus procel-
lárum pars cálicis eórum.

Quóniam iustus Dómi-
nus, et iustítias diléxit:
* æquitátem vidit vultus
eius.

Ant. Domine deus meus
in te speravi.

Ant. Tu Domine.

Ant. Iuste deus iudex for-
tis patiensque benignus

in te sperantes muni
miserando fideles.

Ant. Surge.

Salvum me fac,
Dómine, quóniam
defécit sanctus: * quón-
iam diminútæ sunt ver-
itátes a filiis hóminum.

Vana locúti sunt un-
usquísque ad próximum
suum: * lábia dolósa,
in corde et corde locúti
sunt.

Dispérdat Dóminus
univérsa lábia dolósa, *
et linguam magníloquam.

Qui dixérunt: Linguam
nostram magnificábimus,
† lábia nostra a nobis sunt,
* quis noster Dóminus
est?

Propter misériam
ínopum, et gémitum páu-
perum, * nunc exsúrgam,
dicit Dóminus.

Ponam in salutári: *
fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini,
elóquia casta: * argéntum
igne examinátum, probá-
tum terræ purgátum sép-
tuplum.

Tu, Dómine, servábis
nos: et custódies nos * a

generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant: * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti filios hóminum.

Usquequo, Dómine, obliviscéris me in finem? * úsquequo avértis faciém tuam a me?

Quámdu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me, Dómine, Deus meus.

Illúmina óculos meos ne umquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo: † cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Dixit insípiens in corde

suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cælo prospéxit super filios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlcrum patens est guttur eórum: † linguis suis dolóse agébant * venénium áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundéndum ságuinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, † et viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscant omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut es-

cam panis?

Dóminus non invocáverunt, * illic trepidáverunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne iusta est, † consílium ínopis confudístis: * quóniam Dóminus spes eius est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exsultábit Iacob, et lætábitur Israël.

Dómine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur iustítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu eius malignus: * timéntes autem Dóminus glorífi-

cat:

Qui iurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniám suam non dedit ad usúram, et mún-
era super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc: * non movébitur in ætérnum.

Ant. Scientes quia hora est iam nos de somno surgere nunc enim prior est nostra salus quam cum credidimus nox precessit dies autem appropinquavit.

Ant. Hora est.

Ant. Quid molesti estis huic mulieri opus enim bonum operata est in me.

Ant. Mittens.

Ant. Tu Domine servabis nos et custodies nos.

Ant. Bonorum.

Ant. Surge et in eternum conserva munimine sacro custodique tuos astripotens famulos.

Ant. Nature.

Consérva me, Dómine, quóniam sperávi in te: † Dixi Dómino: Deus meus es tu, * quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra eius, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelín-

ques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, † adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Ant. Bonorum meorum non indiges in te speravi conserva me Domine.

Ant. Inclina.

Ant. Nature genitor conserva a morte redemptor facque tuo dignos servitio famulos.

Ant. Pectora.

Exáudi, Dómine, iustítiam meam: * inténde deprecationem meam.

Auribus pércipe oratióem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo iudícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte: * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum:

* propter verba labiôrum
tuôrum ego custodívi vias
duras.

Pérfice gressus meos in
sémitis tuis: * ut non
moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam
exaudísti me, Deus: * in-
clína aurem tuam mihi, et
exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias
tuas, * qui salvos facis
sperántes in te.

A resisténtibus dexteræ
tuæ custódi me, * ut
pupíllam óculi.

Sub umbra alárum
tuárum prótege me: * a
fácie impiórum qui me
afflixérunt.

Inimíci mei ánimam
meam circumdedérunt,
† ádipem suum con-
clusérunt: * os eórum
locútum est supérbiam.

Proiciéntes me nunc
circumdedérunt me: *
óculos suos statuérunt
declináre in terram.

Suscepérunt me sicut
leo parátus ad prædam:
* et sicut cátulus leónis
hábitans in ábditis.

Exsúrge, Dómine,

præveni eum, et sup-
plánta eum: * éripe án-
imam meam ab ímpio,
frámeam tuam ab inimí-
cis manus tuæ.

Dómine, a paucis de
terra dívide eos in vita
eórum: * de absconditis
tuis adimplétus est venter
eórum.

Saturáti sunt fíliis: * et
dimisérunt reliquias suas
párvulis suis.

Ego autem in iustítia ap-
parébo conspéctui tuo: *
satiábor cum apparúerit
glória tua.

Ant. Inclina Domine au-
rem tuam michi et exaudi
verba mea.

Ant. Dominus.

Ant. Pectora nostra tibi
tu conditor orbis adure
igne piopurgans atque
cremando probans.

Ant. Tu populum.

Dílígam te, Dómine,
fortitúdo mea: *
Dóminus firmamén-
tum meum, et refúgium
meum, et liberátor meus.

Deus meus adiutor
meus, * et sperábo in
eum.

Protéctor meus, et
cornu salutis meæ, * et
suscéptor meus.

Laudans invocábo
Dóminum: * et ab inimí-
cis meis salvus ero.

Circumdedérunt me
dolóres mortis: * et tor-
réntes iniquitátis contur-
bavérunt me.

Dolóres inférni circum-
dedérunt me: * præoccu-
pavérunt me láquei mor-
tis.

In tribulatióne mea in-
vocávi Dóminum, * et ad
Deum meum clamávi.

Et exaudivit de templo
sancto suo vocem meam:
* et clamor meus in con-
spéctu eius, introívit in
aures eius.

Commóta est, et con-
trémuit terra: * fun-
daménta móntium con-
turbáta sunt, et commóta
sunt, quóniam irátus est
eis.

Ascéndit fumus in ira
eius: † et ignis a fácie eius
exársit: * carbónes suc-
cénsi sunt ab eo.

Inclinávit cælos, et de-
scéndit: * et calígo sub

pédibus eius.

Et ascéndit super
Chérubim, et volávit: *
volávit super pennas ven-
tórum.

Et pósuit ténebras
latíbulum suum, † in cir-
cúitu eius tabernáculum
eius: * tenebrósa aqua in
núbibus áëris.

Præ fulgóre in con-
spéctu eius nubes tran-
siérunt, * grando et car-
bónes ignis.

Et intónuit de cælo
Dóminus, † et Altíssimus
dedit vocem suam: *
grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et
dissipávit eos: * fúlgora
multiplicávit, et contur-
bávit eos.

Et apparuérunt fontes
aquárum, * et reveláta
sunt fundaménta orbis
terrárum:

Ab increpatióne tua,
Dómine, * ab inspiratióne
spíritus iræ tuæ.

Misit de summo, et ac-
cépit me: * et assúmpsit
me de aquis multis.

Erípuit me de inimícis
meis fortíssimis, † et ab

his qui odérunt me: *
quóniam confortáti sunt
super me.

Prævenérunt me in die
afflictiónis meæ: * et fac-
tus est Dóminus protéc-
tor meus.

Et edúxit me in
latitúdinem: * saluum me
fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dómi-
nus secúndum iustí-
tiam meam: * et secún-
dum puritátem mánuum
meárum retríbuet mihi:

Quia custodívi vias
Dómini, * nec ímpie gessi
a Deo meo.

Quóniam ómnia iudícia
eius in conspéctu meo: *
et iustítias eius non répu-
li a me.

Et ero immaculátus cum
eo: * et observábo me ab
iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dómi-
nus secúndum iustí-
tiam meam: * et secún-
dum puritátem mánuum
meárum in conspéctu
oculórum eius.

Cum sancto sanctus
eris, * et cum viro in-
nocénte ínnocens eris:

Et cum elécto eléctus
eris: * et cum perverso
pervertéris.

Quóniam tu pópulum
húmilem saluum fácies:
* et óculos superbórum
humiliábis.

Quóniam tu illúmi-
nas lucérnam meam,
Dómine: * Deus meus, il-
lúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar
a tentatióne, * et in Deo
meo transgrédiam murum.

Deus meus, impol-
lúta via eius: † elóquia
Dómini igne examináta:
* protéctor est ómnium
spérantium in se.

Quóniam quis Deus
præter Dóminum? * aut
quis Deus præter Deum
nostrum?

Deus, qui præcínxit me
virtúte: * et pósuit im-
maculátam viam meam.

Qui perfécit pedes
meos tamquam cervórum,
* et super excélsa
státuens me.

Qui docet manus meas
ad prælium: * et posuísti,
ut arcum áereum, bráchia
mea.

Et dedísti mihi protec-
tiónem salútis tuæ: * et
délixtera tua suscepit me:

Et disciplína tua cor-
réxit me in finem: *
et disciplína tua ipsa me
docébit.

Dilatásti gressus meos
subtus me: * et non sunt
infirmáta vestígia mea:

Pérsequar inimícos
meos et comprehéndam
illos: * et non convérta-
r, donec deficiant.

Confríngam illos, nec
póterunt stare: * cadent
subtus pedes meos.

Et præcinxísti me
virtúte ad bellum: * et
supplantásti insurgéntes
in me subtus me.

Et inimícos meos
dedísti mihi dorsum, *
et odiéntes me disper-
didísti.

Clamavérunt, nec erat
qui salvos fáceret ad
Dóminum: * nec ex-
audívit eos.

Et commínuam illos,
ut púlverem ante fá-
ciem venti: * ut lutum
plateárum delébo eos.

Erípies me de con-

tradictiónibus pópuli: *
constítues me in caput
géntium.

Pópulus quem non
cognóvi servívit mihi: *
in audítu auris obedívit
mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt
mihi, * fílii aliéni in-
veteráti sunt, et claudi-
cavérunt a sémitis suis.

Vivit Dóminus, et
benedíctus Deus meus: *
et exaltétur Deus salútis
meæ.

Deus, qui das vindíc-
tas mihi, et subdis pópu-
los sub me: * liberá-
tor meus de inimícis meis
iracúndis.

Et ab insurgéntibus in
me exaltábis me: * a viro
iníquo erípies me.

Proptérea confité-
bor tibi in natióibus,
Dómine: * et nómini tuo
psalmum dicam.

Magníficans salútes
Regis eius, † et fáciens
misericórdiam Christo
suo David: * et sémini
eius usque in sáeculum.

Ant. Hora est iam nos de
somno surgere et aperti

sunt oculi nostri surgere
ad Christum quia lux vera
est fulgens in mundo.

Ant. Nox precessit.

Ant. Mittens hec mulier
in corpus meum hoc
unguentum ad sepelien-
dum me fecit.

Ant. Magister dicit.

Ant. Dominus firmamen-
tum meum et refugium
meum.

Ant. Non sunt loquele.

Ant. Tu populum hu-
mitem salvasti a morte re-
demptor atque superba
tuo colla premis iaculo.

Ant. Sponsus.

Cæli enarrant glóriam
Dei: * et ópera
mánuum eius annúntiat
firmaméntum.

Dies diéi erúctat ver-
bum, * et nox nocti índi-
cat sciéntiam.

Non sunt loquélæ,
neque sermónes, * quo-
rum non audiántur voces
eórum.

In omnem terram exívit
sonus eórum: * et in fines
orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernácu-
lum suum: * et ipse

tamquam sponsus procé-
dens de thálamo suo.

Exsultávit ut gigas ad
curréndam viam, * a
summo cælo egréssio
eius.

Et occúrsus eius usque
ad summum eius: * nec
est qui se abscóndat a
calóre eius.

Lex Dómini immac-
uláta, convértens ánimas:
* testimónium Dómini
fidéle, sapiéntiam præ-
stans párvulis.

Iustitiæ Dómini rectæ,
lætificántes corda: *
præcéptum Dómini lú-
cidum illúminans óculos.

Timor Dómini sanc-
tus, pérmanens in sæcu-
lum sæculi: * iudícia
Dómini vera, iustificáta in
semetípsa.

Desiderabilia super au-
rum et lápidem pretió-
sum multum: * et dul-
cióra super mel et favum.

Etenim servus tuus
custódit ea, * in cus-
todiéndis illis retribútio
multa.

Delícta quis intélligit? †
ab occúltis meis munda

me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditatio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine, adiútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Non sunt loquele neque sermones quorum non audiantur voces eorum.

Ant. Exaudiat.

Ant. Sponsus ut e thalamo processit Christus in orbem descendens celo iure salutifero.

Ant. Auxilium.

Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Iacob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueá-tur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum: * et omne con-

sílium tuum confirmet.

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo: * in potentátibus salus dexteræ eius.

Hi in cúrribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini, Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt: * nos autem surréximus et erécti sumus.

Dómine salvum fac regem: * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Ant. Exaudiat te Dominus in die tribulationis.

Ant. Domine.

Ant. Auxilium nobis salvator mitte salutis et tribuas vitam tempore perpetuo.

Ant. Rex sine fine.

Dómine, in virtúte tua

lætábitur rex: * et
super salutáre tuum ex-
sultábit veheménter.

Desidérium cordis eius
tribuísti ei: * et volun-
táte labiórum eius non
fraudásti eum.

Quóniam prævenísti
eum in benedictionibus
dulcédinis: * posuísti in
cápite eius corónam de
lápide pretiósio.

Vitam pétiit a te: * et
tribuísti ei longitudinem
diérum in sáeculum, et in
sáeculum sáeculi.

Magna est glória eius
in salutári tuo: * glóriam
et magnum decórem im-
pónes super eum.

Quóniam dabis eum in
benedictionem in sáecu-
lum sáeculi: * lætificábis
eum in gáudio cum vultu
tuo.

Quóniam rex sperat in
Dómino: * et in mis-
ericórdia Altíssimi non
commovébitur.

Inveniátur manus tua
óm nibus inimícis tuis:
* délixtera tua invéniat
omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum

ignis in témpore vultus
tui: * Dóminus in ira sua
conturbábit eos, et de-
vorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra
perdes: * et semen eórum
a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt
in te mala: * cogitavérunt
consília, quæ non po-
tuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos
dorsum: * in relíquiis
tuis præparábis vultum
eórum.

Exaltáre, Dómine, in
virtúte tua: * cantábitus
et psallémus virtútes
tuas.

Ant. Nox precessit dies
autem appropinquavit
abiciamus ergo opera
tenebrarum et induamur
arma lucis sicut in die
honeste ambulemus.

Ant. Domine in virtute
tua letabitur rex.

Ant. Magister dicit tem-
pus meum prope est apud
te facio pascha cum dis-
cipulis meis.

Ant. Rex sine fine ma-
nens miseris tu parce ru-
inis premia concedens et
tua cuncta regens.

In Laudes Ant. Regnavit Dominus precinctus fortitudine cum decore virtutum cuius sedes parata est in eternum. *Dominus regnavit.*

Deus, Deus meus, respice in me: † quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus, clamabo per diem, et non exaudies: * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas: * laus Israël.

In te speraverunt patres nostri: * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum, et abiectio plebis.

Omnes videntes me deriserunt me: * locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult

eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab uberibus matris meae. In te proiectus sum ex utero.

De ventre matris meae Deus meus es tu, * ne discesseris a me:

Quoniam tribulatio proxima est: * quoniam non est qui adiuvet.

Circumdederunt me vituli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum: * sicut leo rapiens et rugiens.

Sicut aqua effusus sum: * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens: * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, † et lingua mea adhaesit faucibus meis: * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi: * concilium malignantium obsedit me.

Fodérunt manus meas
et pedes meos: * dinu-
meravérunt ómnia ossa
mea.

Ipsi vero consider-
avérunt et inspexérunt
me: * divisérunt sibi ves-
timénta mea, et super
vestem meam misérunt
sortem.

Tu autem, Dómine,
ne elongáveris auxílium
tuum a me: * ad defen-
siónem meam cónspice.

Erue a frámea, Deus,
ánimam meam: * et
de manu canis únicam
meam.

Salva me ex ore leónis: *
et a córnicibus unicórnium
humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum
frátribus meis: * in médio
Ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum,
laudáte eum: * univér-
sum semen Iacob, glori-
ficáte eum.

Tímeat eum omne se-
men Israël: * quóniam
non sprexit, neque de-
spéxit deprecationem
páuperis:

Nec avértit fáciem suam

a me: * et cum clamárem
ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ec-
clésia magna: * vota mea
reddam in conspéctu
timéntium eum.

Edent páuperes, et sat-
urabúntur: † et laudábunt
Dóminum qui requírun-
t eum: * vivent corda
eórum in sáeculum sáe-
culi.

Reminiscéntur et con-
verténtur ad Dóminum *
univérsi fines terræ:

Et adorábunt in con-
spéctu eius * univérsæ
famíliæ Géntium.

Quóniam Dómini est
regnum: * et ipse dom-
inábitur Géntium.

Manducavérunt et ado-
ravérunt omnes pingues
terræ: * in conspéctu
eius cadent omnes qui
descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet:
* et semen meum sérviet
ipsi.

Annuntiábitur Dómino
generátio ventúra: * et
annuntiábunt cæli iustí-
tiam eius pópulo qui
nascétur, quem fecit

Dóminus.

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiōnis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas iustítiæ: * propter nomen suum.

Nam, etsi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculo tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

Dómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi

qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens mánibus et mundo corde, † qui non accépit in vano ánimam suam, * nec iurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiōnem a Dómino: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generatio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Iacob.

Attóllite portas, principes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? † Dóminus fortis et potens: * Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, principes, vestras, † et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ?
 * Dóminus virtútum ipse
 est Rex glóriæ.

Ad te, Dómine, lev-
 ávi ánimam meam: *
 Deus meus, in te confído,
 non erubéscam.

Neque irrídeant me in-
 imíci mei: * étenim uni-
 vérsi, qui sústinent te,
 non confundéntur.

Confundántur omnes
 iníqua agéntes * super-
 vácue.

Vias tuas, Dómine,
 demónstra mihi * et
 sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte
 tua, et doce me: * quia tu
 es, Deus, Salvátor meus,
 et te sustínui tota die.

Reminíscere mis-
 eratiónum tuárum,
 Dómine, * et miseri-
 cordiárum tuárum, quæ
 a sæculo sunt.

Delícta iuventútis meæ,
 * et ignorántias meas ne
 memínaris.

Secúndum misericór-
 diam tuam meménto mei
 tu, * propter bonitátem
 tuam, Dómine.

Dulcis et rectus Dómi-

nus: * propter hoc legem
 dabit delinquéntibus in
 via.

Díriget mansuétos in
 iudício: * docébit mites
 vias suas.

Univérsæ viæ Dómini,
 misericórdia et véritas, *
 requiréntibus testamén-
 tum eius et testimónia
 eius.

Propter nomen tuum,
 Dómine, propitiáberis
 peccáto meo: * multum
 est enim.

Quis est homo qui timet
 Dóminum? * legem stá-
 tuit ei in via, quam elégit.

Anima eius in bonis de-
 morábitur: * et semen
 eius hereditábit terram.

Firmaméntum est
 Dóminus timéntibus
 eum: * et testaméntum
 ipsíus ut manifestétur il-
 lis.

Oculi mei semper ad
 Dóminum: * quóniam
 ipse evéllet de láqueo
 pedes meos.

Réspice in me, et mis-
 erére mei: * quia únicus
 et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis

mei multiplicatæ sunt:
* de necessitatibus meis
erue me.

Vide humilitatem
meam, et laborem meum:
* et dimitte universa
delicta mea.

Réspice inimicos meos
quóniam multiplicati
sunt: * et odio iniquo
oderunt me.

Custodi ánimam meam,
et erue me: * non erubés-
cam quóniam sperávi in
te.

Innocentes et recti ad-
hæsérunt mihi: * quia
sustínui te.

Líbera, Deus, Israël:
* ex ómnibus tribu-
lationibus suis.

Iúdica me, Dómine,
quóniam ego in in-
nocéntia mea ingressus
sum: * et in Dómino sper-
ans non infirmábor.

Proba me, Dómine, et
tenta me: * ure renes
meos et cor meum.

Quóniam misericórdia
tua ante óculos meos est:
* et complácu in veritate
tua.

Non sedi cum concílio

vanitátis: * et cum iniqua
geréntibus non introibo.

Odivi ecclésiám ma-
lignántium: * et cum
impiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes
manus meas: * et cir-
cúmdabo altáre tuum,
Dómine.

Ut áudiam vocem
laudis: * et enárrem uni-
vérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi
decórem domus tuæ: * et
locum habitatiónis glóriæ
tuæ.

Ne perdas cum impiis,
Deus, ánimam meam, * et
cum viris sanguínum vi-
tam meam.

In quorum mánibus in-
iquitátes sunt: * dext-
tera eórum repléta est
munéribus.

Ego autem in innocén-
tia mea ingressus sum: *
redime me, et miserere
mei.

Pes meus stetit in
dirécto: * in ecclésiis
benedícam te, Dómine.

Ant. Dominus.

Dóminus illuminatio
mea, et salus mea, *

quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ
meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópíant super
me nocéntes, * ut edant
carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci
mei, * ipsi infirmáti sunt
et cecidérunt.

Si consístant advérsus
me castra, * non timébit
cor meum.

Si exsúrgat advérsus
me prælium, * in hoc ego
sperábo.

Unam pétii a Dómino,
hanc requíram, * ut in-
hábitem in domo Dómini
óm nibus diébus vitæ
meæ:

Ut vídeam voluptátem
Dómini, * et vísitem tem-
plum eius.

Quóniam abscondit me
in tabernáculo suo: * in
die malórum protéxit me
in abscondito tabernáculi
sui.

In petra exaltávit me:
* et nunc exaltávit ca-
put meum super inimícos
meos.

Circuíví et immolávi in
tabernáculo eius hóstiam

vociferatiónis: * can-
tábo et psalmum dicam
Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem
meam, qua clamávi ad te:
* miserére mei, et exáudi
me.

Tibi dixit cor meum,
exquisívit te fácies mea: *
fáciem tuam, Dómine, re-
quíram.

Ne avértas fáciem tuam
a me, * ne declínes in ira
a servo tuo.

Adiútor meus esto: * ne
derelínquas me, neque
despicias me, Deus,
salutáris meus.

Quóniam pater meus, et
mater mea dereliquerunt
me: * Dóminus autem as-
súmpsit me.

Legem pone mihi,
Dómine, in via tua: *
et dirige me in sémitam
rectam propter inimícos
meos.

Ne tradíderis me in án-
imas tribulántium me: *
quóniam insurrexérunt in
me testes iníqui, et men-
tita est iníquitas sibi.

Credo vidére bona
Dómini * in terra vivén-

tium.

Exspécta Dóminum,
viríliter age: * et con-
fortétur cor tuum, et sús-
tine Dóminum.

Ad te, Dómine,
clamábo, Deus
meus, ne síleas a me: *
nequándo táceas a me, et
assimilábor descendén-
tibus in lacum.

Exáudi, Dómine, vocem
deprecationis meæ dum
oro ad te: * dum extóllo
manus meas ad templum
sanctum tuum.

Ne simul trahas me
cum peccatóribus: * et
cum operántibus iniqui-
tátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem
cum próximo suo, * mala
autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum
ópera eórum, * et secún-
dum nequítiam adinven-
tiónum ipsórum.

Secúndum ópera
mánuum eórum tríbue il-
lis, * redde retributióem
eórum ipsis.

Quóniam non in-
tellexérunt ópera Dómini,
et in ópera mánuum eius

* déstrues illos, et non
ædificábis eos.

Benedíctus Dóminus,
* quóniam exaudivit vo-
cem deprecationis meæ.

Dóminus adiutor meus,
et protéctor meus: * in
ipso sperávit cor meum et
adiútus sum.

Et reflóruit caro mea: *
et ex voluntáte mea con-
fitébor ei.

Dóminus fortitúdo
plebis suæ: * et protéc-
tor salvatiónum Christi
sui est.

Salvum fac póp-
ulum tuum, Dómine, et
benedic hereditáti tuæ, *
et rege eos, et extólle illos
usque in ætérnum.

Ant. Dominus defensor
vite mee.

Ant. Adorate.

Afférte Dómino, filii
Dei: * afférte
Dómino filios arietum.

Afférte Dómino glóriam
et honórem, afférte
Dómino glóriam nómini
eius: * adoráte Dóminum
in átrio sancto eius.

Vox Dómini super
aquas, Deus maiestátis

intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificentia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confrínget Dóminus cedros Líbani.

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmódum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: * vox Dómini concutiéntis desértum: et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa: * et in templo eius omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepisti

me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino, sancti eius: * et confitémini memóriæ sanctitátis eius.

Quóniam ira in indignatióne eius: * et vita in voluntáte eius.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínium lætítia.

Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine, in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te, Dómine, clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in ságuine meo, * dum descéndo in corruptiόνem?

Numquid confitébitur

tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est mei: * Dóminus factus est adiutor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine, Deus meus, in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Adorate Dominum in aula sancta eius.

Ant. In tua.

In te, Dómine, sperávi non confúndar in ætérnum: * in iustítia tua libera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in domum refúgii: * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me, Dómine, Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi: * exsultábo, et lætabor in misericórdia tua.

Quóniam respexisti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci: * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei, Dómine, quóniam tríbulo: † conturbátus est in ira óculus meus, * ánima mea, et venter meus:

Quóniam defécit in dolore vita mea: * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea: * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimí-

cos meos factus sum opprobrium et vicinis meis valde: * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugerunt a me: * oblivióni datus sum, tamquam mortuus a corde.

Factus sum tamquam vas perditum: * quóniam audivi vituperationem multorum commorantium in circúitu.

In eo dum convenirent simul adversum me, * accipere ánimam meam consiliati sunt.

Ego autem in te sperávi, Dómine: † dixi: Deus meus es tu: * in manibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicorum meorum, * et a persequentibus me.

Illústra faciém tuam super servum tuum, † salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine, non confundar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur ad-

versus iustum iniquitatem: * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te.

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscondito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictione linguárum.

Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in excessu mentis meæ: * Proiectus sum a facie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Diligite Dóminum omnes sancti eius: † quóniam veritatem requíret Dóminus, * et retribuet abundanter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes, qui sperátis in Dómino.

Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu eius dolus.

Quóniam tácuí, inveteráverunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et iniustítiam meam non abscondi.

Dixi: Confitébor advérsus me iniustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore oportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum

a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exsultatio mea, érué me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxillas eórum constrínge: * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte, iusti, * et gloriámini, omnes recti corde.

Ant. In tua iusticia libera me domine

Ant. Rectos.

Exsultáte, iusti in Dómino: * rectos decet collaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum

novum: * bene psállite ei
in vociferatióne.

Quia rectum est verbum
Dómini, * et ómnia ópera
eius in fide.

Díligit misericórdiam et
iudícium: * misericórdia
Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cæli fir-
máti sunt: * et spíritu oris
eius omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre
aquas maris: * ponens in
thesáuris abyssos.

Tímeat Dóminum om-
nis terra: * ab eo autem
commoveántur omnes
inhabítantes orbem.

Quóniam ipse dixit,
et facta sunt: * ipse
mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consí-
lia Géntium: † répro-
bat autem cogitatiónes
populórum, * et réprobat
consília princípum.

Consílium autem
Dómini in ætérnum
manet: * cogitatiónes
cordis eius in generatióne
et generatióne.

Beáta gens, cuius est
Dóminus, Deus eius: *
pópulus, quem elégit in

hereditátem sibi.

De cælo respéxit Dómi-
nus: * vidit omnes filios
hóminum.

De præparáto habitáculo
suo * respéxit super
omnes, qui hábitant ter-
ram.

Qui finxit sigillátim
corda eórum: * qui intél-
ligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per
multam virtútem: * et gi-
gas non salvábitur in mul-
títúdine virtútis suæ.

Fallax equus ad
salútem: * in abundán-
tia autem virtútis suæ non
salvábitur.

Ecce óculi Dómini su-
per metuéntes eum: * et
in eis, qui sperant super
misericórdia eius:

Ut éruat a morte ánimas
eórum: * et alat eos in
fame.

Anima nostra sústinet
Dóminum: * quóniam
adiútor et protéctor nos-
ter est.

Quia in eo lætábitur cor
nostrum: * et in nómine
sancto eius sperávimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: * quemádmódum sperávimus in te.

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus eius in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen eius in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatió nibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundén-tur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribu-latió nibus eius salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timén-tium eum: * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in

eo.

Timéte Dóminum, omnes sancti eius: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et es-uriérunt: * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte, fílii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne lo-quántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquire pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super ius-tos: * et aures eius in pre-ces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt iusti, et Dóminus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatió nibus eórum liberávit eos.

Iuxta est Dóminus

iis, qui tribulato sunt
corde: * et humiles
spiritu salvabit.

Multae tribulationes
iustorum: * et de omnibus
his liberabit eos
Dominus.

Custodit Dominus omnia
ossa eorum: * unum
ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima:
* et qui oderunt
iustum, delinquent.

Rédimet Dominus animas
servorum suorum: *
et non delinquent omnes
qui sperant in eo.

Ant. Rectos decet collaudatio.

Ant. Expugna.

Iudica, Domine,
nocentes me, * expugna
impugnantes me.

Apprehende arma et
scutum: * et exsurge in
adiutorium mihi.

Effunde frameam, et
concluide adversus eos,
qui persequuntur me: *
dic animae meae: Salus
tua ego sum.

Confundantur et
revereantur, * quærentes
animam meam.

Avertantur retrorsum,
et confundantur * cogitantes
mihi mala.

Fiant tamquam pulvis
ante faciem venti: * et
Angelus Domini coarcetans
eos.

Fiat via illorum tenebrae
et lubricum: * et Angelus
Domini persequens eos.

Quoniam gratis absconderunt
mihi interitum laquei sui: *
supervacue exprobraverunt
animam meam.

Veniat illi laqueus,
quem ignorat: † et captio,
quam abscondit, apprehendat
eum: * et in laqueum cadat
in ipsum.

Anima autem mea exsultabit
in Domino: * et delectabitur
super salutari suo.

Omnia ossa mea dicent:
* Domine, quis similis
tibi?

Eripiens inopem de manu
fortiorum eius: * egenum
et pauperem a diripientibus
eum.

Surgentes testes iniqui,
* quæ ignorabam interrogabant
me.

Retribuébant mihi mala
pro bonis: * sterilitatem
ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi
molésti essent, * in-
duébar cilício.

Humiliábam in ieiúnio
ánimam meam: * et orá-
tio mea in sinu meo con-
vertétur.

Quasi próximum, et
quasi fratrem nostrum,
sic complacébam: * quasi
lugens et contristátus, sic
humiliábar.

Et advérsus me lætáti
sunt, et convenérunt: *
congregáta sunt super me
flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec com-
puncti, † tentavérunt
me, subsannavérunt me
subsannatióne: * fren-
duérunt super me dén-
tibus suis.

Dómine, quando re-
spícies? * restítue áni-
mam meam a malignitáte
eórum, a leónibus úni-
cam meam.

Confitébor tibi in ec-
clésia magna, * in pópulo
gravi laudábo te.

Non supergáudeant

mihi qui adversántur mihi
iníque: * qui odérunt me
gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi qui-
dem pacífice loquebán-
tur: * et in iracúndia
terræ loquéntes, dolos
cogitábant.

Et dilatavérunt super
me os suum: * dixerunt:
Euge, euge, vidérunt
óculi nostri.

Vidísti, Dómine, ne
síleas: * Dómine, ne dis-
cédas a me.

Exsúrge et inténde iudí-
cio meo: * Deus meus, et
Dóminus meus in causam
meam.

Iúdica me secúndum
iustítiam tuam, Dómine,
Deus meus, * et non su-
pergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus
suis: † Euge, euge, ánimæ
nostræ: * nec dicant: De-
vorávimus eum.

Erubéscant et revereán-
tur simul, * qui gratulán-
tur malis meis.

Induántur confusióne et
reveréntia * qui magna
loquúntur super me.

Exsúltent et lætén-

tur qui volunt iustítiam meam: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus qui volunt pacem servi eius.

Et lingua mea meditábitur iustítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Dixit iniústus ut delínquat in semetípso: * non est timor Dei ante óculos eius.

Quóniam dolóse egit in conspéctu eius: * ut inveniátur iníquitas eius ad ódium.

Verba oris eius iníquitas, et dolus: * nóluit intelligere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine, in cælo misericórdia tua: * et véritas tua usque ad nubes.

Iustítia tua sicut montes Dei: * iudícia tua abyssus multa.

Hómines, et iuménta salvábis, Dómine: * quemádmódum multiplicásti misericórdiam

tuam, Deus,

Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * et torrénite voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ: * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te, * et iustítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ: * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem: * expúlси sunt, nec potuérunt stare.

Ant. Expugna impugnantes me.

Ant. Revela.

Noli æmulári in malignántibus: * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent: * et quemádmódum ólera herbárum cito déci-

dent.

Spera in Dómino, et fac bonitatem: * et inhábita terram, et pascéris in divítiis eius.

Delectáre in Dómino: * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo: * et ipse fáciat.

Et edúcet quasi lumen iustítiam tuam: † et iudícium tuum tamquam merídiem: * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua: * in hómine faciénte iniustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem: * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hereditábunt terram.

Et adhuc pusíllum, et non erit peccátor: * et quæres locum eius et non invénies.

Mansuétí autem hered-

itábunt terram: * et delectabúntur in multitudine pacis.

Observábit peccátor iustum: * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum: * quóniam próspicit quod véniet dies eius.

Gládium evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum suum,

Ut deiíciant páuperem et ínopem: * ut trucídent rectos corde.

Gládus eórum intret in corda ipsórum: * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum iusto, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur: * confirmat autem iustos Dóminus.

Novit Dóminus dies immaculatórum: * et heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, † et in diébus famis saturabúntur: * quia peccatóres

peribunt.

Inimici vero Domini
mox ut honorificati
fuerint et exaltati: * defi-
cientes, quemadmodum
fumus deficient.

Mutuabitur peccator,
et non solvet: * ius-
tus autem miseretur et
tribuet.

Quia benedicentes ei
heredabunt terram: *
maledicentes autem ei
disperibunt.

Apud Dominum gressus
hominis diriguntur: * et
viam eius volet.

Cum ceciderit non col-
lidetur: * quia Dominus
supponit manum suam.

Iunior fui, etenim senui:
* et non vidi iustum
derelictum, nec semen
eius quaerens panem.

Tota die miseretur et
commodat: * et semen il-
lius in benedictione erit.

Declina a malo, et fac
bonum: * et inhabita in
saeculum saeculi.

Quia Dominus amat
iudicium, et non derelin-
quet sanctos suos: * in
aeternum conservabun-

tur.

Iniusti punientur: * et
semen impiorum peribit.

Iusti autem hered-
itabunt terram: * et in-
habitabunt in saeculum
saeculi super eam.

Os iusti meditabitur
sapientiam, * et lingua
eius loquetur iudicium.

Lex Dei eius in corde
ipsius, * et non sup-
plantabuntur gressus
eius.

Considerat peccator
iustum: * et quaerit mor-
tificare eum.

Dominus autem non
derelinquet eum in
manibus eius: * nec
damnabit eum, cum iu-
dicabitur illi.

Exspecta Dominum,
et custodi viam eius: †
et exaltabit te ut hered-
itate capias terram: *
cum perierint peccatores
videbis.

Vidi impium superex-
altatum, * et elevatum si-
cut cedros Libani.

Et transivi, et ecce non
erat: * et quaesivi eum,
et non est inventus locus

eius.

Custódi innocéntiam,
et vide æquitátem: *
quóniam sunt reliquiæ
hómini pacífico.

Iniústi autem dis-
períbunt simul: *
reliquiæ impiórum in-
teríbunt.

Salus autem iustórum a
Dómino: * et protéctor
eórum in témpore tribu-
latiónis.

Et adiuvábit eos Dómi-
nus et liberábit eos: * et
éruet eos a peccatóribus,
et salvábit eos: quia sper-
avérunt in eo.

Dómine, ne in furóre
tuo árguas me, *
neque in ira tua corripas
me.

Quóniam sagittæ tuæ
infixæ sunt mihi: * et
confirmásti super me
manum tuam.

Non est sánitas in carne
mea a fácie iræ tuæ:
* non est pax óssibus
meis a fácie peccatórum
meórum.

Quóniam iniquitátes
meæ supergréssæ sunt
caput meum: * et sicut

onus grave gravátæ sunt
super me.

Putruérunt et corrúptæ
sunt cicatríces meæ, * a
fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et
curvátus sum usque in
finem: * tota die con-
tristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei im-
pléti sunt illusió nibus: *
et non est sánitas in carne
mea.

Afflíctus sum, et hu-
miliátus sum nimis: *
rugiébam a gémitu cordis
mei.

Dómine, ante te omne
desidérium meum: * et
gémitus meus a te non est
abscónditus.

Cor meum conturbá-
tum est, † derelíquit me
virtus mea: * et lumen
oculórum meórum, et ip-
sum non est mecum.

Amíci mei, et próx-
imi mei * advérsus me
appropinquavérunt, et
stetérunt.

Et qui iuxta me erant, de
longe stetérunt: * et vim
faciébant qui quærébant
ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditabántur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine, Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * et dum com-movéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retriíbunt mala

pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me, Dómine, Deus meus: * ne discésseris a me.

Inténde in adiutórium meum, * Dómine, Deus, salútis meæ.

Ant. Revela Domino viam tuam.

In Laudes Ant. Misere mei deus. *Miserere.*

Ant. Intellige clamorem meum domine. *Verba mea.*

Ant. Deus deus meus ad te de luce vigilo. *Deus deus meus.*

Ant. Conversus est furor tuus domine et consolatus es me. *Confitebor tibi.*

Ant. Laudate domine de celis. *Laudate dominum.*

Ant. Benedictus deus Israel. *Benedictus dominus.*

Ant. Ut non delinquam.

Dixi: Custódiam vias meas: * ut non delínquam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam, * cum consísteret peccátor advérsus me.

Obmútui, et humiliátus sum, et sílui a bonis: * et dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra me: * et in meditatione mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea: * Notum fac mihi, Dómine, finem meum.

Et númerum diérum meórum quis est: * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos: * et substantia mea tamquam níhilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo: * sed et frustra conturbátur.

Thesaurízat: * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectatio mea? Nonne Dóminus? * Et substantia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitatibus meis érue me: * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti: * ámove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpationibus: * propter iniquitatem corripuísti hóminem.

Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam eius: * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exáudi orationem meam, Dómine, et deprecationem meam: * áuribus pércepe lácrimas meas.

Ne síleas: quóniam ádvena ego sum apud te, et peregrinus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerer priúsqvam ábeam, * et ámplius non ero.

Exspéctans expectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudivit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram

pedes meos: * et diréxit
gressus meos.

Et immísit in os meum
cánticum novum * car-
men Deo nostro.

Vidébunt multi, et
timébunt: * et sperábunt
in Dómino.

Beátus vir, cuius est
nomen Dómini spes eius
* et non respéxit in van-
itátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu,
Dómine, Deus meus,
mirábilia tua: * et cogi-
tationíbus tuis non est qui
símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus
sum: * multiplicáti sunt
super númerum.

Sacrificium et oblationem
noluísti: * aures autem
perfecísti mihi.

Holocáustum et pro
peccáto non postulásti: *
tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum
est de me ut fácerem vol-
untátem tuam: * Deus
meus, vólui, et legem
tuam in médio cordis
mei.

Annuntiávi iustítiam
tuam in ecclésia magna,

* ecce lábia mea non
prohibébo: Dómine, tu
scísti.

Iustítiam tuam non ab-
scóndi in corde meo:
* veritátem tuam et
salutáre tuum dixi.

Non abscóndi miser-
icórdiam tuam et ver-
itátem tuam * a concílio
multo.

Tu autem, Dómine, ne
longe fácias miseratiónes
tuas a me: * misericórdia
tua et véritas tua semper
suscepérunt me.

Quóniam circumd-
edérunt me mala, quo-
rum non est númerus: *
comprehendérunt me in-
iquitátes meæ, et non pó-
tui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super
capílos cápitis mei: * et
cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi,
Dómine, ut éruas me: *
Dómine, ad adiuvándum
me respice.

Confundántur et
revereántur simul, qui
quærunť ánimam meam,
* ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum

et revereántur: * qui vol-
unt mihi mala.

Ferant conféstim con-
fusiónem suam: * qui di-
cunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et lætén-
tur super te omnes
quæréntes te: * et di-
cant semper: Magnificé-
tur Dóminus: qui díligunt
salutare tuum.

Ego autem mendícus
sum, et pauper: * Dómi-
nus solícitus est mei.

Adiútor meus et protéc-
tor meus tu es: * Deus
meus, ne tardáveris.

Ant. Ut non delinquam in
lingua mea.

Ant. Sana domine.

Beátus qui intélligit su-
per egénum, et páu-
perem: * in die mala
liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet
eum, et vivíficet eum,
et beátum fáciat eum in
terra: * et non tradat eum
in ánimam inimicórum
eius.

Dóminus opem ferat
illi super lectum dolóris
eius: * univérsum stratum
eius versásti in infirmitáte

eius.

Ego dixi: Dómine, mis-
erére mei: * sana ánimam
meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt
mala mihi: * Quando
moriétur, et períbit
nomen eius?

Et si ingrediebátur ut
vidéret, vana loquebátur:
* cor eius congregávit in-
iquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et
loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrában-
t omnes inimíci mei: * ad-
vérsum me cogitábant
mala mihi.

Verbum iníquum con-
stituérunt advérsum me:
* Numquid qui dormit
non adiíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis
meæ, in quo sperávi: *
qui edébat panes meos,
magnificávit super me
supplantatióem.

Tu autem, Dómine,
miserére mei, et resúscita
me: * et retribúam eis.

In hoc cognóvi quó-
niam voluísti me: * quó-
niam non gaudébit inimí-
cus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti: * et confirmasti me in conspectu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, a sæculo et usque in sæculum: * fiat, fiat.

Quemádmódum desiderat cervus ad fontes aquárum: * ita desiderat ánima mea ad te, Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparebo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: * dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transibo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessiónis: * sonus epulántis.

Quare tristis es, ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam

adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * propterea memor ero tui de terra Iordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abyssum invocat, * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum eius.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es, ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam
adhuc confitébor illi: *
salutare vultus mei, et
Deus meus.

Iúdica me, Deus, et
discérne causam
meam de gente non
sancta, * ab hómine in-
íquo, et dolóso érue me.

Quia tu es, Deus, for-
titúdo mea: † quare me
repulisti? * et quare tris-
tis incédo, dum affligit me
inimícus?

Emítte lucem tuam
et veritátem tuam: †
ipsa me deduxérunt, et
adduxérunt in montem
sanctum tuum, * et in
tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre
Dei: * ad Deum, qui lætí-
ficat iuventútem meam.

Confitébor tibi in
cíthara, Deus, Deus
meus: * quare tristis es,
ánima mea? et quare
contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam
adhuc confitébor illi: *
salutare vultus mei, et
Deus meus.

Ant. Sana domine ani-
mam meam quia peccavi

tibi.

Ant. Eructavit.

Deus, áuribus nostris
audívimus: * patres
nostri annuntiavérunt
nobis.

Opus, quod operátus es
in diébus eórum, * et in
diébus antíquis.

Manus tua gentes dis-
pérdidit, et plantásti eos:
* afflixísti pópulos, et ex-
pulísti eos.

Nec enim in gládio
suo possedérunt terram,
* et bráchium eórum non
salvávít eos:

Sed délixtera tua, et
bráchium tuum, et illu-
minátio vultus tui, * quón-
iam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et
Deus meus: * qui mandas
salútes Iacob.

In te inimícos nostros
ventilábimus cornu: * et
in nómine tuo spernémus
insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo
sperábo: * et gládus
meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de
affligéntibus nos: * et
odíentes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die: * et in nómine tuo confitébimur in sáeculum.

Nunc autem repulísti et confudísti nos: * et non egrediéris, Deus, in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros: * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum: * et in Géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine prétio: * et non fuit multitúdo in commutatióibus eórum.

Posuísti nos opróbrium vicínis nostris, * subsannatióem et derisum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem Géntibus: * commotióem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsio faciéi meæ coopérui me.

A voce exprobrántis, et obloquéntis: * a fácie inimíci, et persecuéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te: * et iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum: * et declinásti sémitas nostras a via tua:

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et coopérui nos umbra mortis.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum:

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die: * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exsúrge, quare obdórmis, Dómine? * exsúrge, et ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis, * oblivísceris in-ópiæ nostræ, et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra: * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge, Dómine, ádi-
uva nos: * et rédime nos
propter nomen tuum.

Fructávit cor meum
verbum bonum: *
dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cála-
mus scribæ: * velóciter
scribéntis.

Speciósus forma præ
filiis hóminum, † diffúsa
est grátia in lábiis tuis:
* proptérea benedíxit te
Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo su-
per femur tuum, * poten-
tissime.

Spécie tua et pul-
chritúdine tua: * in-
ténde, prósperè procéde,
et regna.

Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et iustí-
tiam: * et dedúcet te
mirabíliter délixtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ,
pópuli sub te cadent: * in
corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in
sæculum sæculi: * virga
directiónis virga regni tui.

Dilexísti iustítiam, et
odísti iniquitátem: *
proptérea unxit te, Deus,

Deus tuus, óleo lætítiae
præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et
cásia a vestiméntis tuis,
a dómibus ebúrneis: *
ex quibus delectavérunt
te filiae regum in honóre
tuo.

Astitit regína a dextris
tuis in vestítu deauráto: *
circúmdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et
inclína aurem tuam: *
et oblivíscere pópulum
tuum, et domum patris
tui.

Et concupíscet Rex
decórem tuum: * quón-
iam ipse est Dóminus
Deus tuus, et adorábunt
eum.

Et filiae Tyri in
munéribus * vultum tuum
deprecabúntur: omnes
dívites plebis.

Omnis glória eius filiae
Regis ab intus, * in fim-
briis áureis circumamícta
varietátibus.

Adducéntur Regi
vírgines post eam: *
próximæ eius afferéntur
tibi.

Afferéntur in lætítia et

exsultatione: * adducen-
tur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati
sunt tibi filii: * constitues
eos príncipes super om-
nem terram.

Mémoires erunt nóminis
tui: * in omni generatióne
et generatióne.

Propterea pópuli con-
fitebúntur tibi in ætér-
num: * et in sáeculum sáe-
culi.

Ant. Eructavit cor meum
verbum bonum.

Ant. Adiutor.

Deus noster refúgium,
et virtus: * adiutor in
tribulatióibus, quæ in-
venérunt nos nimis.

Propterea non timébimus
dum turbábitur terra: * et
transferéntur montes in
cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ
sunt aquæ eórum: * con-
turbáti sunt montes in
fortitúdine eius.

Flúminis ímpetus lætí-
ficat civitátem Dei: *
sanctificávit tabernácu-
lum suum Altíssimus.

Deus in médio eius, non
commovébitur: * adi-

uvábit eam Deus mane
dilúculo.

Conturbátæ sunt
Gentes, et inclináta sunt
regna: * dedit vocem
suam, mota est terra.

Dóminus virtútum
nobíscum: * suscéptor
noster Deus Iacob.

Veníte, et vidéte ópera
Dómini, † quæ pósuit
prodígia super terram: *
áuferens bella usque ad
finem terræ.

Arcum cónteret, et con-
frínget arma: * et scuta
combúret igni.

Vacáte, et vidéte quó-
niam ego sum Deus: *
exaltábor in Géntibus, et
sexaltábor in terra.

Dóminus virtútum
nobíscum: * suscéptor
noster Deus Iacob.

Omnes Gentes, pláu-
dite mánibus: * iu-
biláte Deo in voce exsul-
tationis.

Quóniam Dóminus ex-
célsus, terríbilis: * Rex
magnus super omnem
terram.

Subiécit pópulos nobis:
* et Gentes sub pédibus

nostris.

Elégit nobis hereditatem suam: * spēciam Iacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in iúbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnabit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Adiutor in tribulationibus.

Ant. Auribus.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto eius.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus eius cognoscétur: * cum

suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, † conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, † in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscévimus, Deus, misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, † sic et laus tua in fines terræ: * iustitia plena est dextera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent filiaë Iudæ: * propter iudícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus eius.

Pónite corda vestra in virtúte eius: * et distribúite domos eius, ut enarrétis in progénie ál-

tera.

Quóniam hic est Deus,
Deus noster in ætér-
num et in sáculum sá-
culi: * ipse reget nos in
sácula.

Audíte hæc, omnes
Gentes: * áuribus
percípite omnes, qui
habitátis orbem:

Quique terrígenæ, et
filii hóminum: * simul in
unum dives et pauper.

Os meum loquétur
sapiéntiam: * et meditá-
tio cordis mei prudén-
tiam.

Inclinábo in parábolam
aurem meam: * apériam
in psaltério proposi-
tiónem meam.

Cur timébo in die mala?
* iníquitas calcánei mei
circúmdabit me:

Qui confidunt in virtúte
sua: * et in multítudine
divitiárum suárum glo-
riántur.

Frater non rédimet,
rédimet homo: * non
dabit Deo placatióem
suam.

Et prétium redempti-
onis ánimæ suæ: * et

laborábit in ætérnum, et
vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum,
cum viderit sapiéntes
moriéntes: * simul insípi-
ens, et stultus períbunt.

Et relínquent aliénis di-
vítias suas: * et sepúlbra
eórum domus illórum in
ætérnum.

Tabernácula eórum in
progénie et progénie: *
vocavérunt nómina sua in
terris suis.

Et homo, cum in honóre
esset, non intelléxit: *
comparátus est iumén-
tis insipiéntibus, et símilis
factus est illis.

Hæc via illórum scán-
dalum ipsis: * et póstea in
ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno
pósi sunt: * mors de-
páscet eos.

Et dominabúntur
eórum iusti in matutíno:
* et auxílium eórum vet-
eráscet in inférno a glória
eórum.

Verúmtamen Deus
rédimet ánimam meam
de manu ínferi: * cum ac-
céperit me.

Ne timúeris, cum dives
factus fúerit homo: *
et cum multiplicáta fúerit
glória domus eius.

Quóniam cum in-
teríerit, non sumet óm-
nia: * neque descéndet
cum eo glória eius.

Quia ánima eius in
vita ipsíus benedicétur:
* confitébitur tibi cum
beneféceris ei.

Introíbit usque in
progénies patrum suórum:
* et usque in ætérnum
non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre
esset, non intelléxit: *
comparátus est iumén-
tis insipiéntibus, et símilis
factus est illis.

Ant. Auribus percipite
qui habitatis orbem.

Ant. Deus.

Deus deórum, Dómi-
nus locútus est: * et
vocávit terram,

A solis ortu usque ad oc-
cásum: * ex Sion spécies
decóris eius.

Deus maniféste véniet:
* Deus noster et non
silébit.

Ignis in conspéctu eius

exardéscet: * et in cir-
cúitu eius tempésta vál-
ida.

Advocábit cælum
desúrsum: * et ter-
ram discérnere pópulum
suum.

Congregáte illi sanctos
eius: * qui órdinant tes-
taméntum eius super sac-
rificia.

Et annuntiábunt cæli
iustítiam eius: * quóniam
Deus iudex est.

Audi, pópulus meus, et
loquar: † Israë!, et testi-
ficábor tibi: * Deus, Deus
tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis
árguam te: * holocáusta
autem tua in conspéctu
meo sunt semper.

Non accípiam de domo
tua vítulos: * neque de
grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt
omnes feræ silvárum: *
iuménta in móntibus et
boves.

Cognóvi ómnia volatília
cæli: * et pulchritúdo agri
mecum est.

Si esuríero, non dicam
tibi: * meus est enim

orbis terræ, et plenitúdo eius.

Numquid manducábo carnes taurórum? *
aut ságuinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrificium laudis: * et redde Altís-simo vota tua.

Et ínvoça me in die tribulatiónis: * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enárras iustítias meas, et assúmís testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplínam: * et proiecísti sermónes meos retrórsum:

Si vidébas furem, currébas cum eo: * et cum adúlteris portiómem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia: * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, † et advérsus filium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecísti, et tácui.

Existimásti, iníque,

quod ero tui símilis: * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intelligite hæc, qui obliviscímini Deum: * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrificium laudis honorificábit me: * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudínem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósko: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti: * incerta et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, et mundabor: * lavabis me, et super nivem dealabor.

Auditui meo dabis gaudium et laetitiam: * et exsultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis: * et omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus: * et spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne proicias me a facie tua: * et spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi laetitiam salutaris tui: * et spiritu principali confirma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et impii ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus, Deus, Deus salutis meae: * et exsultabit lingua mea iustitiam tuam.

Dómine, lábia mea

aperies: * et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium, dedissem utique: * holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contribulatus: * cor contritum et humiliatum, Deus, non despicias.

Benigne fac, Dómine, in bona voluntate tua Sion: * ut aedificentur muri Ierúsalem.

Tunc acceptabis sacrificium iustitiae, oblationes, et holocausta: * tunc imponent super altare tuum vitulos.

Quid gloriaris in malitia, * qui potens es in iniquitate?

Tota die iniustitiam cogitavit lingua tua: * sicut novacula acuta fecisti dolum.

Dilexisti malitiam super benignitatem: * iniquitatem magis quam loqui aequitatem.

Dilexisti omnia verba praecipitationis: * lingua dolosa.

Propterea Deus

détruet te in finem, †
évéllet te, et emigrábit
te de tabernáculo tuo: *
et radicem tuam de terra
vivéntium.

Vidébunt iusti, et
timébunt, † et super eum
ridébunt et dicent: * Ecce
homo, qui non pósuit
Deum adiutórem suum:

Sed sperávit in multítu-
dine divitiárum suárum:
* et præváluit in vanitáte
sua.

Ego autem, sicut olíva
fructífera in domo Dei:
* sperávi in misericórdia
Dei in ætérnum: et in
sæculum sæculi.

Confitébor tibi in sæcu-
lum, quia fecísti: † et
exspectábo nomen tuum,
* quóniam bonum est
in conspéctu sanctórum
tuórum.

Ant. Deus deorum locu-
tus est.

In Laudes Ant. Secun-
dum magnam misericor-
diam tuam miserere mei
deus. *Miserere.*

Ant. Salutare vultus mei
deus meus. *Quemad-
modum.*

Ant. Ad te de luce vigilo

deus. *Deus deus meus.*

Ant. Cunctis diebus vite
nostre salvos nos fac
domine. *Ego dixi.*

Ant. Omnes angeli eius
laudate dominum de
celis. *Laudate dominum.*

Ant. Erexit Dominus no-
bis cornu salutis in domo
David pueri sui. *Benedic-
tus dominus.*

Ant. Avertet.

Dixit insípiens in corde
suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abom-
inábiles facti sunt in iniq-
uitátibus: * non est qui fá-
ciat bonum.

Deus de cælo prospéxit
super filios hóminum: *
ut vídeat si est intélligens,
aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt
simul inútiles facti sunt: *
non est qui fáciat bonum,
non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui
operántur iniquitátem:
* qui dévorant plebem
meam ut cibum panis?

Deum non invo-
cavérunt, * illic trepi-
davérunt timóre, ubi non
erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus spreuit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israëľ? † cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, * exsultábit Iacob, et lætábitur Israëľ.

Deus, in nómine tuo salvum me fac: * et in virtúte tua iúdica me.

Deus, exáudi oratióem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, † et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádiuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos depéxit óculus meus.

Exáudi, Deus, oratióem meam et ne depéxeris deprecationem meam: * inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea: * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * et in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me: * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me: * et contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, * et volábo, et requiéscam?

Ecce elongávi fúgiens: * et mansi in solitúdine.

Exspectábam eum, qui salvum me fecit: * a pusillanimitáte spíritus et tempestáte.

Præcípita, Dómine, dí-

vide linguas eórum: *
quóniam vidi iniquitatem
et contradictionem in
civitate.

Die ac nocte circúmd-
abit eam super muros
eius iniquitas: * et labor
in médio eius, et iniustí-
tia.

Et non defécit de platéis
eius: * usúra, et dolus.

Quóniam si inimicus
meus maledixisset mihi, *
sustinuíssem útique.

Et si is, qui óderat me,
super me magna locútus
fuísset: * abscondíssem
me fórsitan ab eo.

Tu vero, homo unán-
imis: * dux meus, et notus
meus.

Qui simul mecum dul-
ces capiébas cibos: * in
domo Dei ambulávimus
cum consénsu.

Véniat mors super illos:
* et descéndant in infér-
num vivéntes:

Quóniam nequítiae in
habitáculis eórum: * in
médio eórum.

Ego autem ad Deum
clamávi: * et Dóminus
salvabit me.

Véspere, et mane, et
merídie narrábo et an-
nuntiábo: * et exáudiet
vocem meam.

Rédimet in pace áni-
mam meam ab his, qui
appropínquant mihi: *
quóniam inter multos er-
ant mecum.

Exáudiet Deus, et hu-
miliábit illos: * qui est
ante sáecula.

Non enim est il-
lis commutatio, et non
timuérunt Deum: * ex-
téndit manum suam in re-
tribuendo.

Contaminavérunt tes-
taméntum eius, divísi
sunt ab ira vultus eius: *
et appropinquávit cor il-
lius.

Mollíti sunt sermónes
eius super óleum: * et ipsi
sunt iácula.

Iacta super Dóminum
curam tuam, et ipse te
enútriet: * non dabit in
ætérum fluctuationem
iusto.

Tu vero, Deus, dedúces
eos, * in púteum intéritus

Viri sánguinem, et
dolósi non dimidiábunt

dies suos: * ego autem sperábo in te, Dómine.

Ant. Avertet Dominus captivitatem plebis sue.

Ant. Quoniam.

Miserére mei, Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsus me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur: * advérsus me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt, et abscondent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt animam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti

lágrimas meas in conspéctu tuo.

Sicut et in promissióne tua: * tunc converténtur inimíci mei retrórsus:

In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt, Deus, vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Miserére mei, Deus, miserére mei: * quóniam in te confidit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo: * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum, qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me: * dedit

in oppróbrium conculcantes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, † et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: * dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos, Deus: * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Foderunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum, Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge, glória mea, exsúrge psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine: * et psalmum dicam tibi in Géntibus:

Quóniam magnificáta

est usque ad cælos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos, Deus: * et super omnem terram glória tua.

Ant. Quoniam in te confidit anima mea.

Ant. Iuste.

Si vere útique iustítiam loquímini: * recta iudicáte, fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitátes operámini: * in terra iniustítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero: * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis: * sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas.

Quæ non exáudiet vocem incantántium: * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens: * inténdit arcum

suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, auferéntur: * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priúsqvam intellígerent spinæ vestræ rhamnum: * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur iustus cum viderit vindíctam: * manus suas lavábit in sáanguine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique est fructus iusto: * útique est Deus iúdicans eos in terra.

Eripe me de inimícis meis, Deus meus: * et ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris sáanguinum salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu, Dómine, Deus virtútum,

Deus Israël.

Inténde ad visitándas omnes Gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes: * et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, † et gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

Et tu, Dómine, deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, † quia, Deus, suscep̃tor meus es: * Deus meus, misericórdia eius præveniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occidas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos, protéctor meus, Dómine:

Delíctum oris eórum, sermónem labiórū ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de exsecrátióne et

mendácio annuntiabuntur in consummatione: * in ira consummationis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominabitur Iacob: * et finium terræ.

Convertentur ad vespem: et famem patientur ut canes, * et circuibunt civitatem.

Ipsi dispergentur ad manducandum: * si vero non fuerint saturati, et murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitudinem tuam: * et exsultabo mane misericordiam tuam.

Quia factus es susceptor meus, * et refugium meum, in die tribulationis meæ.

Adiutor meus, tibi psallam, † quia, Deus, susceptor meus es: * Deus meus, misericordia mea.

Ant. Iuste iudicate filii hominum.

Ant. Da nobis.

Deus, repulisti nos, et destruxisti nos: * iratus es, et misertus es nobis.

Commovisti terram, et conturbasti eam: * sana contritiones eius, quia commota est.

Ostendisti populo tuo dura: * potasti nos vino compunctionis.

Dedisti metuéntibus te significationem: * ut fugiant a facie arcus:

Ut liberentur dilecti tui: * salvum fac dextera tua, et exaudi me.

Deus locutus est in sancto suo: † Lætabor, et partabor Sichimam: * et convállem tabernaculorum metibor.

Meus est Galaad, et meus est Manásses: * et Ephraim fortitudo capitis mei.

Iuda rex meus: * Moab olla spei meæ.

In Idumæam extendam calceamentum meum: * mihi alienigenæ subditi sunt.

Quis deducet me in civitatem munitam? * quis deducet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos? * et

non egrediéris, Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem: * et ipse ad níhilum dedúcet tribulánte nos.

Exáudi, Deus, deprecationem meam: * inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi: * dum anxiaré-tur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * tur-ris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sácula: * próte-gar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu, Deus meus, exaudísti oratióem meam: * dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adiícies: * annos eius usque in diem generatió-nis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum

in conspéctu Dei: * mis-ericórdiam et veritátem eius quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sáculum sáculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Da nobis Domine auxilium de tribulatione.

Ant. A timore.

Nonne Deo subiécta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus: * suscéptor meus, non movébor ámplius.

Quóusque irrúitis in hóminem? * in-terfícitis univérsi vos: tamquam parieti in-clináto et macériæ de-púlsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in siti: * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subiécta esto, ánima mea: * quóniam ab ipso patien-tia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvátor meus: * adiutor

meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum,
et glória mea: * Deus
auxílii mei, et spes mea in
Deo est.

Speráte in eo omnis
congregátio pópuli, ef-
fúndite coram illo corda
vestra: * Deus adiútor
noster in ætérnum.

Verúmtamen vani filii
hóminum, mendáces filii
hóminum in statéris: * ut
decípiant ipsi de vanitáte
in idípsum.

Nolíte speráre in iniq-
uitáte, et rapínas nolíte
concupíscere: * divítiae
si áffluent, nolíte cor ap-
pónere.

Semel locútus est Deus,
duo hæc audívi, quia
potéstas Dei est, et tibi,
Dómine, misericórdia: *
quia tu reddes unicuíque
iuxta ópera sua.

Deus, Deus meus, * ad
te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea,
* quam multipliciter tibi
caro mea.

In terra desérta, et ín-
via, et inaquósa: † sic in
sancto appáruí tibi, * ut

vidérem virtútem tuam,
et glóriam tuam.

Quóniam mélior est
misericórdia tua super vi-
tas: * lábia mea laudábunt
te.

Sic benedícam te in vita
mea: * et in nómine tuo
levábo manus meas.

Sicut ádipe et pin-
guédine repleátur án-
ima mea: * et lábiis ex-
sultatiónis laudábit os
meum.

Si memor fui tui su-
per stratum meum, † in
matutínis meditábor in te:
* quia fuísti adiútor meus.

Et in velaménto alárum
tuárum exsultábo, † ad-
hæsit ánima mea post te:
* me suscepit délixtera tua.

Ipsi vero in vanum
quæsiérunt ánimam
meam, † introíbunt in in-
ferióra terræ: * tradén-
tur in manus gládii, partes
vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur
in Deo, † laudabúntur
omnes qui iurant in eo:
* quia obstrúctum est os
loquéntium iníqua.

Exáudi, Deus, oratiónem

meam cum dépre-
cor: * a timóre inimíci
éripe ánimam meam.

Protexísti me a con-
véntu malignántium: *
a multítudine operántium
iniquitátem.

Quia exacuérunt ut
gládium linguas suas: *
intendérunt arcum rem
amáram, ut sagíttent in
occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum,
et non timébunt: * fir-
mavérunt sibi sermónem
nequam.

Narravérunt ut ab-
scónderent láqueos: *
dixerunt: Quis vidébit
eos?

Scrutáti sunt iniq-
uitates: * defecerunt
scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor
altum: * et exaltábitur
Deus.

Sagittæ parvulórum
factæ sunt plagæ eórum:
* et infirmátæ sunt contra
eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes
qui vidébant eos: * et tí-
muit omnis homo.

Et annuntiavérunt

ópera Dei, * et facta eius
intellexérunt.

Lætábitur iustus in
Dómino, et sperábit in
eo: * et laudabúntur
omnes recti corde.

Te decet hymnus,
Deus, in Sion: * et
tibi reddétur votum in
Ierúsalem.

Exáudi oratióem
meam: * ad te omnis caro
véniet.

Verba iniquórum præ-
valuérunt super nos: *
et impietátibus nostris tu
propitiáberis.

Beátus quem elegísti et
assumpsísti: * inhabitábit
in átriis tuis.

Replébimur in bonis
domus tuæ, sanctum est
templum tuum: * mirá-
bile in æquitáte.

Exáudi nos, Deus
salutáris noster: * spes
ómnium fínium terræ et
in mari longe.

Præparans montes in
virtúte tua, accíntus
poténtia: * qui contúrbas
profúndum maris sonum
flúctuum eius.

Turbabúntur Gentes,

et timébunt qui hábitant téminos a signis tuis: * éxitus matutíni, et vésperē delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis; parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio eius.

Rivos eius inébria multiplicá genímīna eius: * in stillicídiis eius lætábitur gérmīans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósā desérti: * et exsultatíone colles accingéntur.

Indúti sunt arietes óvium et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. A timore inimici eripe Domine animam meam.

Ant. In ecclesiis.

Iubiláte Deo, omnis terra, psalmum dícite nómini eius: * date glóriam laudi eius.

Dícite Deo: Quam terribília sunt ópera tua, Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super filios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi eius super Gentes respíciunt: * qui exásperant non exalténtur in semetípsis.

Benedícite, Gentes, Deum nostrum: * et audítam fácite vocem laudis eius,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotióem pedes meos.

Quóniam probásti nos, Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in
láqueum, posuísti tribu-
lationés in dorso nostro:
* imposuísti hómines su-
per cápita nostra.

Transívimus per ignem
et aquam: * et eduxísti
nos in refrigeríum.

Introíbo in domum
tuam in holocáustis: *
reddam tibi vota mea,
quæ distinxérunt lábia
mea.

Et locútum est os
meum, * in tribulatione
mea.

Holocáusta medulláta
ófferam tibi cum incénso
arietum: * ófferam tibi
boves cum hircis.

Veníte, audíte, et nar-
rábo, omnes, qui timétis
Deum: * quanta fecit án-
imæ meæ.

Ad ipsum ore meo
clamávi, * et exaltávi sub
lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi
in corde meo, * non
exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudivit
Deus, * et atténdit voci
deprecationis meæ.

Benedíctus Deus, * qui
non amóvit oratióem
meam, et misericórdiam
suam a me.

Deus misereátur nostri,
et benedícat nobis:
* illúminet vultum suum
super nos, et misereátur
nostri.

Ut cognoscámus in terra
viam tuam, * in ómnibus
Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi
pópuli, Deus: * con-
fiteántur tibi pópuli
omnes.

Læténtur et exsúltent
Gentes: * quóniam iúdi-
cas pópulos in æquitáte,
et Gentes in terra dirigis.

Confiteántur tibi
pópuli, Deus, confiteán-
tur tibi pópuli omnes: *
terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus,
Deus noster, benedí-
cat nos Deus: * et mé-
tuant eum omnes fines
terræ.

Exsúrgat Deus, et
dissipéntur inimíci
eius, * et fúgiant qui
odérunt eum, a fácie eius.

Sicut déficit fumus, de-

ficiant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et iusti epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei: * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini eius: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu eius: * turbabúntur a fácie eius, patris orphanórum et iúdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus, qui inhabitáre facit uníus moris in domo:

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto:

Terra mota est, étenim cæli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam

segregábis, Deus, hereditáti tuæ: * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti: * et speciéi domus dividere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * et posterióra dorsi eius in pallóre auri.

Dum discérnit cæléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámini montes coagulátos?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in

eis in Sina in sancto.

Ascendisti in altum,
cepisti captivitatem:
* accepisti dona in
hominibus.

Etenim non credentes,
* inhabitare Dóminum
Deum.

Benedictus Dóminus
die quotidie: * prospere-
rum iter faciet nobis Deus
salutarium nostrorum.

Deus noster, Deus
salvos faciendi: * et
Dómini Dómini éxitus
mortis.

Verúmtamen Deus con-
fringet cápita inimicórum
suorum: * vérticem
capilli perambulántium
in delictis suis.

Dixit Dóminus: Ex
Basan convértam, * con-
vértam in profúndum
maris:

Ut intingátur pes tuus in
sánguine: * lingua canum
tuórum ex inimicis, ab
ipso.

Vidérunt ingressus tuos,
Deus: * ingressus Dei
mei: regis mei qui est in
sancto.

Prævenérunt principes

coniuncti psalléntibus: *
in médio iuenculárum
tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite
Deo Dómino, * de fón-
tibus Israël.

Ibi Béniamin ado-
lescéntulus: * in mentis
excéssu.

Príncipes Iuda, duces
eórum: * príncipes Zábun-
lon, príncipes Néphtali.

Manda, Deus, virtúti
tuæ: * confírma hoc,
Deus, quod operátus es in
nobis.

A templo tuo in
Ierúsalem, * tibi ófferent
reges múnera.

Increpa feras arúndinis,
congregatio taurórum
in vaccis populórum: *
ut exclúdent eos, qui
probáti sunt argénto.

Díssipa Gentes, quæ
bella volunt: vénient
legáti ex Ægýpto: *
Æthiopia præveniet
manus eius Deo.

Regna terræ, cantáte
Deo: * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascén-
dit super cælum cæli, * ad
Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtutis, date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia eius, et virtus eius in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtutem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

Ant. In ecclesiis benedicite Domino.

In Laudes Ant. Amplius lava me Domine ab iniusticia mea. *Miserere.*

Ant. Te decet hymnus deus in Sion. *Te decet hymnus.*

Ant. Labia mea laudabit te in vita mea deus meus. *Deus deus meus.*

Ant. Dominus iudicabit fines terre. *Exsultavit cor meum.*

Ant. Celi celorum laudate deum. *Laudate dominum.*

Ant. Salutem ex inimicis nostris et de manu omnium qui nos oderunt. *Benedictus dominus.*

Ant. Domine deus.

Salvum me fac, Deus: * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam

meam.

Infixus sum in limo profúndi: * et non est substántia.

Veni in altitúdinem maris: * et tempésta demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, * qui odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei iniúste: * quæ non rápui, tunc exsolvébam.

Deus, tu scis insipiéntiam meam: * et delícta mea a te non sunt abscondita.

Non erubéscant in me qui exspéctant te, Dómine, * Dómine virtutum

Non confundántur super me * qui quærunt te, Deus Israël.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium: * opéruit confúsió fáciem meam.

Extráneus factus sum
frátribus meis, * et pere-
grínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus
tuæ comédit me: * et op-
próbia exprobrántium
tibi cecidérunt super me.

Et opéruí in ieiúnio án-
imam meam: * et factum
est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum
meum cilícium: * et fac-
tus sum illis in parábolam.

Advérsum me loque-
bántur, qui sedébant
in porta: * et in me
psallébant qui bibébant
vinum.

Ego vero oratióem
meam ad te, Dómine:
* tempus benepláciti,
Deus.

In multitúdine miser-
icórdiæ tuæ exáudi me, *
in veritáte salútis tuæ:

Eripe me de luto, ut non
infigar: * libera me ab
iis, qui odérunt me, et de
profúndis aquárum.

Non me demérgat tem-
péstas aquæ, † neque ab-
sórbeat me profúndum: *
neque úrgeat super me
púteus os suum.

Exáudi me, Dómine,
quóniam benígna est mis-
ericórdia tua: * secún-
dum multitúdinem miser-
atiónum tuárum réspice
in me.

Et ne avértas fáciem
tuam a púero tuo: * quó-
niam tríbulor, velóciter
exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, et
libera eam: * propter in-
imícos meos éripe me.

Tu scis impropérium
meum, et confusióem
meam, * et reveréntiam
meam.

In conspéctu tuo sunt
omnes qui tríbulant me: *
impropérium exspectávit
cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul
contristarétur, et non
fuit: * et qui consolaré-
tur, et non invéni.

Et dedérunt in escam
meam fel: * et in siti mea
potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum
coram ipsis in láqueum,
* et in retributiónes, et in
scándalum.

Obscuréntur óculi
eórum ne vídeant: * et

dorsum eorum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam: * et furor irae tuae comprehendat eos.

Fiat habitatio eorum deserta: * et in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt: * et super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

Appone iniquitatem super iniquitatem eorum: * et non intrent in iustitiam tuam.

Deleantur de libro viventium: * et cum iustis non scribantur.

Ego sum pauper et dolens: * salus tua, Deus, suscepit me.

Laudabo nomen Dei cum canticis: * et magnificabo eum in laude:

Et placebit Deo super vitulum novellum: * cornua producentem et ungulas.

Videant pauperes et laetentur: * quaerite Deum, et vivet anima ves-

tra.

Quoniam exaudivit pauperes Dominus: * et vinctos suos non desepexit.

Laudent illum caeli et terra, * mare et omnia reptilia in eis.

Quoniam Deus salvam faciet Sion: * et aedificabuntur civitates Iuda.

Et inhabitabunt ibi, * et hereditate acquirant eam.

Et semen servorum eius possidebit eam: * et qui diligunt nomen eius, habitabunt in ea.

Deus, in adiutorium meum intende: * Domine ad adjuvandum me festina.

Confundantur et reveantur, * qui quaerunt animam meam.

Avertantur retrorsum, et erubescant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsultent et laetentur in te omnes qui quaerunt te, * et dicant semper: Mag-

nificétur Dóminus: qui
diligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et
pauper sum: * Deus, ádi-
uva me.

Adiútor meus, et liberá-
tor meus es tu: * Dómine,
ne moréris.

Ant. Domine deus in adi-
utorium meum intende.

Ant. Esto michi.

In te, Dómine,
sperávi, non con-
fúndar in ætérnum: * in
iustítia tua líbera me, et
éripe me.

Inclína ad me aurem
tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum pro-
tectórem, et in locum
munítum: * ut salvum me
fácias.

Quóniam firmamén-
tum meum, * et refúgium
meum es tu.

Deus meus, éripe me de
manu peccatóris, * et de
manu contra legem agén-
tis et iníqui:

Quóniam tu es patiéntia
mea, Dómine: * Dómine,
spes mea a iuventúte
mea.

In te confirmátus sum

ex útero: * de ventre ma-
tris meæ tu es protéctor
meus.

In te cantátio mea
semper: † tamquam
prodígium factus sum
multis: * et tu adiútor for-
tis.

Repleátur os meum
laude, ut cantem glóriam
tuam: * tota die mag-
nitúdinem tuam.

Ne proíicias me in tém-
pore senectútis: * cum
defécerit virtus mea, ne
derelínquas me.

Quia dixerunt inimíci
mei mihi: * et qui cus-
todiébant ánimam meam,
consílium fecérunt in
unum.

Dicéntes: Deus
derelíquit eum, † perse-
químini, et comprehén-
dite eum: * quia non est
qui erípiat.

Deus ne elongéris a me:
* Deus meus, in auxílium
meum réspice.

Confundántur, et defí-
ciant detrahéntes ánimæ
meæ: * operiántur con-
fusióne et pudóre, qui
quærunť mala mihi.

Ego autem semper sperábo: * et adiíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit iustítiam tuam: * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi litteratúram, † introíbo in poténtias Dómini: * Dómine, memorábor iustítiæ tuæ solíus.

Deus, docuísti me a iuventúte mea: * et usque nunc pronuntiábo mirábilia tua.

Et usque in senéctam et sénium: * Deus, ne derelínquas me,

Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est:

Poténtiam tuam, et iustítiam tuam, Deus, † usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Deus, quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas: † et convérsus vivificásti me: * et de abyssis terræ íterum reduxísti me:

Multiplicásti mag-

nificéntiam tuam: * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus, psallam tibi in cíthara, Sanctus Israël.

Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi: * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur iustítiam tuam: * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunť mala mihi.

Deus, iudícium tuum regi da: * et iustítiam tuam filio regis.

Iudicáre pópulum tuum in iustítia, * et páuperes tuos in iudício.

Suscípiant montes pacem pópulo: * et colles iustítiam.

Iudicábit páuperes pópuli, et salvos fáciet filios páuperum: * et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatiónem et generatiónem.

Descéndet sicut plúvia
in vellus: * et sicut stil-
licídia stillántia super ter-
ram.

Oriétur in diébus eius
iustítia, et abundántia
pacis: * donec auferátur
luna.

Et dominábitur a mari
usque ad mare: * et a
flúmine usque ad térmi-
nos orbis terrárum.

Coram illo prócident
Æthíopes: * et inimíci
eius terram lingent.

Reges Tharsis, et ínsulæ
múnera ófferent: * reges
Arabum et Saba dona ad-
dúcent.

Et adorábunt eum
omnes reges terræ: *
omnes Gentes sérvient
ei:

Quia liberábit páu-
perem a poténte: * et
páuperem, cui non erat
adiútor.

Parcet páuperi et ínopi:
* et ánimas páuperum
salvas fáciat.

Ex usúris et iniquitáte
rédi met ánimas eórum:
* et honorábile nomen
eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur
ei de auro Arábiæ, † et
adorábunt de ipso sem-
per: * tota die benedícant
ei.

Et erit firmaméntum in
terra in summis móntium,
† superextollétur super
Líbanum fructus eius: *
et florébunt de civitáte si-
cut fenum terræ.

Sit nomen eius
benedíctum in sácula:
* ante solem pérmanet
nomen eius.

Et benedicéntur in
ipso omnes tribus terræ:
* omnes Gentes mag-
nificábunt eum.

Benedíctus Dóminus,
Deus Israël, * qui facit
mirábilia solus.

Et benedíctum nomen
maiestátis eius in ætér-
num: * et replébitur
maiestáte eius omnis
terra: fiat, fiat.

Ant. Esto michi Domine
in deum protectorem.

Ant. Liberasti.

Quam bonus Israël
Deus, * his, qui recto
sunt corde!

Mei autem pene moti

sunt pedes: * pene effúsi
sunt gressus mei.

Quia zelávi super in-
íquos, * pacem pecca-
tórum videns.

Quia non est respéc-
tus morti eórum: * et
firmaméntum in plaga
eórum.

In labóre hóminum non
sunt: * et cum homínibus
non flagellabúntur:

Ideo ténuít eos supér-
bia, * opérti sunt iniqui-
táte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe
iníquitas eórum: *
transiérunt in afféctum
cordis.

Cogitavérunt, et locúti
sunt nequítiam: * iniq-
uitátem in excélsó locúti
sunt.

Posuérunt in cælum os
suum: * et lingua eórum
transívit in terra.

Ideo convertétur póp-
ulus meus hic: * et dies
pleni inveniéntur in eis.

Et dixerunt: Quómodo
scit Deus, * et si est scién-
tia in excélsó?

Ecce ipsi peccatóres, et
abundántes in sáeculo, *

obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa
iustificávi cor meum, *
et lavi inter innocéntes
manus meas.

Et fui flagellátus tota
die, * et castigatio mea in
matutínis.

Si dicébam: Narrábo
sic: * ecce natiónem fil-
iórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut
cognóscerem hoc, * labor
est ante me.

Donec intrem in Sanc-
tuárium Dei: * et in-
télligam in novíssimis
eórum.

Verúmtamen propter
dolos posuísti eis: *
deiecísti eos dum alle-
varéntur.

Quómodo facti sunt
in desolatióem, súbito
defecérunt: * per-
iérunt propter iniqui-
tátem suam.

Velut sómnum surgén-
tium, Dómine, * in civ-
itáte tua imáginem ip-
sórum ad níhilum rédi-
ges.

Quia inflammátum est
cor meum, et renes mei

commutáti sunt: * et ego
ad níhilum redáctus sum,
et nescívi.

Ut iuméntum factus sum
apud te: * et ego semper
tecum.

Tenuísti manum dex-
teram meam: † et in vol-
untáte tua deduxísti me,
* et cum glória suscepísti
me.

Quid enim mihi est in
cælo? * et a te quid vólui
super terram?

Defécit caro mea, et
cor meum: * Deus cordis
mei, et pars mea Deus in
æternum.

Quia ecce, qui elón-
gant se a te, períbunt: *
perdidísti omnes, qui for-
nicántur abs te.

Mihi autem adhærere
Deo bonum est: * pónere
in Dómino Deo spem
meam:

Ut annúntiem omnes
prædicatiónes tuas, * in
portis filíæ Sion.

Ut quid, Deus, repulísti
in finem: * irátus est
furor tuus super oves pás-
cuæ tuæ?

Memor esto congre-

gatiónis tuæ: * quam
possedísti ab inítio.

Redemísti virgam
hereditátis tuæ: * mons
Sion, in quo habitásti in
eo.

Leva manus tuas in
supérbias eórum in
finem: * quanta maligná-
tus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui
odérunt te: * in médio
solemnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua,
signa: * et non cog-
novérunt sicut in éxitu
super summum.

Quasi in silva lignórum
secúribus excidérunt
iánuas eius in idípsum:
* in secúri et áscia
deiecérunt eam.

Incendérunt igni sanc-
tuárium tuum: * in terra
polluérunt tabernáculum
nóminis tui.

Dixerunt in corde suo
cognátio eórum simul:
* Quiéscere faciámus
omnes dies festos Dei a
terra.

Signa nostra non
vídimus, iam non est
prophéta: * et nos non

cognóscet ámplius.

Usquequo, Deus, im-
properábit inimícus: * ir-
ritat adversárius nomen
tuum in finem?

Ut quid avértis manum
tuam, et dexteram tuam,
* de médio sinu tuo in
finem?

Deus autem Rex nos-
ter ante sácula: * operá-
tus est salútem in médio
terræ.

Tu confirmásti in virtúte
tua mare: * contribulásti
cápita draconum in aquis.

Tu confregísti cápita
draconis: * dedísti
eum escam pópulis
Æthiopum.

Tu dirupísti fontes, et
torréntes * tu siccásti
flúvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est
nox: * tu fabricátus es au-
róram et solem.

Tu fecísti omnes térmi-
nos terræ: * æstátem et
ver tu plasmásti ea.

Memor esto huius,
inimícus improperávit
Dómino: * et pópulus in-
sípiens incitávit nomen
tuum.

Ne tradas béstiis ánimas
confiténtes tibi, * et án-
imas páuperum tuórum
ne obliviscáris in finem.

Réspice in testaméntum
tuum: * quia repléti sunt,
qui obscuráti sunt terræ
dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis
factus confúsus: * pau-
per et inops laudábunt
nomen tuum.

Exsúrge, Deus, iúdica
causam tuam: * memor
esto improperiórum
tuórum, eórum quæ ab
insipiénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces
inimicórum tuórum: *
supérbia eórum, qui te
odérunt, ascéndit sem-
per.

Ant. Liberasti virgam
hereditatis tue.

Ant. In Israel.

Confitébimur tibi,
Deus: * con-
fitébimur, et invocábimus
nomen tuum.

Narrábimus mirabília
tua: * cum accépero
tempus, ego iustítias iu-
dicábo.

Liquefácta est terra, et

omnes qui hábitant in ea:
* ego confirmávi colum-
nas eius.

Dixi iníquis: Nolíte in-
íque ágere: * et delin-
quéntibus: Nolíte ex-
altáre cornu:

Nolíte extóllere in altum
cornu vestrum: * nolíte
loqui advérsus Deum in-
iquitátem.

Quia neque ab Oriénte,
neque ab Occidénte,
neque a desértis món-
tibus: * quóniam Deus
iudex est.

Hunc humíliat, et hunc
exáltat: * quia calix in
manu Dómini vini meri
plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in
hoc: † verúmtamen fæx
eius non est exinaníta: *
bibent omnes peccatóres
terræ.

Ego autem annuntiábo
in sæculum: * cantábo
Deo Iacob.

Et ómnia córnua pec-
catórum confríngam: *
et exaltabúntur córnua
iusti.

Notus in Iudæa Deus:
* in Israël magnum

nomen eius.

Et factus est in pace lo-
cus eius: * et habitatio
eius in Sion.

Ibi confrégit potén-
tias árcuum: * scutum,
gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter
a móntibus ætéris: *
turbáti sunt omnes insip-
iéntes corde.

Dormiérunt somnum
suum: * et nihil in-
venérunt omnes viri divi-
tiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua,
Deus Iacob, * dormi-
tavérunt qui ascendérunt
equos.

Tu terríbilis es, et quis
résistet tibi? * ex tunc ira
tua.

De cælo audítum fecísti
iudícium: * terra trémuit
et quiévit.

Cum exsúrgeret in iudí-
cium Deus, * ut salvos
fáceret omnes mansuétos
terræ.

Quóniam cogitatio
hóminis confitébitur tibi:
* et relíquiæ cogitátionis
diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite

Dómino Deo vestro: *
omnes, qui in circúitu
eius affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert
spíritum princípum, * ter-
ribili apud reges terræ.

Ant. Tu es deus.

Voce mea ad Dóminum
clamávi: * voce mea
ad Deum, et inténdit
mihi.

In die tribulatiónis
meæ Deum exquisívi, †
mánibus meis nocte con-
tra eum: * et non sum
decéptus.

Rénuit consolári ánima
mea: † memor fui Dei,
et delectátus sum, et ex-
ercitátus sum: * et defécit
spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias
óculi mei: * turbátus sum,
et non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos:
* et annos ætérnos in
mente hábui.

Et meditátus sum nocte
cum corde meo, * et ex-
ercitábar, et scopébam
spíritum meum.

Numquid in ætérnum
proiíciet Deus: * aut non
appónet ut complacítior

sit adhuc?

Aut in finem misericór-
diam suam abscíndet, *
a generatióne in gener-
atióne?

Aut obliviscétur mis-
eréri Deus: * aut con-
tinébit in ira sua miser-
icórdias suas?

Et dixi: Nunc cœpi: *
hæc mutátio dexteræ Ex-
célsi.

Memor fui óperum
Dómini: * quia memor
ero ab inítio mirábílum
tuórum.

Et meditábor in óm-
nibus opéribus tuis: *
et in adinventiúnibus tuis
exercébor.

Deus, in sancto via tua:
† quis Deus magnus sicut
Deus noster? * tu es Deus
qui facis mirábília.

Notam fecísti in pópulis
virtútem tuam: * re-
demísti in bráchio tuo
pópulum tuum filios Ia-
cob et Ioseph.

Vidérunt te aquæ, Deus,
vidérunt te aquæ: * et
timuérunt et turbátæ sunt
abýssi.

Multitúdo sónitus

aquárum: * vocem
dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ
tránseunt: * vox tonítrui
tui in rota.

Illuxérunt corus-
cations tuæ orbi terræ:
* commóta est, et con-
trémuit terra.

In mari via tua, et
sémitæ tuæ in aquis mul-
tis: * et vestigia tua non
cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves
pópulum tuum, * in manu
Móysi et Aaron.

Atténdite, pópule
meus, legem meam:
* inclináte aurem vestram
in verba oris mei.

Apériam in parábolis os
meum: * loquar proposi-
tiones ab iníto.

Quanta audívimus et
cognóvimus ea: * et pa-
tres nostri narravérunt
nobis.

Non sunt occultáta a
filiis eórum: * in gener-
atione áltera.

Narrántes laudes
Dómini, et virtútes eius:
* et mirabília eius, quæ
fecit.

Et suscitávit tes-
timónium in Iacob: * et
legem pósuit in Israël.

Quanta mandávit
pátribus nostris nota
 fácere ea filiis suis: * ut
cognóscat generatio ál-
tera.

Fílii qui nascéntur, et
exsúrgent, * et narrábunt
filiis suis.

Ut ponant in Deo spem
suam, et non obliviscán-
tur óperum Dei: * et
mandáta eius exquírant.

Ne fiant sicut patres
eórum: * generatio prava
et exásperans.

Generátio, quæ non
diréxit cor suum: * et
non est crédito cum Deo
spíritus eius.

Fílii Ephrem in-
tendéntes et mitténtes ar-
cum: * convérsi sunt in
die belli.

Non custodiérunt tes-
taméntum Dei: * et in
lege eius noluérunt am-
buláre.

Et oblíti sunt bene-
factórum eius: * et
mirábiliū eius quæ os-
téndit eis.

Coram pátribus eórum
fecit mirabília in terra
Ægýpti: * in campo Tá-
neos.

Interrúpit mare, et
perdúxit eos: * et státuit
aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube
diéi: * et tota nocte in il-
luminatióne ignis.

Interrúpit petram in
erémo: * et adaquávit eos
velut in abyísso multa.

Et edúxit aquam de pe-
tra: * et dedúxit tamquam
flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc
peccáre ei: * in iram exci-
tavérunt Excélsum in in-
aquóso.

Et tentavérunt Deum in
córdibus suis, * ut péter-
ent escas animábus suis.

Et male locúti sunt
de Deo: * dixerunt:
Numquid póterit Deus
paráre mensam in
desérto?

Quóniam percússit pe-
tram, et fluxérunt aquæ:
* et torréntes inun-
davérunt.

Numquid et panem pó-
terit dare, * aut paráre

mensam pópulo suo?

Ideo audívit Dóminus,
et dístulit: * et ignis ac-
cénsus est in Iacob, et ira
ascéndit in Israël.

Quia non credidérunt in
Deo: * nec speravérunt in
salutári eius:

Et mandávit núbibus
desuper: * et iánuas cæli
apérui.

Et pluit illis manna
ad manducándum: * et
panem cæli dedit eis.

Panem Angelórum
manducávit homo, *
cibária misit eis in
abundántia.

Tránstulit Austrum de
cælo: * et indúxit in
virtúte sua Africum.

Et pluit super eos sicut
púlverem carnes: * et si-
cut arénam maris volatília
pennáta.

Et cecidérunt in médio
castrórum eórum: * circa
tabernácula eórum.

Et manducavérunt, et
saturáti sunt nimis, et
desidérium eórum áttulit
eis: * non sunt fraudáti a
desidério suo.

Adhuc escæ eórum er-

ant in ore ipsórum: * et ira Dei ascéndit super eos

Et occídit pingues eórum, * et eléctos Israël impedívit.

In ómnibus his peccavérunt adhuc: * et non credidérunt in mirábilibus eius.

Et defecérunt in vanitáte dies eórum: * et anni eórum cum festinatóne.

Cum occíderet eos, quærébant eum: * et revertebántur, et dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt quia Deus adiutor est eórum: * et Deus excelsus redemptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * et lingua sua mentíti sunt ei.

Cor autem eórum non erat rectum cum eo: * nec fidéles hábíti sunt in testaménto eius.

Ipsa autem est miséricors, et propítius fiet peccátis eórum: * et non dispérdet eos.

Et abundávit ut avérteret iram suam: * et non accéndit omnem

iram suam:

Et recordátus est quia caro sunt: * spíritus vadens et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eum in desérto, * in iram concitavérunt eum in in-aquóso?

Et convérsi sunt, et tentavérunt Deum: * et Sanctum Israël exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus eius, * die qua redémit eos de manu tribulántis.

Sicut pósuit in Ægýpto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in sanguinem flúmina eórum: * et imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, et comédit eos: * et ranam, et dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum: * et labóres eórum locústæ.

Et occídit in grándine véneas eórum: * et moros eórum in pruína.

Et trádedit grándini

iuménta eórum: * et possessionem eórum igni.

Misit in eos iram indignationis suæ: * indignationem, et iram, et tribulationem: immisiones per ángeles malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit a morte animábus eórum: * et iuménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægýpti: * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum: * et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunt: * et inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ: * montem, quem acquisívit dextera eius.

Et eiécit a fácie eórum Gentes: * et sorte divisit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in

tabernáculis eórum: * tribus Israël.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsu: * et testimónia eius non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum: * quemádmódum patres eórum convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis: * et in sculptílibus suis ad æmulatióem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprexit: * et ad níhilum redégit valde Israël.

Et répulit tabernáculum Silo: * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádedit in captivitátem virtútem eórum: * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum: * et hereditátem suam sprexit.

Iúvenes eórum comédit ignis: * et vírgines eórum non sunt lamentátæ.

Sacerdotes eorum in
gladio ceciderunt: *
et viduae eorum non
plorabuntur.

Et excitatus est
tamquam dormiens
Dominus: * tamquam
potens crapulatus a vino.

Et percussit inimicos
suos in posteriora: * op-
probrium sempiternum
dedit illis.

Et repulit tabernacu-
lum Ioseph: * et tribum
Ephraim non elegit.

Sed elegit tribum Iuda,
* montem Sion quem
dilexit.

Et edificavit sicut
unicornium sanctificium
suum in terra, * quam
fundavit in secula.

Et elegit David, servum
suum, et sustulit eum de
gregibus ovium: * de post
foetantes accepit eum,

Pascere Iacob, servum
suum, * et Israel, hered-
itatem suam:

Et pavit eos in innocen-
tia cordis sui: * et in intel-
lectibus manuum suarum
deduxit eos.

Ant. Tu es deus qui facis

mirabilia.

Ant. Propitius.

Deus, venerunt Gentes
in hereditatem tuam,
polluerunt templum
sanctum tuum: * po-
suerunt Ierusalem in
pomorum custodiam.

Posuerunt morticina
servorum tuorum, escas
volatilibus caeli: * carnes
sanctorum tuorum bestiis
terrae.

Effuderunt sanguinem
eorum tamquam aquam
in circuitu Ierusalem: * et
non erat qui sepeliret.

Facti sumus op-
probrium vicinis nostris:
* subsannatio et illusio
his, qui in circuitu nostro
sunt.

Usquequo, Domine,
irasceris in finem: * ac-
cendetur velut ignis zelus
tuus?

Effunde iram tuam
in Gentes, quae te non
novērunt: * et in regna
quae nomen tuum non in-
vocaverunt:

Quia comedērunt Ia-
cob: * et locum eius des-
olaverunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito anticipent nos misericórdiæ tuæ: * quia páuperes facti sumus nimis.

Adiuva nos, Deus, salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui, Dómine, libera nos: * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum:

Ne forte dicant in Géntibus: Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natióibus coram óculis nostris.

Ultio ságuinis servórum tuórum, qui effúsus est: * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside filios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum: * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves pásuæ tuæ, * confitébimur tibi in

sæculum.

In generatióem et generatióem * annuntiábitur laudem tuam.

Qui regis Israël, in-ténde: * qui dedúcis velut ovem Ioseph.

Qui sedes super Chérubim: * manifestáre coram Ephraim, Béniamin, et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni: * ut salvos fácias nos.

Deus, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Dómine, Deus virtútum, * quousque irascéris super oratióem servi tui?

Cibábis nos pane lacrimárum: * et potum dabis nobis in lácrimis in mensúra?

Posuísti nos in contradictiόem vicínis nostris: * et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Víneam de Ægýpto transtulísti: * eiecísti

Gentes, et plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu eius: * plantásti radíces eius, et implévit terram.

Opéruiť montes umbrae eius: * et arbústa eius cedros Dei.

Exténdit pálmities suos usque ad mare: * et usque ad flumen propágines eius.

Ut quid destruxísti macériam eius: * et vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva: * et singuláris feros depástus est eam.

Deus virtútum, convertère: * respice de cælo, et vide, et visita vineam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit dextera tua: * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa: * ab increpatione vultus tui períbunt.

Fiat manus tua super virum dexterae tuæ: * et super fílium hóminis quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos: * et nomen tuum invocábimus.

Dómine, Deus virtútum, converte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ant. Propitius esto peccatis nostris Domine.

In Laudes Ant. Tibi soli peccavi Domine miserere mei. *Miserere.*

Ant. Domine refugium factus es nobis. *Domine refugium.*

Ant. In matutinis domine meditabor in te. *Deus deus meus.*

Ant. In eternum dominus regnabit et ultra. *Cantemus domino.*

Ant. In sanctis eius laudate deum. *Laudate dominum.*

Ant. In sanctitate serviamus Domino et liberabit nos ab inimicis nostris. *Benedictus dominus.*

Ant. Exultate.

Exsultáte Deo, adiutori nostro: * iubilate Deo Iacob.

Súmíte psalmum, et date týmpanum: *

psaltérium iucúndum
cum cíthara.

Buccináte in Neomé-
nia tuba, * in insígni die
solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Is-
raël est: * et iudícium
Deo Iacob.

Testimónium in Ioseph
pósuit illud, cum exíret
de terra Ægýpti: * lin-
guam, quam non nóverat,
audívit.

Divértit ab onéribus
dorsum eius: * manus
eius in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti
me, et liberávi te: † ex-
audívi te in abscóndito
tempestátis: * probávi te
apud aquam contradic-
tiónis.

Audi, pópulus meus, et
contestabor te: † Israël,
si audieris me, non erit in
te deus recens, * neque
adorábis deum aliénium.

Ego enim sum Dóminus
Deus tuus, qui edúxi te de
terra Ægýpti: * diláta os
tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus
meus vocem meam: * et
Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum
desidéria cordis eórum: *
ibunt in adinventiόνibus
suis.

Si pópulus meus audís-
set me: * Israël si in viis
meis ambuláset:

Pro níhilo fórsitan
inimícos eórum hu-
miliássem: * et super
tribulántes eos misíssem
manum meam.

Inimíci Dómini mentíti
sunt ei: * et erit tempus
eórum in sácula.

Et cibávit eos ex ádipe
fruménti: * et de petra,
melle saturávit eos.

Deus stetit in synagóga
deórum: * in médio
autem deos diiúdicat.

Usquequo iudicátis in-
iquitátem: * et fácies
peccatórum súmitis?

Iudicáte egéno, et
pupíllo: * húmitem, et
páuperem iustificáte.

Erípите páuperem: * et
egénium de manu pecca-
tóris liberáte.

Nesciérunt, neque in-
tellexérunt, in ténebris
ámbulant: * movebúntur
ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * et filii Excelsi omnes.

Vos autem sicut homines moriemini: * et sicut unus de principibus cadetis.

Surge, Deus, iudica terram: * quoniam tu hereditabis in omnibus Generationibus.

Ant. Exultate deo adiutori nostro.

Ant. Tu solus.

Deus, quis similis erit tibi? * Ne taceas, neque compescaris, Deus.

Quoniam ecce inimici tui sonuerunt: * et qui oderunt te extulerunt caput.

Super populum tuum malignaverunt consilium: * et cogitaverunt adversus sanctos tuos.

Dixerunt: Venite, et disperdamus eos de gente: * et non memoretur nomen Israel ultra.

Quoniam cogitaverunt unanimiter: * simul adversum te testamentum disposuerunt, tabernacula Idumaeorum

et Ismahelitae:

Moab, et Agareni, Gebal, et Ammon, et Amalec: * alienigenae cum habitantibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adiutorium filiis Lot.

Fac illis sicut Madian, et Sisarae: * sicut Iabin in torrente Cisson.

Disperierunt in Endor: * facti sunt ut stercus terrae.

Pone principes eorum sicut Oreb, et Zeb, * et Zabee, et Salmana:

Omnes principes eorum: * qui dixerunt: Hereditate possideamus Sanctuarium Dei.

Deus meus, pone illos ut rotam: * et sicut stipulam ante faciem venti.

Sicut ignis, qui comburit silvam: * et sicut flamma comburens montes:

Ita persequeris illos in tempestate tua: * et in ira tua turbabis eos.

Imple facies eorum ignominia: * et quaerent nomen tuum, Domine.

Erubescant, et contur-

béntur in sáeculum sáeculi: * et confundántur, et péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dóminus: * tu solus Altíssimus in omni terra.

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea: * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sáecula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cuius est auxiliúm abs te: † ascensióes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum * in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor † ibunt

de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine, Deus virtútum, exáudi oratióem meam: * áuribus pércipe, Deus Iacob.

Protéctor noster, áspice, Deus: * et réspice in fáciem Christi tui.

Quia mélior est dies una in átriis tuis: * super míllia.

Elégi abiéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo qui sperat in te.

Ant. Tu solus altissimus super omnem terram.

Ant. Benedixisti.

Benedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Iacob.

Remisísti iniquitátem

plebis tuæ: * operuisti
omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram
tuam: * avertisti ab ira in-
dignationis tuæ.

Converte nos, Deus,
salutaris noster: * et
averte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum
irascéris nobis? * aut
exténdes iram tuam a
generatióne in gener-
ationem?

Deus, tu conversus viv-
ificabis nos: * et plebs tua
lætábitur in te.

Osténde nobis,
Dómine, misericórdiam
tuam: * et salutare tuum
da nobis.

Audiam quid loquátur
in me Dóminus Deus: *
quóniam loquétur pacem
in plebem suam.

Et super sanctos suos: *
et in eos, qui convertún-
tur ad cor.

Verúmtamen prope
timéntes eum salutare ip-
sius: * ut inhábitet glória
in terra nostra.

Misericórdia, et véritas
obviavérunt sibi: * iustí-
tia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta
est: * et iustítia de cælo
prospéxit.

Etenim Dóminus dabit
benignitatem: * et terra
nostra dabit fructum
suum.

Iustítia ante eum am-
bulábit: * et ponet in via
gressus suos.

Inclína, Dómine, au-
rem tuam, et exáudi
me: * quóniam inops, et
pauper sum ego.

Custódi ánimam meam,
quóniam sanctus sum: *
salvum fac servum tuum,
Deus meus, sperántem in
te.

Miserére mei, Dómine,
quóniam ad te clamávi
tota die: † lætífica áni-
mam servi tui, * quóniam
ad te, Dómine, ánimam
meam levávi.

Quóniam tu, Dómine,
suávis et mitis: * et multæ
misericórdiæ ómnibus
invocántibus te.

Auribus pécipe,
Dómine, oratióem
meam: * et inténde voci
deprecatiósni meæ.

In die tribulatiósni meæ

clamávi ad te: * quia ex-
audísti me.

Non est símilis tui in
diis, Dómine: * et non est
secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque
fecísti, vénient, et
adorábunt coram te,
Dómine: * et glori-
ficábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu,
et fáciens mirabília: * tu
es Deus solus.

Deduc me, Dómine, in
via tua, † et ingrédia in
veritate tua: * lætétur cor
meum ut tímeat nomen
tuum.

Confitébor tibi,
Dómine, Deus meus, in
toto corde meo, * et glo-
rificábo nomen tuum in
ætérum.

Quia misericórdia tua
magna est super me: * et
eruísti ánimam meam ex
inférno inferióri.

Deus iníqui insur-
rexérunt super me, †
et synagóga potén-
tium quæsiérunt ánimam
meam: * et non propo-
suérunt te in conspéctu
suo.

Et tu, Dómine, Deus
miserátor et miséricors, *
pátiens, et multæ miser-
icórdiæ, et verax.

Réspice in me, et mis-
erere mei, † da impérium
tuum púero tuo: * et
salvum fac fílium ancíllæ
tuæ.

Fac mecum signum
in bonum, † ut vídeant
qui odérunt me, et con-
fundántur: * quóniam tu,
Dómine, adiuvísti me, et
consolátus es me.

Ant. Benedixisti Domine
terram tuam.

Ant. Fundamenta.

Fundaménta eius in
móntibus sanctis:
* díligit Dóminus por-
tas Sion super ómnia
tabernácula Iacob.

Gloriósá dicta sunt de
te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et
Babylónis * sciéntium
me.

Ecce alienígenæ,
et Tyrus, et pópulus
Æthiopum, * hi fuérunt
illic.

Numquid Sion dicet: †
Homo, et homo natus est

in ea: * et ipse fundávit
eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in
scriptúris populórum, et
príncipum: * horum, qui
fuérunt in ea.

Sicut lætántium óm-
nium: * habitátio est in
te.

Dómine, Deus salútis
meæ: * in die
clamávi, et nocte coram
te.

Intret in conspéctu tuo
orátio mea: * inclína
aurem tuam ad precem
meam:

Quia repléta est malis
ánima mea: * et vita mea
inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum de-
scendéntibus in lacum: *
factus sum sicut homo
sine adiutório, inter mór-
tuos liber.

Sicut vulneráti dormiétes
in sepúlcris, † quorum
non es memor ámplius:
* et ipsi de manu tua
repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu
inferióri: * in tenebrósis,
et in umbra mortis.

Super me confirmátus

est furor tuus: * et omnes
fluctus tuos induxísti su-
per me.

Longe fecísti notos
meos a me: * posuérunt
me abominatióem sibi.

Tráditus sum, et non
egrediébar: * óculi mei
languérunt præ inópia.

Clamávi ad te, Dómine,
tota die: * expándi ad te
manus meas.

Numquid mórtuis fácies
mirabília: * aut médici
suscitábunt, et confite-
búntur tibi?

Numquid narrábit
áliquis in sepúlcro mis-
ericórdiam tuam, * et
veritátem tuam in perdi-
tióne?

Numquid cognoscéntur
in ténebris mirabília tua,
* et iustítia tua in terra
obliviónis?

Et ego ad te, Dómine,
clamávi: * et mane orátio
mea prævéniat te.

Ut quid, Dómine, repél-
lis oratióem meam: *
avértis faciém tuam a me?

Pauper sum ego, et
in labóribus a iuventúte
mea: * exaltátus autem,

humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Fundamenta eius in montibus sanctis.

Ant. Benedictus.

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatióem et generatióem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis: * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, † iurávi David, servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatióem et generatióem * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabilia tua, Dómine, * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consilio sanctórum: * magnus et terribilis super omnes qui in circúitu eius sunt.

Dómine, Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum eius tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra: † orbem terræ et plenitúdinem eius tu fundásti: * aquilónem, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt: * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et

exaltétur dextera tua: *
iustitia et iudicium præ-
paratio sedis tuæ.

Misericordia et veritas
præcedent faciem tuam:
* beatus populus, qui scit
iubilationem.

Dómine, in lumine vul-
tus tui ambulábunt, † et in
nómine tuo exultábunt
tota die: * et in iustitia tua
exaltabúntur.

Quóniam glória virtutis
eórum tu es: * et in bene-
plácito tuo exaltábitur
cornu nostrum.

Quia Dómini est as-
sumptio nostra, * et
Sancti Israël, regis nostri.

Tunc locútus es in
visiónē sanctis tuis, et
dixísti: † Pósui adi-
utórium in poténite: * et
exaltávi eléctum de plebe
mea.

Invéni David, servum
meum: * óleo sancto meo
unxi eum.

Manus enim mea auxil-
iábitur ei: * et bráchium
meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimicus
in eo: * et fílius iniquitátis
non appónet nocére ei.

Et concídā a fácie ip-
sius inimicos eius: * et
odiéntes eum in fugam
convértam.

Et veritas mea, et mis-
ericordia mea cum ipso:
* et in nómine meo ex-
altábitur cornu eius.

Et ponam in mari
manum eius: * et in
flumínibus dexteram
eius.

Ipse invocábit me: Pa-
ter meus es tu: * Deus
meus, et suscéptor salutis
meæ.

Et ego primogénitum
ponam illum: * excélsū
præ régibus terræ.

In ætérnum servábo
illi misericórdiam meam:
* et testaméntum meum
fidéle ipsi.

Et ponam in sáeculum
sáeculi semen eius: * et
thronum eius sicut dies
cæli.

Si autem derelíquerint
filii eius legem meam: * et
in iudíciis meis non am-
buláverint.

Si iustítias meas pro-
fanáverint: * et mandáta
mea non custodierint:

Visitábo in virga iniquitátes eórum: * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea:

Neque profanábo testaméntum meum: * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Semel iurávi in sancto meo: Si David méntiar: * semen eius in ætérnum manébit.

Et thronus eius sicut sol in conspéctu meo, † et sicut luna perfécta in ætérnum: * et testis in cælo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti: * distulísti Christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui: * profanásti in terra Sanctuárium eius.

Destruxísti omnes sepes eius: * posuísti firmaméntum eius formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti délixteram depriméntium eum: * lætificásti omnes inimícos eius.

Avertísti adiutórium gládií eius: * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne: * et sedem eius in terram collisísti.

Minorásti dies témporis eius: * perfudísti eum confusióne.

Usquequo, Dómine, avértis in finem: * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem: * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine: * sicut iurásti David in veritáte tua?

Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum: * quod contínui in sinu meo multárum Géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine, * quod exprobravérunt commutatióem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum: * fiat, fiat.

Dómine, refúgium factus es nobis: * a generatióne in generatióem.

Priúsqvam montes fierent, aut formarétur terra et orbis: * a sæculo et usque in sæculum tu es, Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertímini, fílii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit.

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, † mane flóreat, et tránseat: * vespere decídat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni: * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo: * et corripíemur.

Quis novit potestátem iræ tuæ: * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac: * et erudíto corde in sapiéntia.

Convértere, Dómine, úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus misericórdia tua: * et exsultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætati sumus pro diébus, quibus nos humiliásti: * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et in ópera tua: * et dirige fílios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, † et ópera mánuum nostrárum dirige super nos: * et opus mánuum nostrárum dirige.

Qui hábitat in adiutorio Altíssimi, * in protectione Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino: Susceptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis eius sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas eius: * non timébis a timóre noctúrno.

A sagitta volánte in die, † a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu

et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, † et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * Altíssimum posuisti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis: * et conculcábis leónem et draconem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum: † cum

ipso sum in tribulatióne:
* erípíam eum et glori-
ficábo eum.

Longitúdine diérum re-
plébo eum: * et osténdam
illi salutáre meum.

Bonum est confitéri
Dómino: * et
psállere nómini tuo, Al-
tíssime.

Ad annuntiándum mane
misericórdiam tuam: *
et veritátem tuam per
noctem.

In decachódo,
psaltério: * cum cántico,
in cíthara.

Quia delectásti me,
Dómine, in factúra tua:
* et in opéribus mánuum
tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt
ópera tua, Dómine! *
nimis profúndæ factæ
sunt cogitatiónes tuæ.

Vir insípiens non
cognóscet: * et stultus
non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint pec-
catóres sicut fenum: *
et apparúerint omnes, qui
operántur iniquitátem.

Ut intéreant in sáecu-
lum sáeculi: * tu autem

Altíssimus in ætérnum,
Dómine.

Quóniam ecce inimíci
tui, Dómine, † quóniam
ecce inimíci tui períbunt:
* et dispergéntur omnes,
qui operántur iniqui-
tátem.

Et exaltábitur sicut
unicórnis cornu meum:
* et senéctus mea in mis-
ericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus
inimícos meos: * et in
insurgéntibus in me ma-
lignántibus áudiet auris
mea.

Iustus, ut palma florébit:
* sicut cedrus Líbani mul-
tiplicábitur.

Plantáti in domo
Dómini, * in átriis domus
Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabún-
tur in senécta úberi: * et
bene patiéntes erunt, ut
annúntient:

Quóniam rectus Dómi-
nus, Deus noster: * et non
est iníquitas in eo.

Dóminus regnávít,
decórem indútus
est: * indútus est Dómi-
nus fortitúdinem, et

præcínxit se.

Etenim firmávit orbem terræ, * qui non com-movébitur.

Paráta sedes tua ex tunc: * a sæculo tu es.

Elevavérunt flúmina, Dómine: * elevavérunt flúmina vocem suam.

Elevavérunt flúmina fluctus suos, * a vóci-bus aquárum multárum.

Mirábiles elatiónes maris: * mirábilis in altis Dóminus.

Testimónia tua cred-ibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanc-titúdo, Dómine, in lon-gitúdinem diérum.

Deus ultiónum Dómi-nus: * Deus ul-tiónum libere egit.

Exaltáre, qui iúdicas terram: * redde retribu-tiónem superbis.

Usquequo peccatóres, Dómine: * úsquequo peccatóres gloriabúntur:

Effabúntur et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur in-iustítiam?

Pópulum tuum,

Dómine, humiliavérunt: * et hereditátem tuam vexavérunt.

Víduam et ádvenam in-terfecérunt: * et pupíllos occidérunt.

Et dixerunt: Non vidébit Dóminus: * nec intélliget Deus Iacob.

Intelligite, insipientes in pópulo: * et stulti, aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non con-síderat?

Qui córripit Gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogi-tatiónes hóminum, * quó-niam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudieris, Dómine, * et de lege tua docúeris eum.

Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hereditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque iustítia convertátur in iudícium:

* et qui iuxta illam omnes
qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi ad-
vérsus malignántes? *
aut quis stabit mecum ad-
vérsus operántes iniqui-
tátem?

Nisi quia Dóminus
adiúvit me: * paulo mi-
nus habitásset in inférno
ánima mea.

Si dicébam: Motus est
pes meus: * misericór-
dia tua, Dómine, adiuvá-
bat me.

Secúndum mul-
titúdinem dolórum
meórum in corde meo: *
consolatiónes tuæ lætifi-
cavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret
tibi sedes iniquitátis: *
qui fingis labórem in
præcépto?

Captábunt in ánimam
iusti: * et sánguinem
innocéntem condem-
nábunt.

Et factus est mihi Dómi-
nus in refúgium: * et
Deus meus in adiutórium
spei meæ.

Et reddet illis iniqui-
tátem ipsórum: † et in

malítia eórum dispédet
eos: * dispédet illos
Dóminus Deus noster.

Veníte, exsultémus
Dómino; * iubilémus
Deo salutári nostro;

Præoccupémus fáciem
eius in confessiόne, * et
in psalmis iubilémus ei:

Quóniam Deus magnus
Dóminus, * et rex magnus
super omnes deos.

Quia in manu eius sunt
omnes fines terræ, * et al-
titúdines móntium ipsíus
sunt;

Quóniam ipsíus est
mare, et ipse fecit illud,
* et siccam manus eius
formavérunt.

Veníte, adorémus, et
procidámus, * et ploré-
mus ante Dóminum qui
fecit nos:

Quia ipse est Dómi-
nus Deus noster, * et nos
pópulus páscuæ eius, et
oves manus eius.

Hódie si vocem eius au-
diéritis, * nolíte obduráre
corda vestra

Sicut in irritatiόne,
secúndum diem tentatiό-
nis in desérto, † ubi ten-

tavérunt me patres vestri:
* probavérunt me, et
vidérunt ópera mea.

Quadragínta annis of-
fénsus fui generatióni illi,
* et dixi: Semper hi er-
rant corde.

Et isti non cognovérunt
vias meas: ut iurávi in ira
mea: * Si introíbunt in
réquiem meam.

Ant. Benedictus Domi-
nus in eternum.

Ant. Cantate.

 Cantáte Dómino cán-
ticum novum: * can-
táte Dómino, omnis terra.

Cantáte Dómino, et
benedícite nómini eius: *
annuntiáte de die in diem
salutáre eius.

Annuntiáte inter gentes
glóriam eius, * in óm-
nibus pópulis mirábilia
eius.

Quóniam magnus
Dóminus, et laudábilis
nimis: * terríbilis est su-
per omnes deos.

Quóniam omnes dii
Géntium dæmónia: *
Dóminus autem cælos
fecit.

Conféssio, et pul-

chritúdo in conspéctu
eius: * sanctimónia et
magnificéntia in sancti-
ficatióne eius.

Afférte Dómino,
pátriæ Géntium, † af-
fértte Dómino glóriam
et honórem: * afférte
Dómino glóriam nómini
eius.

Tóllite hóstias, et in-
troíte in átria eius: *
adoráte Dóminum in
átrio sancto eius.

Commovéatur a fácie
eius univérſa terra: *
dícite in Géntibus quia
Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem
terræ qui non com-
movébitur: * iudicábit
pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúl-
tet terra: † commovéatur
mare et plenitúdo eius: *
gaudébunt campi, et óm-
nia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt óm-
nia ligna silvárum a fá-
cie Dómini, quia venit:
* quóniam venit iudicáre
terram.

Iudicábit orbem terræ
in æquitáte, * et pópulos

in veritáte sua.

Dóminus regnávít
exsúltet terra: *
læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu eius: * iustítia, et iudícium corréctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcédet: * et inflam-mábit in circúitu inimícos eius.

Illuxérunt fúlgora eius orbi terræ: * vidit et com-móta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli iustítiam eius: * et vidérunt omnes pópuli glóriam eius.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum, omnes Angeli eius: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Iudæ: * propter iudícia tua, Dómine:

Quóniam tu Dóminus

Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, iusti in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis eius.

Ant. Cantate Domino et benedicite nomini eius.

In Laudes Ant. Spiritu principali confirma cor meum deus. *Miserere.*

Ant. In veritate tua exaudi me Domine. *Domine exaudi.*

Ant. Illumina Domine vultum tuum super nos. *Deus deus meus.*

Ant. Domine audiui auditum tuum et timui. *Domini audiui.*

Ant. In tympano et choro in cordis et organo laudate deum. *Laudate dominum.*

Ant. Per viscera misericordie dei nostri in quibus visitavit nos

oriens ex alto. *Benedictus dominus.*

Ant. Quia mirabilia.

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera eius: * et bráchium sanctum eius.

Notum fecit Dóminus salutare suum: * in conspéctu Géntium revelavit iustitiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israél.

Vidérunt omnes términi terræ * salutare Dei nostri.

Iubiláte Deo, omnis terra: * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Iubiláte in conspéctu regis Dómini: † moveátur mare, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, † simul montes

exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit iudicáre terram.

Iudicábit orbem terrárum in iustítia, * et pópulos in æquitáte.

Dóminus regnávít, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis iudícium díligit.

Tu parásti directiónes: * iudícium et iustítiam in Iacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum eius: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotíbus eius: * et Sámuel inter eos, qui invocant nomen eius:

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia eius: * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine, Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus, tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiões eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto eius: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Quia mirabilia fecit Dominus.

Ant. Iubilare.

Iubiláte Deo, omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu eius, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus eius, et oves páscuæ eius: † introíte portas eius in confessiõe, * átria eius in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen eius: quóniam suávis est Dóminus, † in ætérnum misericórdia eius, * et usque in generatióem

et generatióem véritas eius.

Misericórdiam, et iudícium * cantábo tibi, Dómine:

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocentia cordis mei: * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem iniústam: * faciéntes prævaricatiões odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinántem a me malignum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ, qui facit superbiam: * qui lóquitur in iníqua, non diréxit in

conspéctu oculórum
meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ: * ut disperderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Ant. Iubilare deo omnis terra.

Ant. Clamor meus.

Dómine, exáudi orationem meam: * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.

In quacúmque die invocávero te: * velóriter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei: * adhæsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * et qui laudábant me, advérsus me iurábant.

Quia cínere tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignationis tuæ: * quia elevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * et ego sicut fœnum áruí.

Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes: * et memoriále tuum in generationem et generationem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi eius, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides eius: * et terræ eius miserebúntur.

Et timébunt gentes
nomen tuum, Dómine:
* et omnes reges terræ
glóriam tuam.

Quia ædificávit Dómi-
nus Sion: * et vidébitur in
glória sua.

Respéxit in oratióem
humílium: * et non spre-
vit precem eórum.

Scribántur hæc in gen-
eratione áltera: * et
pópulus qui creábitur,
laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de ex-
célso sancto suo: * Dómi-
nus de cælo in terram as-
péxit:

Ut audíret gémitus com-
peditórum: * ut sólveret
filios interemptórum.

Ut annúntient in Sion
nomen Dómini: * et lau-
dem eius in Ierúsalem.

In conveniéndo pópu-
los in unum: * et reges ut
sérvant Dómino.

Respóndit ei in
via virtútis suæ: *
Paucitatem diérum
meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimí-
dio diérum meórum: *
in generatióem et gen-

eratióem anni tui.

Inítio tu, Dómine, ter-
ram fundásti: * et ópera
mánuum tuárum sunt
cæli.

Ipsi períbunt, tu autem
pérmanes: * et omnes si-
cut vestiméntum veterás-
cent.

Et sicut opertórium
mutábis eos, et mutabún-
tur: * tu autem idem ipse
es, et anni tui non defí-
cient.

Fílii servórum tuórum
habitábunt: * et se-
men eórum in sáeculum
dirigétur.

Benedic, ánima mea,
Dómino: * et óm-
nia, quæ intra me sunt,
nómini sancto eius.

Benedic, ánima mea,
Dómino: * et noli
oblivísci omnes retribu-
tióes eius.

Qui propitiátur óm-
nibus iniquitatibus tuis:
* qui sanat omnes infir-
mitates tuas.

Qui rédimit de intéritu
vitam tuam: * qui coronat
te in misericórdia et mis-
eratióibus.

Qui replet in bonis
desiderium tuum: * ren-
ovabitur ut aquilæ iuven-
tus tua.

Faciens misericordias
Dóminus: * et iudicium
ómnibus iniuriam patien-
tibus.

Notas fecit vias suas
Móysi, * filiis Israël vol-
untates suas.

Miserátor, et miséricors
Dóminus: * longánimis et
multum miséricors.

Non in perpétuum
irascétur: * neque in
ætérnum comminábitur.

Non secúndum pec-
cáta nostra fecit nobis: *
neque secúndum iniqui-
tates nostras retribuit no-
bis.

Quóniam secúndum al-
titúdinem cæli a terra:
* corroborávit miser-
icórdiam suam super
timéntes se.

Quantum distat ortus ab
occidente: * longe fecit a
nobis iniquitates nostras.

Quómodo miserétur
pater filiórum, † misér-
tus est Dóminus timén-
tibus se: * quóniam ipse

cognóvit figméntum nos-
trum.

Recordátus est quó-
niam pulvis sumus: †
homo, sicut fœnum dies
eius, * tamquam flos agri
sic efflorébit.

Quóniam spíritus per-
transíbit in illo, et non
subsístet: * et non
cognóscet ámplius locum
suum.

Misericórdia autem
Dómini ab ætérno, * et
usque in ætérnum super
timéntes eum.

Et iustítia illíus in filios
filiórum, * his qui servant
testaméntum eius.

Et mémores sunt man-
datórum ipsíus, * ad
faciéndum ea.

Dóminus in cælo
parávit sedem suam: *
et regnum ipsíus ómnibus
dominábitur.

Benedícite Dómino,
omnes Angeli eius:
† poténtes virtúte,
faciéntes verbum illíus, *
ad audiéndam vocem ser-
mónum eius.

Benedícite Dómino,
omnes virtútes eius: *

minístri eius, qui fáctis voluntátem eius.

Benedícite Dómino, ómnia ópera eius: † in omni loco dominationis eius, * bédedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Clamor meus ad te veniat deus.

Ant. Benedic.

Bédedic ánima mea, Dómino: * Dómine, Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confessióem, et decórem induísti: * amíctus lúmine sicut vestiménto.

Exténdens cælum sicut pellem: * qui tegis aquis superióra eius.

Qui ponis nubem ascénsu tuum: * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis ángelos tuos, spíritus: * et minístros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in sáeculum sáeculi.

Abýssus, sicut vestiméntum, amíctus eius:

* super montes stabunt aquæ.

Ab increpatione tua fúgient: * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes: et descéndunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur: * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiae agri: * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cæli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra:

Prodúcens fœnum iumentis: * et herbam servitúti hóminum:

Ut edúcas panem de terra: * et vinum lætíficet cor hóminis:

Ut exhílalet fáciem in óleo: * et panis cor hómi-

nis confirmet.

Saturabúntur ligna
campi, et cedri Líbani,
quas plantávit: * illic
pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est
eórum: * montes excélsi
cervis: petra refúgium
herináciis.

Fecit lunam in témpora:
* sol cognóvit occásu
suum.

Posuísti ténebras, et
facta est nox: * in ipsa
pertransíbunt omnes
béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes,
ut rápíant: * et quærant a
Deo escam sibi.

Ortus est sol, et con-
gregáti sunt: * et in
cubílibus suis collo-
cabúntur.

Exíbit homo ad opus
suum: * et ad oper-
atíonem suam usque ad
vésperum.

Quam magnificáta sunt
ópera tua, Dómine! *
ómnia in sapiéntia fecísti:
impléta est terra posses-
síone tua.

Hoc mare magnum, et
spatiósum mánibus: * il-

lic reptília, quorum non
est númerus.

Animália pusílla cum
magnis: * illic naves per-
transíbunt.

Draco iste, quem for-
másti ad illudéndum ei:
* ómnia a te expéctant
ut des illis escam in tém-
pore.

Dante te illis, cólligent:
* aperiénte te manum
tuam, ómnia implebúntur
bonitáte.

Averténte autem te
fáciem, turbabúntur: *
áuferes spíritum eórum,
et deficient, et in
púlverem suum revertén-
tur.

Emíttes spíritum tuum,
et creabúntur: * et ren-
ovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in
sæculum: * lætábitur
Dóminus in opéribus
suis:

Qui réspicit terram, et
facit eam trémere: * qui
tangit montes, et fúmi-
gant.

Cantábo Dómino in vita
mea: * psallam Deo meo,
quám diu sum.

Iucúndum sit ei
elóquium meum: *
ego vero delectábor in
Dómino.

Deficiant peccatóres a
terra, et iníqui ita ut non
sint: * bénedic, ánima
mea, Dómino.

Confitémini Dómino,
et invocáte nomen
eius: * annuntiáte inter
Gentes ópera eius.

Cantáte ei, et psállite ei:
* narráte ómnia mirabília
eius.

Laudámini in nómine
sancto eius: * lætétur cor
quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, et
confirmámini: * quærite
fáciem eius semper.

Mementóte mirabílium
eius, quæ fecit: * prodígia
eius, et iudícia oris eius.

Semen Abraham, servi
eius: * filii Iacob, elécti
eius.

Ipse Dóminus Deus
noster: * in univérſa terra
iudícia eius.

Memor fuit in sáeculum
testaménti sui: * verbi,
quod mandávit in mille
generatiónes:

Quod dispósuit ad
Abraham: * et iuraménti
sui ad Isaac:

Et státuit illud Iacob in
præcéptum: * et Israël in
testaméntum ætérnum:

Dicens: Tibi dabo ter-
ram Chánaan, * funícu-
lum hereditátis vestræ.

Cum essent número
breui, * paucíſſimi et ín-
colæ eius:

Et pertransiérunt de
gente in gentem, * et
de regno ad pópulum ál-
terum.

Non reliquit hóminem
nocére eis: * et corrípuít
pro eis reges.

Nolíte tángere christos
meos: * et in prophétis
meis nolíte malignári.

Et vocávit famem su-
per terram: * et omne
firmaméntum panis con-
trívit.

Misit ante eos virum:
* in servum venúmdatus
est Ioseph.

Humiliavérunt in com-
pédibus pedes eius, fer-
rum pertránsiit ánimam
eius * donec veníret ver-
bum eius.

Elóquium Dómini inflammávit eum: * misit rex, et solvit eum; princeps populórum, et dimísit eum.

Constítuit eum dóminum domus suæ: * et príncipem omnis possessionis suæ:

Ut erudíret príncipes eius sicut semetípsum: * et senes eius prudéntiam docéret.

Et intrávit Israël in Ægýptum: * et Iacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter: * et firmávit eum super inimícos eius.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum eius: * et dolum fácerent in servos eius.

Misit Móysen, servum suum: * Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum: * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit: * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum

in sánguinem: * et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas: * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœno-myía: * et cínifes in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem: * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit véneas eórum, et ficúlneas eórum: * et contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cuius non erat númerus:

Et comédit omne fœnum in terra eórum: * et comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum: * primítias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto et auro: * et non erat in tríbubus eórum infirmus.

Lætáta est Ægýptus in profectióne eórum: * quia incúbuit timor

eórum super eos.

Expándit nubem in protectionem eórum: * et ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrnix: * et pane cæli saturávit eos.

Dirúpit petram et fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui: * quod hábuit ad Abraham, púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exsultatióne, * et eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónés Géntium: * et labóres populórum possederunt:

Ut custódiánt iustificatiónes eius, * et legem eius requírant.

Ant. Benedic anima mea Domino.

Ant. Visita nos.

onfitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in sáculum misericórdia eius.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas faciet omnes laudes eius?

Beáti, qui custódiunt iudícium, * et faciunt iustítiam in omni tēmpore.

Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: * visita nos in salutári tuo:

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ: * ut laudéris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris: * iniúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægýpto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémoires multitudinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascendéntes in mare, * Mare Rubrum.

Et salvávit eos propter nomen suum: * ut notam faceret poténtiam suam.

Et incrépuit Mare Rubrum, et exsiccátum est, * et dedúxit eos in abyssis sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu

odiéntium: * et redémit
eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua
tribulántes eos: * unus ex
eis non remánsit.

Et credidérunt verbis
eius: * et laudavérunt lau-
dem eius.

Cito fecérunt, oblíti
sunt óperum eius: * et
non sustinuérunt con-
sílium eius.

Et concupiérunt concu-
piscéntiam in desérto: *
et tentavérunt Deum in
inaquóso.

Et dedit eis petitióem
ipsórum: * et misit satu-
ritátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen
in castris: * Aaron, sanc-
tum Dómini.

Apérta est terra, et
deglutívit Dathan: * et
opéruit super congre-
gatióem Abiron.

Et exársit ignis in
synagóga eórum: *
flamma combússit pec-
catóres.

Et fecérunt vítulum in
Horeb: * et adoravérunt
scúlptile.

Et mutavérunt glóriam

suam * in simil-
itúdinem vítuli comedén-
tis fœnum.

Oblíti sunt Deum, qui
salvávit eos, * qui fecit
magnália in Ægýpto,
mirabília in terra Cham:
terribília in Mari Rubro.

Et dixit ut dispéderet
eos: * si non Móyses,
eléctus eius, stetisset
in confractiône in con-
spéctu eius:

Ut avérteret iram eius
ne dispéderet eos: * et
pro níhilo habuérunt ter-
ram desiderábilem:

Non credidérunt verbo
eius, et murmuravérunt
in tabernáculis suis: *
non exaudiérunt vocem
Dómini.

Et elevávit manum
suam super eos: *
ut prostérneret eos in
desérto:

Et ut deiíceret semen
eórum in natióibus: *
et dispérgeret eos in
regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphe-
gor: * et comedérunt sac-
rificia mortuórum.

Et irritavérunt eum in

adinventiōibus suis: *
et multiplicāta est in eis
ruīna.

Et stetit Phīnees, et
placāvit: * et cessāvit
quassatio.

Et reputātum est ei
in iustitiam: * in gener-
ationem et generationem
usque in sempiternum.

Et irritavérunt eum ad
Aguas contradictionis: *
et vexātus est Móyses
propter eos: quia exacer-
bavérunt spíritum eius.

Et distīnxit in lábiis suis:
* non disperdidérunt
Gentes, quas dixit Dómi-
nus illis.

Et commísti sunt in-
ter Gentes, et didicérunt
ópera eórum: et
serviérunt sculptílibus
eórum: * et factum est
illis in scándalum.

Et immolavérunt filios
suos, * et fīlias suas
dæmóniis.

Et effuderunt sán-
guinem innocentem:
* sánguinem filiórum
suórum et filiárum
suárum, quas sacrifi-
cavérunt sculptílibus

Chánaan.

Et infécta est terra
in sanguínibus, et con-
tamināta est in opéribus
eórum: * et fornicāti sunt
in adinventiōibus suis.

Et irātus est furóre
Dóminus in pópulum
suum: * et abominātus est
hereditatem suam.

Et trádedit eos in manus
Géntium: * et domināti
sunt eórum qui odérunt
eos.

Et tribulavérunt eos in-
imíci eórum, et humiliāti
sunt sub mánibus eórum:
* sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacer-
bavérunt eum in consílio
suo: * et humiliāti sunt in
iniquitatibus suis.

Et vidit, cum tribu-
laréntur: * et audívit
orationem eórum.

Et memor fuit tes-
taménti sui: * et poení-
tuit eum secúndum mul-
titudinem misericórdiæ
suæ.

Et dedit eos in miser-
icórdias * in conspéctu
ómnium qui céperant
eos.

Salvos nos fac, Dómine,
Deus noster: * et cón-
grega nos de natió nibus:

Ut confiteámur nómini
sancto tuo: * et gloriémur
in laude tua.

Benedíctus Dóminus,
Deus Israë l, a sáeculo et
usque in sáeculum: *
et dicet omnis pópulus:
Fiat, fiat.

onfitémini Dómino
quóniam bonus: *
quóniam in sáeculum
misericórdia eius.

Dicant qui redé mpti
sunt a Dómino, quos
redé mit de manu inimíci:
* et de regiónibus con-
gregávit eos:

A solis ortu, et occásu: *
ab aquilóne, et mari.

Erravérunt in solitúdine
in inaquéso: * viam civ-
itátis habitáculi non in-
venérunt.

Esuriéntes, et sitiéntes:
* ánima eórum in ipsis
defécit.

Et clamavérunt ad
Dóminum cum tribu-
laréntur: * et de neces-
sítatibus eórum erípuit
eos.

Et dedúxit eos in viam
rectam: * ut irent in civ-
itátem habitatió nis.

Confiteántur Dómino
misericórdia eius: *
et mirabília eius fíliis
hóminum.

Quia satiávit ánimam
inánem: * et ánimam es-
uriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, et
umbra mortis: * vinctos
in mendicitáte et ferro.

Quia exacerbavérunt
elóquia Dei: * et con-
sílium Altíssimi irri-
tavérunt.

Et humiliátum est in
labóribus cor eórum: *
infirmáti sunt, nec fuit qui
adiuváret.

Et clamavérunt ad
Dóminum cum tribu-
laréntur: * et de neces-
sítatibus eórum liberávit
eos.

Et edúxit eos de téne-
bris, et umbra mortis: * et
víncula eórum dirúpit.

Confiteántur Dómino
misericórdia eius: *
et mirabília eius fíliis
hóminum.

Quia contrívit portas

æreas: * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum: * propter iniustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta est ánima eórum: * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitatibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et sanávit eos: * et erípuit eos de interitióibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius: * et mirábilia eius filiis hóminum.

Et sacrificent sacrificium laudis: * et annúntient ópera eius in exultatióne.

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatióem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirábilia eius in profúndo.

Dixit, et stetit spíritus

procéllæ: * et exaltáti sunt fluctus eius.

Ascéndunt usque ad cælos, et descéndunt usque ad abýssos: * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius: * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitatibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam eius in auram: * et siluérunt fluctus eius.

Et lætáti sunt quia siluérunt: * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ eius: * et mirábilia eius filiis hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia plebis: * et in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in désertum: * et éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in
salsúginem: * a malítia in-
habitántium in ea.

Pósuit desértum in
stagna aquárum: * et ter-
ram sine aqua in éxitus
aquárum.

Et collocávit illic es-
uriéntes: * et consti-
tuérunt civitátem habi-
tatiónis.

Et seminavérunt agros,
et plantavérunt vínas: *
et fecérunt fructum na-
tivitátis.

Et benedíxit eis, et mul-
tiplicáti sunt nimis: * et
iuménta eórum non mi-
norávit.

Et pauci facti sunt: * et
vexáti sunt a tribulatióne
malórum, et dolore.

Effúsa est contéptio
super príncipes: * et er-
ráre fecit eos in ínvio, et
non in via.

Et adiúvit páuperem de
inópia: * et pósuit sicut
oves famílias.

Vidébunt recti, et
lætabúntur: * et om-
nis iníquitas oppilábit os
suum.

Quis sápiens et
custódiet hæc? * et
intélliget misericórdias
Dómini.

Ant. Visita nos Domine in
salutari tuo.

Ant. Confitebor.

Parátum cor meum,
Deus, parátum cor
meum: * cantábo, et psal-
lam in glória mea.

Exsúrge, glória mea,
exsúrge, psaltérium et
cíthara: * exsúrgam
dilúculo.

Confitébor tibi in
pópulis, Dómine: * et
psallam tibi in natióibus.

Quia magna est super
cælos misericórdia tua: *
et usque ad nubes véritas
tua:

Exaltáre super cælos,
Deus, † et super omnem
terram glória tua: * ut
liberéntur dilécti tui.

Salvum fac dextera tua,
et exáudi me: * Deus
locútus est in sancto suo:

Exsultábo, et dívidam
Síchimam: * et convállem
tabernaculórum dimé-
tiar.

Meus est Gálaad, et

meus est Manásses: * et Ephraim suscēptio cāpitis mei.

Iuda rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam extēdam calceamētum meum: * mihi alienígenæ amīci facti sunt.

Quis dedūcet me in civitātem munitam? * quis dedūcet me usque in Idumæam?

Nonne tu, Deus, qui repulisti nos, * et non exībis, Deus, in virtūtibus nostris?

Da nobis auxiliū de tribulatiōe: * quia vana salus hōminis.

In Deo faciēmus virtutem: * et ipse ad nīhilum dedūcet inimīcos nostros.

Deus, laudem meam ne tacueris: * quia os peccatōris, et os dolōsi super me apertum est.

Locūti sunt advēsum me lingua dolōsa, † et sermōnibus odii circumdederunt me: * et expugnaverunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent,

detrahēbant mihi: * ego autem orābam.

Et posuērunt advēsum me mala pro bonis: * et ódium pro dilectiōe mea.

Constítue super eum peccatōrem: * et diábolus stet a dextris eius.

Cum iudicātur, éxeat condemnátus: * et oratio eius fiat in peccátum.

Fiant dies eius pauci: * et episcopátum eius accípiat alter.

Fiant filii eius órphani: * et uxor eius vídua.

Nutāntes transferántur filii eius, et mendícent: * et eiiciántur de habitatiōnibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam eius: * et dirípiant aliéni labóres eius.

Non sit illi adiutor: * nec sit qui misereátur pupíllis eius.

Fiant nati eius in intéritum: * in generatiōe una deleátur nomen eius.

In memóriam rédeat iníquitas patrum eius in conspéctu Dómini: * et

peccátum matris eius non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper, † et dispéreat de terra memória eórum: * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem ínopem, et mendícum, * et compúnctum corde mortificáre.

Et diléxit maledic-tiónem, et véniet ei: * et nóluit benedic-tiónem, et elongábitur ab eo.

Et índuit maledic-tiónem sicut vestimén-tum, † et intrávit sicut aqua in interióra eius, * et sicut óleum in óssibus eius.

Fiat ei sicut vestimén-tum, quo operítur: * et sicut zona, qua semper præcingitur.

Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum: * et qui lo-quúntur mala advérsus ánimam meam.

Et tu, Dómine, Dómine, fac mecum propter

nomen tuum: * quia suávis est misericórdia tua.

Líbera me quia egénus, et pauper ego sum: * et cor meum conturbátum est intra me.

Sicut umbra cum declí-nat, ablátus sum: * et excússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt a ieiúnio: * et caro mea immutáta est propter óleum.

Et ego factus sum op-próbrium illis: * vidérunt me, et movérunt cápita sua.

Adiuva me, Dómine, Deus meus: * salvum me fac secúndum misericór-diam tuam.

Et sciant quia manus tua hæc: * et tu, Dómine, fecísti eam.

Maledícent illi, et tu benedíces: † qui insúr-gunt in me, confundán-tur: * servus autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt mihi, pudóre: * et oper-iántur sicut diplóide con-fusióne sua.

Confitébor Dómino
nimis in ore meo: * et in
médio multórum laudábo
eum.

Quia ástitit a dextris
páuperis, * ut salvam
fáceret a persecuéntibus
ánimam meam.

Ant. Confitebor Domino
nimis in ore meo.

In Laudes Ant. Benigne
fac in bona voluntate tua
Domine. *Miserere.*

Ant. Bonum est confiteri
Domino. *Bonum est con-
fiteri.*

Ant. Metuant Dominum
omnes fines terre. *Deus
deus meus.*

Ant. Et in servis suis
Dominus miserebitur.
Audite cæli.

Ant. In cymbalis be-
nesonantibus laudate
Dominum. *Laudate
dominum.*

Ant. In viam pacis dirige
nos Domine. *Benedictus
dominus.*

Ant. Dixit Dominus.

Dixit Dóminus Dómino
meo: * Sede a dex-
tris meis:

Donec ponam inimícos
tuos, * scabéllum pedum

tuórum.

Virgam virtútis tuæ
emíttet Dóminus ex Sion:
* domináre in médio in-
imicórum tuórum.

Tecum princípium
in die virtútis tuæ in
splendóribus sanctórum:
* ex útero ante lucíferum
génui te.

Iurávit Dóminus, et
non pœnitébit eum: *
Tu es sacérdos in ætér-
num secúndum órđinem
Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis,
* confrégit in die iræ suæ
reges.

Iudicábit in natió nibus,
implébit ruínas: * con-
quassábit cápita in terra
multórum.

De torrén te in via bibet:
* proptérea exaltábit ca-
put.

Ant. Dixit Dominus
Domino meo sede a dex-
tris meis.

Ant. Fidelia.

Confébor tibi, Dómine,
in toto corde meo: *
in consílio iustórum, et
congregatióne.

Magna ópera Dómini: *

exquisita in omnes voluntates eius.

Confessio et magnificentia opus eius: * et iustitia eius manet in saeculum saeculi.

Memoriam fecit mirabilium suorum, † misericors et miserator Dominus: * escam dedit timentibus se.

Memor erit in saeculum testamenti sui: * virtutem operum suorum annuntiabit populo suo:

Ut det illis hereditatem gentium: * opera manuum eius veritas, et iudicium.

Fidelia omnia mandata eius: † confirmata in saeculum saeculi, * facta in veritate et aequitate.

Redemptionem misit populo suo: * mandavit in aeternum testamentum suum.

Sanctum, et terribile nomen eius: * initium sapientiae timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum: * laudatio eius manet in saeculum saeculi.

Ant. Fidelia omnia mandata eius confirmata in seculum seculi.

Ant. In mandatis.

Beatus vir, qui timet Dominum: * in mandatis eius volet nimis.

Potens in terra erit semen eius: * generatio rectorum benedicetur.

Gloria, et divitiae in domo eius: * et iustitia eius manet in saeculum saeculi.

Exortum est in tenebris lumen rectis: * misericors, et miserator, et iustus.

Iucundus homo qui miseretur et commodat, † disponet sermones suos in iudicio: * quia in aeternum non commovebitur.

In memoria aeterna erit iustus: * ab auditione mala non timebit.

Paratum cor eius sperare in Domino, † confirmatum est cor eius: * non commovebitur donec despiciat inimicos suos.

Dispersionem, dedit pauperibus: † iustitia eius

manet in sæculum sæculi,
* cornu eius exaltabitur in
glória.

Peccátor vidébit, et
irascétur, † déntibus suis
fremet et tabéscet: *
desidérium peccatórum
períbit.

Ant. In mandatis eius vo-
let nimis.

Ant. Sit nomen.

Laudáte, púeri,
Dóminum: * laudáte
nomen Dómini.

Sit nomen Dómini
benedíctum, * ex hoc
nunc, et usque in sæcu-
lum.

A solis ortu usque ad
occásum, * laudábile
nomen Dómini.

Excélsus super omnes
gentes Dóminus, * et su-
per cælos glória eius.

Quis sicut Dóminus,
Deus noster, qui in al-
tis hábitat, * et humília
réspicit in cælo et in
terra?

Súscitans a terra
ínopem, * et de stércore
érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum
príncipibus, * cum

príncipibus pópuli sui.

Qui habitáre facit
stérilem in domo, * ma-
trem filiórum lætántem.

Ant. Sit nomen Domini
benedictum in secula.

Ant. Nos qui vivimus.

In éxitu Israël de
Ægýpto, * domus Ia-
cob de pópulo bárbaro:

Facta est Iudæa sanc-
tificatio eius, * Israël
potéstas eius.

Mare vidit, et fugit:
* Iordánis convérsus est
retrórsum.

Montes exsultavérunt ut
arietes, * et colles sicut
agni óvium.

Quid est tibi, mare,
quod fugísti: * et tu,
Iordánis, quia convérsus
es retrórsum?

Montes, exsultástis si-
cut arietes, * et colles, si-
cut agni óvium.

A fácie Dómini mota est
terra, * a fácie Dei Iacob.

Qui convértit petram in
stagna aquárum, * et ru-
pem in fontes aquárum.

Non nobis, Dómine,
non nobis: * sed nómini
tuo da glóriam.

Super misericórdia
tua, et veritáte tua: *
nequándo dicant gentes:
Ubi est Deus eórum?

Deus autem nos-
ter in cælo: * ómnia
quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácra géntium
argéntum, et au-
rum, * ópera mánuum
hóminum.

Os habent, et non lo-
quéntur: * óculos habent,
et non vidébunt.

Aures habent, et non
áudient: * nares habent,
et non odorábunt.

Manus habent, et
non palpábunt: †
pedes habent, et non
ambulábunt: * non
clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fá-
ciunt ea: * et omnes qui
confidunt in eis.

Domus Israël sperávit in
Dómino: * adiútor eórum
et protéctor eórum est,

Domus Aaron sperávit
in Dómino: * adiú-
tor eórum et protéctor
eórum est,

Qui timent Dóminum,
speravérunt in Dómino: *

adiútor eórum et protéc-
tor eórum est.

Dóminus memor fuit
nostri: * et benedíxit no-
bis:

Benedíxit dómui Israël:
* benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui
timent Dóminum, * pusíl-
lis cum maióribus.

Adiiciat Dóminus super
vos: * super vos, et super
filios vestros.

Benedícti vos a
Dómino, * qui fecit
cælum, et terram.

Cælum cæli Dómino: *
terram autem dedit filiis
hóminum.

Non mórtui laudábunt
te, Dómine: * neque
omnes, qui descéndunt in
inférnum.

Sed nos qui vívimus,
benedícimus Dómino, *
ex hoc nunc et usque in
sæculum.

Ant. Nos qui vivimus
benedicimus Domino.

Ant. Inclinavit.

Diléxi, quóniam
exáudiet Dóminus *
vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem

suam mihi: * et in diébus
meis invocábo.

Circumdedérunt me
dolóres mortis: * et
perícula inférni in-
venérunt me.

Tribulatióem et
dolórem invéni: * et
nomen Dómini invocávi.

O Dómine, líbera áni-
mam meam: † miséricors
Dóminus, et iustus, * et
Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos
Dóminus: * humiliátus
sum, et liberávit me.

Convértere, ánima mea,
in réquiem tuam: * quia
Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam
meam de morte: † óculos
meos a lácrimis, * pedes
meos a lapsu.

Placébo Dómino * in
regióné vivórum.

Ant. Inclinavit Dominus
aurem suam michi.

Ant. Credidi.

Credidi, propter quod
locútus sum: * ego
autem humiliátus sum
nimis.

Ego dixi in excéssu
meo: * Omnis homo

mendax.

Quid retríbuam
Dómino, * pro ómnibus,
quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris ac-
cípiam: * et nomen
Dómini invocábo.

Vota mea Dómino red-
dam coram omni pópulo
eius: * pretiósá in con-
spéctu Dómini mors
sanctórum eius:

O Dómine, quia ego
servus tuus: * ego servus
tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea:
† tibi sacrificábo hós-
tiam laudis, * et nomen
Dómini invocábo.

Vota mea Dómino red-
dam in conspéctu omnis
pópuli eius: * in átriis
domus Dómini, in médio
tui, Ierúsalem.

Ant. Laudate.

Laudáte Dóminum,
omnes Gentes: *
laudáte eum, omnes
pópuli:

Quóniam confirmáta est
super nos misericórdia
eius: * et véritas Dómini
manet in ætérnum.

Ant. Laudate Dominum

omnes gentes.

Confitemini Dómino
quóniam bonus: *
quóniam in sæculum
misericórdia eius.

Dicat nunc Israël quóniam
bonus: * quóniam
in sæculum misericórdia
eius.

Dicat nunc domus
Aaron: * quóniam in
sæculum misericórdia
eius.

Dicant nunc qui timent
Dóminum: * quóniam
in sæculum misericórdia
eius.

De tribulatióne invocávi
Dóminum: * et exaudivit
me in latitúdine Dómi-
nus.

Dóminus mihi adiutor:
* non timébo quid fáciat
mihi homo.

Dóminus mihi adiutor:
* et ego despíciam inimí-
cos meos.

Bonum est confídere in
Dómino: * quam con-
fídere in hómine.

Bonum est speráre in
Dómino: * quam speráre
in princípibus.

Omnes Gentes cir-

cuiérunt me: * et in
nómine Dómini quia ul-
tus sum in eos.

Circumdántes circum-
dedérunt me: * et in
nómine Dómini quia ul-
tus sum in eos.

Circumdedérunt me si-
cut apes, † et exarsérunt
sicut ignis in spinis: * et in
nómine Dómini quia ul-
tus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut
cáderem: * et Dóminus
suscepit me.

Fortitúdo mea, et laus
mea Dóminus: * et factus
est mihi in salútem.

Vox exsultatiónis, et
salútis: * in tabernáculis
iustórum.

Déxtera Dómini fecit
virtútem: † déxtera
Dómini exaltávit me,
* déxtera Dómini fecit
virtútem.

Non móriar, sed vi-
vam: * et narrábo ópera
Dómini.

Castígans castigávit me
Dóminus: * et morti non
trádidit me.

Aperíte mihi portas
iustítiæ, † ingréssus in

eas confitébor Dómino:
* hæc porta Dómini, iusti
intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam
exaudísti me: * et
factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem
reprobavérunt ædi-
ficántes: * hic factus est
in caput ánguli.

A Dómino factum est is-
tud: * et est mirábile in
óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit
Dóminus: * exsultémus
et lætémur in ea.

O Dómine, salvum me
fac, † o Dómine bene
prosperáre: * benedíc-
tus qui venit in nómine
Dómini.

Benedíximus vobis de
domo Dómini: * Deus
Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem
solémnem in condénsis,
* usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et con-
fitébor tibi: * Deus meus
es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam
exaudísti me: * et
factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino
quóniam bonus: * quóniam
in sæculum miser-
icórdia eius.

Ant. Veni. *Deus in
nomine.*

Ant. Gloria. *Deus in
nomine.*

Ant. Deus. *Deus in
nomine.*

Ant. Vivo ego. *Deus in
nomine.*

Ant. Anime. *Deus in
nomine.*

Ant. Cognoverunt. *Deus
in nomine.*

Beáti immaculáti in via:
* qui ámbulant in
lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur
testimónia eius: * in toto
corde exquírent eum.

Non enim qui operántur
iniquitátem, * in viis eius
ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta
tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ
meæ, * ad custodiéndas
iustificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, *
cum perspéxero in óm-
nibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in direc-

tióne cordis: * in eo quod
dídici iudícia iustítiæ tuæ.

Iustificatiónes tuas
custódiam: * non
me derelínquas usque-
quáque.

In quo córrigit ado-
lescéntior viam
suam? * in custodiéndo
sermónes tuos.

In toto corde meo
exquisívi te: * ne repél-
las me a mandátis tuis.

In corde meo abscondi
elóquia tua: * ut non pec-
cem tibi.

Benedíctus es, Dómine:
* doce me iustificatiónes
tuas.

In lábiis meis, * pronun-
tiávi ómnia iudícia oris
tui.

In via testimoniórum
tuórum delectátus sum, *
sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercé-
bor: * et considerábo vias
tuas.

In iustificatióibus tuis
meditábor: * non oblivís-
car sermónes tuos.

Retríbue servo tuo,
vivífica me: * et
custódiam sermónes

tuos.

Revéla óculos meos: *
et considerábo mirabília
de lege tua.

Incola ego sum in terra:
* non abscondas a me
mandáta tua.

Concupívit ánima mea
desideráre iustificatiónes
tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: *
maledícti qui declínant a
mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium,
et contéptum: * quia
testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt
príncipes, et advérsus
me loquebántur: * servus
autem tuus exercebátur
in iustificatióibus tuis.

Nam et testimónia tua
meditatio mea est: * et
consílium meum iustifi-
catiónes tuæ.

Adhæsit paviménto
ánima mea: * viví-
fica me secúndum ver-
bum tuum.

Vias meas enuntiávi et
exaudísti me: * doce me
iustificatiónes tuas.

Viam iustificatiónum
tuárum ínstrue me: * et

exercébor in mirábilibus
tuis.

Dormitávit ánima mea
præ tædio: * confírma
me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove
a me: * et de lege tua mis-
erére mei.

Viam veritátis elégi: *
iudícia tua non sum oblí-
tus.

Adhæsi testimóniis tuis
Dómine: * noli me con-
fúndere.

Viam mandatórum
tuórum cucúrri: * cum
dilatásti cor meum.

Ant. Veni et libera nos
deus noster.

Ant. Gloria tibi trinitas
equalis una deitas et ante
omnia secula et nunc et
in perpetuum.

Ant. Deus exuadi ora-
tionem meam auribus
percipe verba oris mei.

Ant. Vivo ego dicit Domi-
nus nolo mortem pecca-
toris sed ut magis conver-
tatur et vivat.

Ant. Anime impiorum
fremebant adversum me
et gravatum est cor meum
super eos.

Ant. Cognoverunt
Dominum alleluya in
fractione panis alleluya.

Ant. Veni Domine.

Ant. Laus et perennis.

Ant. Deduc me.

Ant. Advenerunt.

Ant. Iudicasti.

Ant. Pax vobis.

Legem pone mihi,
Dómine, viam ius-
tificatiónum tuárum: * et
exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et
scrutábor legem tuam: *
et custódiam illam in toto
corde meo.

Deduc me in sémitam
mandatórum tuórum: *
quia ipsam vólui.

Inclína cor meum in tes-
timónia tua: * et non in
avarítiam.

Avérte óculos meos ne
videant vanitátem: * in
via tua vivífica me.

Státue servo tuo
elóquium tuum, * in
timóre tuo.

Amputa oppróbrium
meum quod suspicátus
sum: * quia iudícia tua
iucúnda.

Ecce concupívi
mandáta tua: * in
æquitáte tua vivífica
me.

Et véniat super me
misericórdia tua,
Dómine: * salutáre tuum
secúndum elóquium
tuum.

Et respondébo expro-
brántibus mihi verbum:
* quia sperávi in ser-
mónibus tuis.

Et ne áuferas de ore
meo verbum veritátis
usquequáque: * quia in
iudíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem
tuam semper: * in sáecu-
lum et in sáeculum sáeculi.

Et ambulábam in latitú-
dine: * quia mandáta tua
exquisívi.

Et loquébar in tes-
timóniis tuis in conspéctu
regum: * et non con-
fundébar.

Et meditábar in
mandátis tuis, * quæ
diléxi.

Et levávi manus meas ad
mandáta tua, quæ diléxi:
* et exercébar in iustifi-
caciónibus tuis.

Memor esto verbi tui
servo tuo, * in quo
mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est
in humilitáte mea: * quia
elóquium tuum vivificávit
me.

Supérbi iníque agébant
usquequáque: * a lege
autem tua non declinávi.

Memor fui iudi-
ciórum tuórum a sáeculo,
Dómine: * et consolátus
sum.

Deféctio ténuít me, *
pro peccatóribus derelin-
quéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi er-
ant iustificatiónes tuæ,
* in loco peregrinatiónis
meæ.

Memor fui nocte nómi-
nis tui, Dómine: * et cus-
todívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: *
quia iustificatiónes tuas
exquisívi.

Pórtio mea, Dómine, *
dixi custodíre legem
tuam.

Deprecátus sum fáciem
tuam in toto corde meo:
* miserére mei secúndum
elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: *
et convérte pedes meos in
testimónia tua.

Parátus sum, et non sum
turbátus: * ut custódiam
mandáta tua.

Funes peccatórum cir-
cumpléxi sunt me: * et
legem tuam non sum
oblítus.

Média nocte surgébam
ad confiténdum tibi: * su-
per iudícia iustificatiónis
tuæ.

Párticeps ego sum óm-
nium timéntium te: * et
custodiéntium mandáta
tua.

Misericórdia tua,
Dómine, plena est terra:
* iustificatiónes tuas doce
me.

Bonitatem fecisti cum
servo tuo, Dómine: *
secúndum verbum tuum.

Bonitatem et disciplí-
nam et sciéntiam doce
me: * quia mandátis tuis
crédidi.

Priúsqvam humiliárer
ego delíqui: * propterea
elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu: * et in
bonitate tua doce me ius-

tificatiónes tuas.

Multiplicáta est su-
per me iníquitas super-
bórum: * ego autem in
toto corde meo scrutábor
mandáta tua.

Coagulátum est sicut
lac cor eórum: * ego
vero legem tuam meditá-
tus sum.

Bonum mihi quia hu-
miliásti me: * ut discam
iustificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris
tui: * super millia auri et
argénti.

Manus tuæ fecérunt
me, et plasmavérunt
me: * da mihi intelléc-
tum, et discam mandáta
tua.

Qui timent te vidébunt
me et lætabúntur: * quia
in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia
æquitas iudícia tua: * et
in veritate tua humiliásti
me.

Fiat misericórdia tua ut
consolétur me: * secún-
dum elóquium tuum
servo tuo.

Véniant mihi miser-
atiónes tuæ, et vivam:

* quia lex tua meditatio mea est.

Confundantur superbi, quia iniuste iniquitatem fecerunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertantur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in iustificationibus tuis, * ut non confúndar.

Ant. Veni Domine et noli tardare relaxa facinora plebis tue Israel.

Ant. Laus et perennis gloria deo Patri et Filio Sancto simul Paraclito in secula seculorum.

Ant. Deduc me Domine in semita mandorum tuorum.

Ant. Advenerunt nobis dies penitentie ad redimenda peccata et salvandas animas.

Ant. Iudicasti Domine causam anime mee defensor vite mee Domine deus meus.

Ant. Pax vobis ego sum alleluya nolite timere alleluya.

Ant. Tuam Domine.

Ant. Gloria.

Ant. Adiuva me.

Ant. Commendemus.

Ant. Popule meus.

Ant. Ecce ego.

Defecit in salutáre tuum ánima mea: * et in verbum tuum super-sperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum: * dicéntes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína: * iustificationes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me iudícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulationes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua veritas: * iníque persecúti sunt me, ádiuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me: *

et custódiam testimónia
oris tui.

In ætérnum, Dómine,
* verbum tuum pér-
manet in cælo.

In generatióem et gen-
eratióem véritas tua: *
fundásti terram, et pér-
manet.

Ordinatióne tua perse-
vérat dies: * quóniam
ómnia sérviant tibi.

Nisi quod lex tua med-
itatio mea est: * tunc
forte periíssem in humil-
itáte mea.

In ætérnum non oblivís-
car iustificatióes tuas: *
quia in ipsis vivificásti
me.

Tuus sum ego, salvum
me fac: * quóniam iusti-
ficatióes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt
peccatóres ut pérderent
me: * testimónia tua in-
tellexi.

Omnis consummati-
onis vidi finem: * la-
tum mandátum tuum
nimis.

Quómodo diléxi legem
tuam, Dómine? *
tota die meditatio mea

est.

Super inimícos meos
prudéntem me fecísti
mandáto tuo: * quia in
ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes
me intelléxi: * quia tes-
timónia tua meditatio
mea est.

Super senes intel-
léxi: * quia mandáta tua
quæsívi.

Ab omni via mala pro-
híbui pedes meos: * ut
custódiam verba tua.

A iudíciis tuis non de-
clinávi: * quia tu legem
posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus
meis elóquia tua, * super
mel ori meo!

A mandátis tuis intel-
léxi: * proptérea odívi
omnem viam iniqui-
tátis.

Lucérna pédibus meis
verbum tuum, * et
lumen sémitis meis.

Iurávi, et státui * cus-
todíre iudícia iustítiæ
tuæ.

Humiliátus sum usque-
quáque, Dómine: * viví-
fica me secúndum ver-

bum tuum.

Voluntária oris mei
beneplácita fac, Dómine:
* et iudícia tua doce me.

Anima mea in mánibus
meis semper: * et legem
tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres
láqueum mihi: * et de
mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi
testimónia tua in ætér-
num: * quia exsultatio
cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad
faciéndas iustificatiónes
tuas in ætérnum, *
propter retributióem.

Iníquos ódio hábui: *
et legem tuam diléxi.

Adiútor et suscéptor
meus es tu: * et in verbum
tuum supersperávi.

Declináte a me, maligni:
* et scrutábor mandáta
Dei mei.

Súscipe me secúndum
elóquium tuum, et vivam:
* et non confúndas me ab
expectatióne mea.

Adiuva me, et salvus
ero: * et meditábor in
iustificatióibus tuis sem-
per.

Sprevísti omnes
discedéntes a iudíciis
tuis: * quia iniústa cog-
itátio eórum.

Prævaricántes reputávi
omnes peccatóres terræ:
* ídeo diléxi testimónia
tua.

Confíge timóre tuo
carnes meas: * a iudíciis
enim tuis tímui.

Feci iudícium et iustí-
tiam: * non tradas
me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum
in bonum: * non calum-
niéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt
in salutáre tuum: * et in
elóquium iustítiae tuæ.

Fac cum servo tuo
secúndum misericórdiam
tuam: * et iustificatiónes
tuas doce me.

Servus tuus sum ego:
* da mihi intelléctum, ut
sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi,
Dómine: * dissipavérunt
legem tuam.

Ideo diléxi mandáta
tua, * super aurum et
topázion.

Propterea ad omnia
mandata tua dirigebam:
* omnem viam iniquam
odio habui.

Ant. Tuam Domine ex-
cita potentiam et veni ad
salvandum nos.

Ant. Gloria laudis resonet
in ore omnium patri gen-
iteque pro spiritui sancto
pariter resultet laude
perenni.

Ant. Adiuva me et salvus
ero Domine.

Ant. Commendemus
nosmetipsos in multa pa-
tientia in ieiuniis multis
per arma iusticie.

Ant. Popule meus quid
feci tibi aut quid moles-
tus fui responde michi.

Ant. Ecce ego vobis-
cum sum alleluya om-
nibus diebus alleluya.

Ant. In tuo.

Ant. Ex quo.

Ant. Aspice.

Ant. Per arma.

Ant. Numquid redditur.

Ant. Noli flere.

Mirabilia testimonia
tua: * ideo scrutata
est ea anima mea.

Declaratio sermonum
tuorum illuminat: * et in-

telléctum dat párvulis.

Os meum aperui,
et attráxi spíritum:
* quia mandata tua
desiderábam.

Aspice in me, et mis-
erére mei: * secún-
dum iudícium diligen-
tium nomen tuum.

Gressus meos dirige
secúndum elóquium
tuum: * et non dominé-
tur mei omnis iniustítia.

Rédime me a calúmniis
hóminum: * ut custódiam
mandata tua.

Fáciem tuam illúmina
super servum tuum: *
et doce me iustificatiónes
tuas.

Exitus aquarum de-
duxérunt óculi mei: *
quia non custodiérunt
legem tuam.

Iustus es, Dómine: *
et rectum iudícium
tuum.

Mandásti iustítiam tes-
timónia tua: * et ver-
itátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit
zelus meus: * quia oblíti
sunt verba tua inimíci
mei.

Ignítum elóquium tuum
veheménter: * et servus
tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego
et contéptus: * iusti-
ficatiónes tuas non sum
oblítus.

Iustítia tua, iustítia in
ætérum: * et lex tua
véritas.

Tribulátio, et angús-
tia invenérunt me: *
mandáta tua meditatio
mea est.

Æquitas testimónia tua
in ætérum: * intelléc-
tum da mihi, et vivam.

Clamávi in toto corde
meo, exáudi me,
Dómine: * iustificatiónes
tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum
me fac: * ut custódiam
mandáta tua.

Prævéni in maturitáte,
et clamávi: * quia in verba
tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei
ad te dilúculo: * ut med-
itárer elóquia tua.

Vocem meam audi
secúndum misericórdiam
tuam, Dómine: * et
secúndum iudícium tuum

vivífica me.

Appropinquavérunt
persequéntes me iniqui-
táti: * a lege autem tua
longe facti sunt.

Prope es tu, Dómine: *
et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de tes-
timóniis tuis: * quia in
ætérum fundásti ea.

Vide humilitátem
meam, et éripe me:
* quia legem tuam non
sum oblítus.

Iúdica iudícium meum,
et rédime me: * propter
elóquium tuum vivífica
me.

Longe a peccatóribus
salus: * quia iusti-
ficatiónes tuas non
exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ
multæ, Dómine: * secún-
dum iudícium tuum viví-
fica me.

Multi qui persecúntur
me, et tribulant me: * a
testimóniis tuis non de-
clinávi.

Vidi prævaricántes,
et tabescébam: * quia
elóquia tua non cus-
todierunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Principium verbórum tuórum, véritas: * in ætérnum ómnia iudícia iustítiæ tuæ.

Principes persecúti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætabor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super iudícia iustítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum, Dómine: * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua: * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine: * iuxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me iustificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine: * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te: * et iudícia tua adiuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Ant. In tuo adventu erue nos Domine.

Ant. Ex quo omnia per quem omnia in quo omnia ipsi gloria in secula.

Ant. Aspice in me Domine et miserere mei.

Ant. Per arma iusticie virtutis dei commendemus nosmetipsos in multa patientia.

Ant. Numquid redditur pro bono malum quia foderunt foveam anime mee.

Ant. Noli flere Maria alleluya resurrexit Dominus alleluya.

Ant. Clamavi.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudivit me.

Dómine, libera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi! quia incolátus meus prolongátus est: † habitávi cum habitántibus Cedar: * multum incola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, im-

pugnábant me gratis.

Ant. Clamavi et exaudivit me.

Ant. Auxilium.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce, non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Ant. Auxilium meum a Domino.

Ad Mag. Ant. Magnificat anima mea Dominum.

Magnificat.

Ant. In domum.

Lætátus sum in his,
quæ dicta sunt mihi:
* In domum Dómini
íbimus.

Stantes erant pedes
nostri, * in átriis tuis,
Ierúsalem.

Ierúsalem, quæ ædificá-
tur ut cívitas: * cuius par-
ticipátio eius in idípsum.

Illuc enim ascendérunt
tribus, tribus Dómini:
* testimónium Israëł
ad confiténdum nómini
Dómini.

Quia illic sedérunt
sedes in iudício, * sedes
super domum David.

Rogáte quæ ad pacem
sunt Ierúsalem: * et
abundántia diligentibus
te:

Fiat pax in virtúte tua: *
et abundántia in túrribus
tuis.

Propter fratres meos,
et próximos meos, * lo-
québar pacem de te:

Propter domum
Dómini, Dei nostri, *
quæsívi bona tibi.

Ant. In domum Domini

letantes ibimus.

Ant. Qui habitas.

Ad te levávi óculos
meos, * qui hábitas
in cælis.

Ecce sicut óculi
servórum, * in mánibus
dominórum suórum.

Sicut óculi ancillæ in
mánibus dómínæ suæ:
* ita óculi nostri ad
Dóminum, Deum nos-
trum, donec misereátur
nostri.

Miserére nostri,
Dómine, miserére nos-
tri: * quia multum repléti
sumus despectióne:

Quia multum repléta
est ánima nostra: * op-
próbrum abundántibus,
et despéctio supérbis.

Ant. Qui habitas in celis
miserere nobis.

Ant. Adiutorium.

Nisi quia Dóminus erat
in nobis, dicat nunc
Israëł: * nisi quia Dómi-
nus erat in nobis,

Cum exsúrgerent
hómnes in nos, * forte
vivos deglutíssent nos:

Cum irascerétur furor
eórum in nos, * fórsitan

aqua absorbuisset nos.

Torréntem pertransívit
ánima nostra: * fórsitan
pertransísset ánima nos-
tra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus *
qui non dedit nos, in cap-
tiónem déntibus eórum.

Anima nostra sicut
passer erépta est * de
láqueo venántium.

Láqueus contrítus est, *
et nos liberáti sumus.

Adiutórium nostrum in
nómine Dómini, * qui
fecit cælum et terram.

Ant. Adiutorium nostrum
in nomine Domini.

Ant. Bene fac.

Qui confidunt in
Dómino, sicut mons
Sion: * non com-
movébitur in ætérnum,
qui hábitat in Ierúsalem.

Montes in circúitu eius:
† et Dóminus in circúitu
pópuli sui, * ex hoc nunc
et usque in sáeculum.

Quia non relínquet
Dóminus virgam pec-
catórum super sortem
iustórum: * ut non extén-
dant iusti ad iniquitátem
manus suas.

Bénéfac, Dómine, bo-
nis, * et rectis corde.

Declinántes autem
in obligatiónes addúcet
Dóminus cum operán-
tibus iniquitátem: * pax
super Israël.

Ant. Bene fac Domine
bonis et rectis corde.

Ant. Facti sumus.

In converténdo
Dóminus captiv-
itátem Sion: * facti sumus
sicut consoláti:

Tunc replétum est gáu-
dio os nostrum: * et lin-
gua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter
Gentes: * Magnificávit
Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus
 fácere nobíscum: * facti
sumus lætántes.

Convérte, Dómine,
captivitátem nostram, *
sicut torrens in austro.

Qui sémant in
lácrimis, * in exsultatióne
metent.

Eúntes ibant et flebant,
* mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem
vénient cum exsul-
tatióne, * portántes

manipulos suos.

Ant. Facti sumus sicut consolati.

Ad Mag. Ant. Exultavit spiritus meus in deo salutari meo. *Magnificat.*

Ant. Beatus vir.

Nisi Dóminus aedificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui aedificant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitatem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce heréditas Dómini filii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita filii excussórum.

Beátus vir qui implevit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Beatus vir qui implevit desiderium suum.

Ant. Beati.

Beáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis eius.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans: * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum: * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Ierúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum: * pacem super Israël.

Ant. Beati omnes qui timent Dominum.

Ant. Benediximus.

Sæpe expugnavérunt me a iuventúte mea, * dicat nunc Israël:

Sæpe expugnavérunt me a iuventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum
fabricavérunt peccatóres:
* prolongavérunt iniqui-
tátem suam.

Dóminus iustus con-
cidit cervíces pecca-
tórum: * confundántur et
convertántur retrórsum
omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tec-
tórum: * quod priúsqvam
evellátur exáruit:

De quo non implévit
manum suam qui metit:
* et sinum suum qui
manípulos cólligit.

Et non dixerunt qui
præteribant: Benedíc-
tio Dómini super vos:
* benedíximus vobis in
nómine Dómini.

Ant. Benediximus vobis
in nomine Domini.

Ant. De profundis.

De profúndis clamávi
ad te, Dómine: *
Dómine, exáudi vocem
meam:

Fiant aures tuæ in-
tendéntes: * in vocem
deprecationis meæ.

Si iniquitátes ob-
serváveris, Dómine: *
Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiá-
tio est: * et propter legem
tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in
verbo eius: * sperávit án-
ima mea in Dómino.

A custódia matutína
usque ad noctem: *
speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum
misericórdia: * et
copiósá apud eum
redemptio.

Et ipse rédimet Israël: *
ex ómnibus iniquitátibus
eius.

Ant. De profundis clamavi
ad te Domine.

Ant. Speret.

Dómine, non est ex-
altátum cor meum:
* neque eláti sunt óculi
mei.

Neque ambulávi in
magnis: * neque in
mirábilibus super me.

Si non humíliter sen-
tiébam: * sed exaltávi án-
imam meam.

Sicut ablactátus est su-
per matre sua: * ita re-
tribútio in ánima mea.

Speret Israël in
Dómino: * ex hoc nunc

et usque in sæculum.

Ant. Speret Israel in Domino.

Ad Mag. Ant. Respexit humilitatem meam Domine deus meus.

Magnificat.

Ant. Et omnis.

Memento, Dómine, David, * et omnis mansuetúdinis eius:

Sicut iurávit Dómino, * votum vovit Deo Iacob:

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem:

Et réquiem temporibus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Iacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum eius: * adorábimus in loco, ubi steterunt pedes eius.

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur iustítiam: * et sancti tui exsúltent.

Propter David, servum tuum: * non avértas faciém Christi tui.

Iurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testaméntum meum: * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos.

Et filii eórum usque in sæculum: * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatióem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.

Víduam eius benedicens benedícam: * páuperes eius saturábo pánibus.

Sacerdótes eius induam salutári: * et sancti eius exsultatióne exsultábunt.

Illuc prodúcam cornu David: * parávi lucérnam

Christo meo.

Inimicos eius induam
confusione: * super ip-
sum autem efflorebit
sanctificatio mea.

Ant. Et omnis mansuetu-
dinis eius.

Ant. Ecce quam
bonum.

Ecce quam bonum, et
quam iucundum *
habitare fratres in unum.

Sicut unguentum in
capite, * quod descen-
dit in barbam, barbam
Aaron.

Quod descendit in oram
vestimenti eius: * sicut
ros Hermon, qui descen-
dit in montem Sion.

Quoniam illic mandavit
Dominus benedictionem,
* et vitam usque in saeculum.

Ecce nunc benedicite
Dominum, * omnes
servi Domini:

Qui statis in domo
Domini, * in atriis domus
Dei nostri.

In noctibus extollite
manus vestras in sancta, *
et benedicite Dominum.

Benedicat te Dominus
ex Sion, * qui fecit caelum
et terram.

Ant. Ecce quam bonum
et quam iocundum.

Ant. Omnia.

Laudate nomen
Domini, * laudate,
servi Dominum.

Qui statis in domo
Domini, * in atriis domus
Dei nostri.

Laudate Dominum,
quia bonus Dominus: *
psallite nomini eius, quoniam
suave.

Quoniam Iacob elegit
sibi Dominus, * Israel in
possessionem sibi.

Quia ego cognovi quod
magnus est Dominus, * et
Deus noster praeter omnibus
diis.

Omnia quaecumque
voluit, Dominus fecit in
caelo, et in terra, * in mari,
et in omnibus abyssis.

Educens nubes ab ex-
tremo terrae: * fulgura in
pluviam fecit.

Qui producit ventos
de thesauris suis: * qui
percussit primogenita
Aegypti ab homine usque

ad pecus.

Et misit signa, et prodí-
gia in médio tui, Ægypte:
* in Pharaónem, et in
omnes servos eius.

Qui percússit gentes
multas: * et occídit reges
fortes:

Sehon, regem Amor-
rhæórum, et Og, regem
Basan, * et ómnia regna
Chánaan.

Et dedit terram eórum
hereditátem, * hered-
itátem Israël, pópulo suo.

Dómine, nomen tuum
in ætérnum: * Dómine,
memoriále tuum in gen-
erationem et gener-
ationem.

Quia iudicábit Dóminus
pópulum suum: * et in
servis suis deprecábitur.

Simulácra Gén-
tium argéntum et au-
rum: * ópera mánuum
hóminum.

Os habent, et non lo-
quéntur: * óculos habent,
et non vidébunt.

Aures habent, et non
áudient: * neque enim est
spíritus in ore ipsórum.

Símiles illis fiant qui fá-

ciunt ea: * et omnes qui
confidunt in eis.

Domus Israël, benedícite
Dómino: * domus Aaron,
benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite
Dómino: * qui timétis
Dóminum, benedícite
Dómino.

Benedíctus Dóminus ex
Sion, * qui hábitat in
Ierúsalem.

Ant. Omnia quecunque
voluit Dominus fecit.

Ant. Quoniam.

Confitémini Dómino,
quóniam bonus: *
quóniam in ætérnum
misericórdia eius.

Confitémini Deo
deórum: * quóniam in
ætérnum misericórdia
eius.

Confitémini Dómino
dominórum: * quóniam
in ætérnum misericórdia
eius.

Qui facit mirabília
magna solus: * quóniam
in ætérnum misericórdia
eius.

Qui fecit cælos in intel-
léctu: * quóniam in ætér-
num misericórdia eius.

Qui firmávit terram super aquas: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui fecit luminária magna: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Solem in potestátem diéi: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Lunam et stellas in potestátem noctis: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui percússit Ægýptum cum primogénitis eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui edúxit Israël de médio eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

In manu poténti, et bráchio excélso: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui dívísit Mare Rubrum in divisiónes: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et edúxit Israël per médium eius: * quóniam in ætérnum misericórdia

eius.

Et excússit Pharaónem, et virtútem eius in Mari Rubro: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui percússit reges magnos: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et occídít reges fortes: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Sehon, regem Amorrhæórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et Og, regem Basan: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et dedit terram eórum hereditátem: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Hereditátem Israël, servo suo: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri:

* quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Et redémit nos ab inimícis nostris: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Qui dat escam omni carni: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Confitémini Deo cæli: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia eius.

Ant. Quoniam in eternum misericordia eius.

Ant. Ymnum.

Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus: * cum recordarémur Sion:

In salícibus in médio eius, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captivos duxérunt nos, * verba cantiónum.

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus

cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui, Ierúsalem, * oblivióni detur délixtera mea.

Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui.

Si non proposúero Ierúsalem, * in princípío lætitiæ meæ.

Memor esto, Dómine, filiórum Edom, * in die Ierúsalem.

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera: * beátus, qui retríbuet tibi retributióem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus qui tenébit, * et allidet párvulos tuos ad petram.

Ant. Ymnum cantate nobis de canticis Syon.

Ad Mag. Ant. Deposuit potentes sanctos persequentes et exaltavit humilíes Christum confidentes. *Magnificat.*

Ant. In conspectu.

Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo:

* quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi:
* adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me:
* multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui.

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: † et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, * et salvum me fecit dextera tua.

Dóminus retríbuet pro me: † Dómine, misericórdia tua in sæculum:
* ópera mánuum tuárum ne despicias.

Ant. In conspectu angelorum psallam tibi deus meus.

Ant. Domine.

Dómine, probásti me, et cognovísti me: * tu cognovísti sessiόνem meam, et resurrectiόνem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe: * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia novíssima, et antíqua: * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cælum, tu illic es: * si descéndero

in inférnum, ades.

Si sumpsero penas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris.

Etenim illuc manus tua dedúcet me: * et tenébit me dextera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * et nox illuminátio mea in deliciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, † et nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ eius, ita et lumen eius.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es: † mirabília ópera tua, * et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto: * et substántia mea in inferiórius terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, † et in libro tuo omnes scribén-tur: * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exsurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occideris, Deus, peccatóres: * viri ságuinum, declináte a me.

Quia dícitis in cogitátione: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.

Nonne qui odérunt te, Dómine, óderam? * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me, Deus, et scito cor meum: * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est: * et deduc me in via æténa.

Ant. Domine probasti me et cognovisti me.

Ant. A viro.

Eripi me, Dómine, ab hómine malo: * a viro iníquo éripi me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant praelia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénium áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:

Et funes extendérunt in láqueum: * iuxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exáudi, Dómine, vocem deprecationis meæ.

Dómine, Dómine, virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Dómine, a desidério meo peccatóri: † cogitavérunt contra me, * ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum

opériet eos.

Cadent super eos carbónes, † in ignem deícies eos: * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum iniústum mala cápient in intéritu.

Cognóvi quia fáciat Dóminus iudícium ínopis: * et vindíctam páuperum.

Verúmtamen iusti confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. A viro iniquo libera me Domine.

Ant. Domine.

Dómine, clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrificium vespertínium.

Pone, Dómine, custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum

in verba malítiæ: * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non comunicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me iustus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt iuncti petræ iúdice eórum.

Audient verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: † quia ad te, Dómine, Dómine, óculi mei: * in te sperávi, non áuferas ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo eius peccatóres: * singularíter sum ego donec

tránseam.

Ant. Domine clamavi ad te exaudi me.

Ant. Portio.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu eius oratiómem meam, * et tribulatiómem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum: * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram, et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me: * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te, Dómine, † dixi: Tu es spes mea, * pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatiómem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persecúntibus me: * quia con-

fortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant iusti, donec retríbas mihi.

Ant. Portio mea Domine sit in terra viventium.

Ad Mag. Ant. Suscepit deus Israel puerum suum sicut locutus est Abraham et semini eius et exaltavit humiles usque in seculum. *Magnificat.*

Dómine, exáudi orationem meam: † áuribus pécipe obsecrationem meam in veritate tua: * exáudi me in tua iustítia.

Et non intres in iudícium cum servo tuo: * quia non iustificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimicus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obsúris sicut mórtuos sáeculi: † et anxiátus est super me spíritus meus, * in me turbátum est cor

meum.

Memor fui diérum antiquórum, † meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Auditam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatione ánimam meam: * et in misericórdia tua dis-

pérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui
tríbulant ánimam meam,
* quóniam ego servus
tuus sum.

Ant. Benedictus.

Benedíctus Dóminus,
Deus meus, qui
docet manus meas ad
práelium, * et dígitos
meos ad bellum.

Misericórdia mea, et re-
fúgium meum: * suscep-
tor meus, et liberátor
meus:

Protéctor meus, et in
ipso sperávi: * qui subdit
pópulum meum sub me.

Dómine, quid est homo
quia innotuísti ei? *
aut fílius hóminis, quia
réputas eum?

Homo vanitáti símilis
factus est: * dies eius si-
cut umbra prætereunt.

Dómine, inclína cælos
tuos, et descénde: * tange
montes, et fumigábunt.

Fúlgora coruscatiónem,
et dissipábis eos: * emítte
sagíttas tuas, et contur-
bábis eos.

Emítte manum tuam de
alto, † éripe me, et líbera

me de aquis multis: * de
manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum
est vanitátem: * et délix-
tera eórum, délixtera iniqui-
tátis.

Deus, cánticum novum
cantábo tibi: * in
psaltério, decachórdo
psallam tibi.

Qui das salútem régibus:
* qui redemísti David,
servum tuum, de gládio
maligno: éripe me.

Et érue me de manu
filiórum alienórum, †
quorum os locútum est
vanitátem: * et délixtera
eórum, délixtera iniqui-
tátis.

Quorum fílii, sicut
novéllæ plantatiónes * in
iuventúte sua.

Fíliæ eórum com-
pósitæ: * circumornátæ
ut similitúdo templi.

Promptuária eórum
plena: * eructántia ex hoc
in illud.

Oves eórum foetósæ,
abundántes in egréssi-
bus suis: * boves eórum
crassæ.

Non est ruína macériæ,

neque tránsitus: * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixerunt pópulum, cui hæc sunt: * beátus pópulus, cuius Dóminus Deus eius.

Ant. Benedictus Dóminus deus meus.

Ant. In eternum.

Exaltábo te, Deus meus, rex: * et benedícam nómini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi.

Per singulos dies benedícam tibi: * et laudábo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * et magnitúdinis eius non est finis.

Generátio et generátio laudábit ópera tua: * et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur: * et mirabília tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent: * et magnitúdinem tuam nar-

rábunt.

Memóriam abundantiæ suavitátis tuæ eructábunt: * et iustítia tua exsultábunt.

Miserátor, et miséricors Dóminus: * pátiens, et multum miséricors.

Suávis Dóminus univérsis: * et miserationes eius super ómnia ópera eius.

Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua: * et sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicent: * et poténtiam tuam loquéntur:

Ut notam fácient filiis hóminum poténtiam tuam: * et glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum: * et dominátio tua in omni generatióne et generatióne.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt: * et érigit omnes elisos.

Oculi ómnium in te sperant, Dómine: * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam: * et imples omne ánimam benedictióne.

Iustus Dóminus in ómnibus viis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum: * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se fáciat: † et deprecatióem eórum exáudiet: * et salvos fáciat eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se: * et omnes peccatóres dispédat.

Laudatióem Dómini loquétur os meum: * et benedícat omnis caro nómini sancto eius in sáeculum, et in sáeculum sáeculi.

Ant. In eternum et in seculum seculi.

Ant. Laudabo.

Lauda, ánima mea,

Dóminum, † laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confidere in princípibus: * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus eius, et revertétur in terram suam: * in illa die peribunt omnes cogitatióes eórum.

Beátus, cuius Deus Iacob adiutor eius, † spes eius in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cælum et terram, mare et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sáeculum, † facit iudícium iniúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos: * Dóminus díligit iustos.

Dóminus custódit ádvenas, † pupíllum et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispédat.

Regnabit Dóminus in
sæcula, Deus tuus, Sion,
* in generatióem et gen-
eratióem.

Ant. Laudabo deum
meum in vita mea.

Ant. Deo nostro.

Laudáte Dóminum
quóniam bonus est
psalmus: * Deo nostro
sit iucúnda, decóraque
laudatio.

Ædíficans Ierúsalem
Dóminus: * dispersiões
Israélis congregabit.

Qui sanat contritos
corde: * et álligat contri-
tiões eórum.

Qui númerat multi-
túdinem stellárum: * et
ómnibus eis nómina vo-
cat.

Magnus Dóminus nos-
ter, et magna virtus eius:
* et sapiéntiæ eius non
est númerus.

Suscípiens mansuétos
Dóminus: * humílians
autem peccatóres usque
ad terram.

Præcínite Dómino in
confessiõe: * psállite
Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum

núbibus: * et parat terræ
plúviam.

Qui producit in món-
tibus fenum: * et herbam
servitúti hóminum.

Qui dat iuméntis es-
cam ipsórum: * et pullis
corvórum invocántibus
eum.

Non in fortitúde equi
voluntátem habébit: *
nec in tibiis viri bene-
plácitum erit ei.

Beneplácitum est
Dómino super timéntes
eum: * et in eis, qui sper-
ant super misericórdia
eius.

Ant. Deo nostro iocunda
sit laudatio.

Ant. Lauda.

Lauda, Ierúsalem,
Dóminum: * lauda
Deum tuum, Sion.

Quóniam confortávit
seras portárum tuárum:
* benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos
pacem: * et ádipe
fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium
suum terræ: * velóciter
currit sermo eius.

Qui dat nivem sicut

lanam: * nébulam sicut
cínere[m] spargit.

Mittit crystállum suam
sicut buccéllas: * ante
fáciem frígoris eius quis
sustinébit?

Emíttet verbum suum,
et liquefáciet ea: * flabit
spíritus eius, et fluent
aquæ.

Qui annúntiat verbum
suum Iacob: * iustítias, et
iudícia sua Israë[l].

Non fecit táliter omni
natióni: * et iudícia sua
non manifestávit eis.

Ant. Lauda Iherusalem
Dominum.

Laudáte Dóminum de
cælis: * laudáte eum
in excélsis.

Laudáte eum, omnes
Angeli eius: * laudáte
eum, omnes virtútes eius.

Laudáte eum, sol et
luna: * laudáte eum,
omnes stellæ et lumen.

Laudáte eum, cæli
cælórum: * et aquæ
omnes, quæ super cæ-
los sunt, laudent nomen
Dómini.

Quia ipse dixit, et facta
sunt: * ipse mandávit, et

creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum,
et in sáeculum sáeculi:
* præcéptum p[ro]suet, et
non præteríbit.

Laudáte Dóminum de
terra, * dracones, et
omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glá-
cies, spíritus procel-
lár[um]: * quæ faciunt ver-
bum eius:

Montes, et omnes
colles: * ligna fructífera,
et omnes cedri.

Béstia[e], et univér[s]a pé-
cora: * serpéntes, et
vólucres pennátæ:

Reges terræ, et omnes
pópuli: * príncipes, et
omnes iúdic[es] terræ.

Iúvenes, et vírgines, †
senes cum iuniór[um] laud-
ent nomen Dómini: *
quia exaltátum est nomen
eius solius.

Conféssio eius super
cælum et terram: * et ex-
altávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnib[us] sanc-
tis eius: * filiis Israë[l],
pópulo appropinquánti
sibi.

Cantáte Dómino cán-

ticum novum: * laus
eius in ecclésia sanc-
tórum.

Lætétur Israël in eo, qui
fecit eum: * et filii Sion
exsúltent in rege suo.

Laudent nomen eius in
choro: * in týmpano, et
psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est
Dómino in pópulo suo: *
et exaltábit mansuétos in
salútem.

Exsultábunt sancti in
glória: * lætabúntur in
cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gút-
ture eórum: * et gládii an-
cípites in mánibus eórum.

Ad faciéndam vindíc-
tam in natióibus: * in-
crepatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges
eórum in compédibus: *
et nóbiles eórum in máni-
cis férreis.

Ut fácient in eis iudí-
cium conscriptum: *
glória hæc est ómnibus
sanctis eius.

Laudáte Dóminum
in sanctis eius: *
laudáte eum in fir-
maménto virtútis eius.

Laudáte eum in
virtútibus eius: * laudáte
eum secúndum multi-
túdinem magnitúdinis
eius.

Laudáte eum in sono
tubæ: * laudáte eum in
psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in tým-
pano, et choro: * laudáte
eum in chordis, et
órgano.

Laudáte eum in cým-
balis benesonántibus: †
laudáte eum in cým-
balis iubilatiónis: *
omnis spíritus laudet
Dóminum.

Benedícite, ómnia
ópera Dómini,
Dómino: * laudáte et
superexaltáte eum in
sæcula.

Benedícite, Án-
geli Dómini, Dómino:
* benedícite, cæli,
Dómino.

Benedícite, aquæ
omnes, quæ super
cælos sunt, Dómino:
* benedícite, omnes
virtútes Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna,
Dómino: * benedícite,

stellæ cæli, Dómino.

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino: * benedícite, omnes spíritus Dei, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino: * benedícite, frigus et æstus, Dómino.

Benedícite, rores et pruína, Dómino: * benedícite, gelu et frigus, Dómino.

Benedícite, glácies et nives, Dómino: * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino: * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino.

Benedícat terra Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino: * benedícite, univérſa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino: * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete, et

ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino: * benedícite, filii hóminum, Dómino.

Benedícat Israël Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino: * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus, et ánimæ iustórum, Dómino: * benedícite, sancti, et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaël, Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli: * et laudábilis, et glorióſus, et superexaltátus in sæcula.

Confitébor tibi Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo.

Quia fortitúdo mea et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris: † et dicétis in die illa: * Confitémini Dómino, et invocáte nomen eius:

Notas fácite in pópulis adinventiões eius: * mementóte quóniam excélsum est nomen eius.

Cantáte Dómino quóniam magnífice fecit: * annuntiáte hoc in univérsa terra.

Exsúlta et lauda habitátio Sion: * quia magnus in médio tui sanctus Israel.

Ego dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum añórur meórum. * Dixi:

Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísá est velut a texén-te, vita mea: † dum adhuc ordírer, succídít me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívít ómnia ossa mea:

De mane usque ad vésperam fínies me: † sicut pullus hirúndinis sic clamábo, * meditábor ut colúmba:

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

Dómine, vim páti-or, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritú-dine ánimæ meæ.

Dómine, si sic vívitur,

et in talibus vita spiritus mei, † corripies me, et vivificabis me. * Ecce, in pace amaritudo mea amarissima:

Tu autem eruisti animam meam ut non periret: * projecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

Quia non infernus confitebitur tibi, † neque mors laudabit te: * non exspectabunt qui descendunt in lacum, veritatem tuam.

Vivens vivens ipse confitebitur tibi, sicut et ego hodie: * pater filiis notam faciet veritatem tuam.

Domine, salvum me fac * et psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vitae nostrae in domo Domini.

Exultavit cor meum in Domino, * et exaltatum est cornu meum in Deo meo.

Dilatatum est os meum super inimicos meos: * quia laetata sum in salutari tuo.

Non est sanctus, ut est

Dominus: † neque enim est alius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolite multiplicare loqui sublimia, * gloriantes:

Recedant vetera de ore vestro: † quia Deus scientiarum, Dominus est, * et ipsi praeparantur cogitationes.

Arcus fortium superatus est, * et infirmi accincti sunt robore.

Repleti prius, pro panibus se locaverunt: * et famelici saturati sunt.

Donec sterilis peperit plurimos: * et quae multos habebat filios, infirmata est.

Dominus mortificat et vivificat, * deducit ad inferos et reducit.

Dominus pauperem facit et ditat, * humiliat et sublevat.

Suscitat de pulvere egenum, * et de stercore elevat pauperem:

Ut sedeat cum principibus, * et solium gloriae teneat.

Domini enim sunt

cárðines terræ, * et pò-
suit super eos orbem.

Pedes sanctórum
suórum servábit, †
et ímpii in ténebris
conticéscunt: * quia
non in fortitúdine sua
roborábitur vir.

Dóminum formidábunt
adversárii eius: * et super
ipsos in cælis tonábit:

Dóminus iudicábit fines
terræ, † et dabit im-
périum regi suo, * et
sublimábit cornu Christi
sui.

antémus Dómino:
glorióse enim mag-
nificátus est, * equum
et ascensórem deiécit in
mare.

Fortitúdo mea, et laus
mea Dóminus, * et factus
est mihi in salútem.

Iste Deus meus, et glori-
ficábo eum: * Deus patris
mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir
pugnátor, † Omnípotens
nomen eius. * Currus
Pharaónis et exércitum
eius proiécit in mare.

Elécti príncipes
eius submérsi sunt in

Mari Rubro: * abyssi
operuérunt eos, de-
scendérunt in profúndum
quasi lapis.

Déxtera tua, Dómine,
magnificáta est in for-
titúdine: † dextera tua,
Dómine, percússit in-
imícum. * Et in multi-
túdine glóriæ tuæ depo-
suisti adversários tuos:

Misisti iram tuam, quæ
devorávit eos sicut stípu-
lam. * Et in spíritu
furóris tui congregatæ
sunt aquæ:

Stetit unda fluens, *
congregatæ sunt abyssi in
medio mari.

Dixit inimicus: Pérse-
quar et comprehéndam,
* dívidam spólia, im-
plébitur ánima mea:

Evaginábo gládium
meum, * interfíciét eos
manus mea.

Flavit spíritus tuus,
et opéruit eos mare:
* submérsi sunt quasi
plumbum in aquis ve-
heméntibus.

Quis símilis tui in fórti-
bus, Dómine? * quis
símilis tui, magníficus

in sanctitáte, terríbilis
atque laudábilis, fáciens
mirabília?

Extendísti manum
tuam, et devorávit eos
terra. * Dux fuísti in
misericórdia tua pópulo
quem redemísti:

Et portásti eum in
fortitúdi-ne tua, * ad
habitáculum sanctum
tuum.

Ascendérunt pópuli,
et iráti sunt: * dolóres
obtinuérunt habitatóres
Philístiim.

Tunc conturbáti sunt
príncipes Edom, †
robústos Moab obtínuit
tremor: * obriguérunt
omnes habitatóres Chá-
naan.

Irruat super eos for-
mído et pavor, * in mag-
nitúdi-ne bráchii tui:

Fiant immóbiles quasi
lapis, † donec pertránseat
pópulus tuus, Dómine,
* donec pertránseat
pópulus tuus iste, quem
possedísti.

Introdúces eos, et plan-
tábis in monte hered-
itátis tuæ, * firmíssimo

habitáculo tuo quod op-
erátus es, Dómine:

Sanctuárium tuum,
Dómine, quod fir-
mavérunt manus tuæ.
* Dóminus regnábit in
ætérum et ultra.

Ingréssus est enim
eques Phárao cum cú-
ribus et equítibus eius in
mare: * et redúxit su-
per eos Dóminus aquas
maris:

Fílii autem Israël am-
bulavérunt per siccum *
in médio eius.

Dómine, audívi audi-
tiónem tuam, * et tí-
mui.

Dómine, opus tuum, *
in médio annórum viví-
fica illud:

In médio annórum no-
tum fácies: * cum irá-
tus fúeris, misericórdiæ
recordáberis.

Deus ab Austro véniet, *
et sanctus de monte Pha-
ran:

Opéruiet cælos glória
eius: * et laudis eius plena
est terra.

Splendor eius ut lux erit:
* córnua in mánibus eius:

Ibi abscondita est fortitudo eius: * ante faciem eius ibit mors.

Et egrediétur diabolus ante pedes eius. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit gentes: * et contríti sunt montes sæculi.

Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis eius.

Pro iniquitate vidi tentória Æthiopiæ, * turbabúntur pelles terræ Má dian.

Numquid in fluminibus irátus es, Dómine? * aut in fluminibus furor tuus? vel in mari indignatio tua?

Qui ascédes super equos tuos: * et quadrigæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis arcum tuum: * iuraménta tribubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ: † vidérunt te, et doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyssus vocem suam: * altitudo manus suas levávit.

Sol, et luna steterunt in

habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * et in furóre obstupefácies gentes.

Egréssus es in salutem pópli tui: * in salutem cum Christo tuo.

Percussísti caput de domo ímpii: * denudásti fundaméntum eius usque ad collum.

Maledixísti sceptris eius, † cápiti bellatórum eius, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exsultatio eórum * sicut eius, qui dévorat páuperem in abscondito.

Viam fecísti in mari equis tuis, * in luto aquárum multárum.

Audívi, et conturbátus est venter meus: * a voce contremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * et subter me scáteat.

Ut requiέscam in die tribulatiónis: * ut ascén-

dam ad pópulum accínc-
tum nostrum.

Ficus enim non florébit:
* et non erit germen in
víneis.

Mentiétur opus olívæ:
* et arva non áfferent
cibum.

Abscindétur de ovíli
pecus: * et non erit ar-
mémentum in præsepibus.

Ego autem in Dómino
gaudébo: * et exultábo
in Deo Iesu meo.

Deus Dóminus for-
titúdo mea: * et
ponet pedes meos quasi
cervórum.

Et super excélsa mea
dedúcet me victor * in
psalmis canéntem.

Audíte, cæli, quæ lo-
quor: * áudiat terra
verba oris mei.

Concréscat ut plúvia
doctrína mea, * fluat ut
ros elóquium meum.

Quasi imber super
herbam, et quasi stillæ
super grámina. * Quia
nomen Dómini invocábo.

Date magnificéntiam
Deo nostro. * Dei per-
fécta sunt ópera, et

omnes viæ eius iudícia:

Deus fidélis, et absque
ulla iniquitáte, iustus et
rectus. * Peccavérunt
ei, et non filii eius in
sórdibus:

Generátio prava atque
pervérsa. * Háccine
reddis Dómino, pópule
stulte et insípiens?

Numquid non ipse est
pater tuus, * qui possédit
te, et fecit, et creávit te?

Meménto diérum an-
tiquórum, * cógita gener-
atiónes singulas:

Intérroga patrem tuum,
et annuntiábit tibi: *
maióres tuos, et dicent
tibi.

Quando dividébat Altís-
simus Gentes: * quando
separábat filios Adam.

Constituit térmi-
nos populórum * iuxta
númerum filiórum Israël.

Pars autem Dómini,
pópulus eius: * Iacob
funiculus hereditátis eius.

Invénit eum in terra
desérta, * in loco horróris
et vastæ solitúdinis:

Circumdúxit eum, et
dócuit: * et custodívit

quasi pupillam oculi sui.

Sicut áquila próvocans
ad volándum pullos suos,
* et super eos vólitans,

Expándit alas suas, et
assúpsit eum, * atque
portávit in húmeris suis.

Dóminus solus dux eius
fuit: * et non erat cum eo
deus aliénus.

Constituit eum su-
per excélsam terram:
* ut coméderet fructus
agrórum,

Ut súgeret mel de pe-
tra, * oleúmque de saxo
duríssimo.

Butýrum de arménto, et
lac de óvibus * cum ádipe
agnórum, et arietum fil-
iórum Basan:

Et hircos cum medúlla
trítici, * et ságuinem
uvæ bíberet meracíssi-
mum.

Incrassátus est diléc-
tus, et recalcitrávit: *
incrassátus, impinguátus,
dilatátus,

Derelíquit Deum, fac-
tórem suum, * et recéssit
a Deo, salutári suo.

Provocavérunt eum in
diis aliénis, * et in abomi-

natió nibus ad iracúndiam
concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis,
et non Deo, * diis, quos
ignorábant:

Novi recentésque
venérunt, * quos non
coluérunt patres eórum.

Deum qui te génuit
dereliquísti, * et oblítus es
Dómini, creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad
iracúndiam concitátus
est: * quia provocavérunt
eum filii sui et filia.

Et ait: Abscóndam fá-
ciem meam ab eis, *
et considerábo novíssima
eórum:

Generátio enim per-
vérsa est, * et infidéles
filii.

Ipsi me provocavérunt
in eo qui non erat Deus,
* et irritavérunt in van-
itátibus suis:

Et ego provocábo eos in
eo qui non est pópulus, *
et in gente stulta irritábo
illos.

Ignis succénsus est in
furóre meo, * et ardébit
usque ad inférni novís-
sima.

Devorabitque terram
cum gérmine suo, * et
móntium fundaménta
combúret.

Congregábo super eos
mala, * et sagíttas meas
complébo in eis.

Consuméntur fame, *
et devorábunt eos aves
morsu amaríssimo:

Dentes bestiárum im-
míttam in eos, * cum
furóre trahéntium super
terram, atque serpen-
tium.

Foris vastábit eos
gládus, et intus pa-
vor, * iúvenem simul ac
vírginem, lacténtem cum
hómine sene.

Dixi: Ubinam sunt?
* cessáre fáciam ex
homínibus memóriam
eórum.

Sed propter iram in-
imicórum dístuli: * ne
forte superbírent hostes
eórum.

Et dícerent: Manus
nostra excélsa, et non
Dóminus, * fecit hæc óm-
nia.

Gens absque consílio
est, et sine prudéntia. †

Utinam sáperent, et in-
telligerent, * ac novíssima
providérent.

Quómodo persecúatur
unus mille, * et duo fu-
gent decem míllia?

Nonne ídeo, quia Deus
suus véndidit eos, * et
Dóminus conclúsit illos?

Non enim est Deus nos-
ter ut dii eórum: * et in-
imíci nostri sunt iúdicēs.

De vínea Sodomórum,
vínea eórum: * et de sub-
urbánis Gomórrhæ:

Uva eórum, uva fellis, *
et botri amaríssimi.

Fel draconum vinum
eórum: * et venenum
áspidum insanábile.

Nonne hæc cóndita
sunt apud me, * et signáta
in thesáuris meis?

Mea est últio, et ego
retríbuam in témpore, *
ut labátur pes eórum:

Iuxta est dies perditíó-
nis, * et adésse festínant
témpora.

Iudicábit Dóminus
pópulum suum, * et in
servis suis miserébitur:

Vidébit quod infirmáta
sit manus, † et clausi

quoque defecérunt, *
residuíque consúpti
sunt.

Et dicet: Ubi sunt
dii eórum, * in quibus
habébant fidúciam?

De quorum víctimis
comedébant ádipes,
* et bibébant vinum
libáminum:

Surgant, et opituléntur
vobis, * et in necessitáte
vos prótegant.

Vidéte quod ego sim so-
lus, * et non sit álius Deus
præter me:

Ego occídám, et ego ví-
vere fáciám: † percútiam,
et ego sanábo, * et non est
qui de manu mea possit
erúere.

Levábo ad cælum
manum meam, et dicam:
* Vivo ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur
gládium meum, * et ar-
ripúerit iudícium manus
mea:

Reddam ultiónem
hóstibus meis, * et his qui
odérunt me retríbuiam.

Inebriábo sagittas meas
sánguine, * et gládus
meus devorábit carnes:

De cruóre occisórum, *
et de captivitáte, nudáti
inimicórum cápitis.

Laudáte, gentes,
pópulum eius, * quia
sánguinem servórum
suórum ulciscétur:

Et vindíctam retríbuet
in hostes eórum, *
et propítius erit terræ
pópuli sui.

Magnificat * ánima
mea Dóminum.

Et exsultávit spíritus
meus * in Deo salutári
meo.

Quia respéxit humil-
itátem ancíllæ suæ: *
ecce enim ex hoc beátam
me dicent omnes gener-
atiónes.

Quia fecit mihi magna
qui potens est: * et sanc-
tum nomen eius.

Et misericórdia eius a
progénie in progénies *
timéntibus eum.

Fecit poténtiam in brá-
chio suo: * dispérsit
supérbos mente cordis
sui.

Depósuit poténtes
de sede, * et exaltávit
húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit in-
ánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus mis-
ericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abra-
ham et sémini eius in
sæcula.

Benedictus Dóminus,
Deus Israël: * quia
visitávit, et fecit redemp-
tiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salutis
nobis: * in domo David,
púeri sui.

Sicut locútus est per os
sanctorum, * qui a sæculo
sunt, prophetarum eius:

Salútem ex inimícis
nostris, * et de manu óm-
nium, qui odérunt nos.

Ad faciéndam mis-
ericórdiam cum pátribus
nostris: * et memorári
testaménti sui sancti.

Iusiurándum, quod
iurávit ad Abraham pa-
trem nostrum, * datúrum
se nobis:

Ut sine timóre, de manu
inimicórum nostrórum
liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et iusti-
tia coram ipso, * ómnibus
diébus nostris.

Et tu, puer, Prophéta
Altíssimi vocáberis: *
præibis enim ante faciém
Dómini, paráre vias eius:

Ad dandam sciéntiam
salútis plebi eius: * in
remissionem peccatórum
eórum:

Per víscera mis-
ericórdiæ Dei nostri: *
in quibus visitávit nos,
óriens ex alto:

Illumináre his, qui
in ténebris, et in um-
bra mortis sedent: * ad
dirigéndos pedes nostros
in viam pacis.

Nunc dimíttis servum
tuum, Dómine, *
secúndum verbum tuum
in pace:

Quia vidérunt óculi mei
* salutáre tuum,

Quod parásti * ante
faciém ómnium pop-
ulórum,

Lumen ad revelatióem
Géntium, * et glóriam
plebis tuæ Israël.

Quicúmque vult salvus
esse, * ante óm-

nia opus est, ut teneat
Catholicam fidem:

Quam nisi quisque integram
inviolatamque servaverit, *
absque dubio in æternum peribit.

Fides autem catholica
hæc est: † ut unum
Deum in Trinitate, *
et Trinitatem in unitate
veneremur.

Neque confundentes
personas, * neque substantiam
separantes.

Alia est enim persona
Patris, alia Filii, * alia
Spiritus Sancti:

Sed Patris, et Filii, et
Spiritus Sancti una est divinitas, *
æqualis gloria, coæterna maiestas.

Qualis Pater, talis Filius,
* talis Spiritus Sanctus.

Increatus Pater, increatus
Filius, * increatus
Spiritus Sanctus.

Immensus Pater, immensus
Filius, * immensus
Spiritus Sanctus.

Æternus Pater, æternus
Filius, * æternus Spiritus
Sanctus.

Et tamen non tres
æterni, * sed unus æter-

nus.

Sicut non tres increati,
nec tres immensi, * sed
unus increatus, et unus
immensus.

Similiter omnipotens
Pater, omnipotens Filius,
* omnipotens Spiritus
Sanctus.

Et tamen non tres omnipotentes,
* sed unus
omnipotens.

Ita Deus Pater, Deus
Filius, * Deus Spiritus
Sanctus.

Ut tamen non tres Dii, *
sed unus est Deus.

Ita Dominus Pater,
Dominus Filius, * Dominus
Spiritus Sanctus.

Et tamen non tres Domini,
* sed unus est Dominus.

Quia, sicut singillatim
unamquamque personam
Deum ac Dominum confiteri
christiana veritate compellimur: *
ita tres Deos aut Dominos
dicere catholica religione
prohibemur.

Pater a nullo est factus:
* nec creatus, nec genitus.

Fílius a Patre solo est:
* non factus, nec créatus,
sed génitus.

Spíritus Sanctus a Patre
et Fílio: * non factus, nec
créatus, nec génitus, sed
procédens.

Unus ergo Pater, non
tres Patres: † unus Fílius,
non tres Fílii: * unus
Spíritus Sanctus, non tres
Spíritus Sancti.

Et in hac Trinitáte ni-
hil prius aut postérius,
† nihil maius aut mi-
nus: * sed totæ tres per-
sónæ coætérnæ sibi sunt
et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut
iam supra dictum est, †
et únititas in Trinitáte, *
et Trínitas in unitáte ven-
eránda sit.

Qui vult ergo salvus
esse, * ita de Trinitáte
séntiat.

Sed necessárium est
ad ætérnam salútem,
* ut Incarnatióem
quoque Dómini nostri
Iesu Christi fidéliter cre-
dat.

Est ergo fides recta ut
credámus et confiteámur,

† quia Dóminus noster
Iesus Christus, Dei Fílius
* Deus et homo est.

Deus est ex substántia
Patris ante sácula géni-
tus: * et homo est ex sub-
stántia matris in sáculo
natus.

Perfécus Deus, perféc-
tus homo: * ex ánima ra-
tionáli et humána carne
subsístens.

Æquális Patri secún-
dum divinitátem: * minor
Patre secúndum human-
itátem.

Qui, licet Deus sit et
homo, * non duo tamen,
sed unus est Christus.

Unus autem non con-
versióne divinitátis in
carnem, * sed assump-
tióne humanitátis in
Deum.

Unus omníno, non con-
fusióne substántiæ, * sed
unitáte persónæ.

Nam sicut ánima ra-
tionális et caro unus est
homo: * ita Deus et homo
unus est Christus.

Qui passus est pro
salúte nostra: descéndit
ad íferos: * tértia die

resurrexit a mórtuis.

Ascéndit ad cælos,
sedet ad dexteram Dei
Patris omnipoténtis: *
inde ventúrus est iudicáre
vivos et mórtuos.

Ad cuius advéntum
omnes hómines resúrg-
ere habent cum cor-
póribus suis; * et red-
ditúri sunt de factis
própriis ratióem.

Et qui bona egérunt,
ibunt in vitam ætérnam:
* qui vero mala, in ignem
ætérnum.

Hæc est fides cathólica,
† quam nisi quisque
fidéliter firmitérque
credíderit, * salvus esse
non póterit.

Credo in Deum, Pa-
trem omnipotén-
tem, Creatórem cæli et
terræ.

Et in Iesum Christum,
Fílium eius únicum,
Dóminum nostrum: qui
concéptus est de Spíritu
Sancto, natus ex María
VírGINE,
Passus sub Póntio Piláto,
crucifixus, mórtuus, et
sepúltus:

Descéndit ad íferos; tér-
tia die resurrexit a mór-
tuis;

Ascéndit ad cælos; sedet
ad dexteram Dei Patris
omnipoténtis: inde ven-
túrus est iudicáre vivos et
mórtuos.

Credo in Spíritum Sanc-
tum, sanctam Ecclésiám
cathólicam, Sanctórum
communióem, remis-
sióem peccatórum, car-
nis resurrectionem, vitam
ætérnam. Amen.

Kýrie, eléison.

Kýrie, eléison.

Christe, eléison.

Christe, eléison.

Kýrie, eléison.

Kýrie, eléison.

Christe, audi nos.

Christe, exáudi nos.

Pater de cælis, Deus, mis-
erére nobis.

Fili, Redémptor mundi,
Deus, miserére nobis.

Spíritus Sancte, Deus,
miserére nobis.

Sancta Trínitas, unus
Deus, miserére nobis.

Sancta María, ora pro no-
bis.

Sancta Dei Génatrix, ora
pro nobis.

Sancta Virgo víginum,
ora pro nobis.

Sancte Míchaël, ora pro
nobis.

Sancte Gábriel, ora pro
nobis.

Sancte Ráphaël, ora pro
nobis.

Omnes sancti Ángeli et
Archángeli, oráte pro no-
bis.

Omnes sancti beatórum
Spirítuum órdenes, oráte
pro nobis.

Sancte Iohánnes Bap-
tísta, ora pro nobis.

Omnes sancti Patriárchæ
et Prophétæ, oráte pro
nobis.

Sancte Petre, ora pro no-
bis.

Sancte Paule, ora pro no-
bis.

Sancte Andréa, ora pro
nobis.

Sancte Iacóbe, ora pro
nobis.

Sancte Iohánnes, ora pro
nobis.

Sancte Thoma, ora pro
nobis.

Sancte Iacóbe, ora pro
nobis.

Sancte Philíppe, ora pro
nobis.

Sancte Bartolomáee, ora
pro nobis.

Sancte Mattháee, ora pro
nobis.

Sancte Symon, ora pro
nobis.

Sancte Taddáee, ora pro
nobis.

Sancte Matthía, ora pro
nobis.

Sancte Marce, ora pro
nobis.

Sancte Luca, ora pro no-
bis.

Sancte Bárnaba, ora pro
nobis.

Omnes sancti Discípuli
Dómini, oráte pro nobis.

Omnes sancti In-
nocéntes, oráte pro no-
bis.

Sancte Stéphane, ora pro
nobis.

Sancte Clemens, ora pro
nobis.

Sancte Cornéli, ora pro
nobis.

Sancte Cypriáne, ora pro
nobis.

Sancte Laurénti, ora pro
nobis.

Sancte Vincénti, ora pro
nobis.

Sancte Dyonísii cum
sóciis eius, orá pro nobis.

Sancte Máurici cum
 sóciis eius, orá pro nobis.
 Sancte Sebastíane, ora
 pro nobis.
 Sancte Thoma, ora pro
 nobis.
 Sancte Petre, ora pro no-
 bis.
 Omnes sancti Mártyres,
 oráte pro nobis.
 Sancte Silvéster, ora pro
 nobis.
 Sancte Hylári, ora pro
 nobis.
 Sancte Martíne, ora pro
 nobis.
 Sancte Augustíne, ora pro
 nobis.
 Sancte Ambrósi, ora pro
 nobis.
 Sancte Gregóri, ora pro
 nobis.
 Sancte Nicoláe, ora pro
 nobis.
 Sancte Domínice, ora pro
 nobis.
 Sancte Francísce, ora pro
 nobis.
 Sancte Hierónyme, ora
 pro nobis.
 Sancte Benedícite, ora
 pro nobis.
 Sancte Antóni, ora pro
 nobis.
 Omnes sancti Con-

fessóres, oráte pro nobis.
 Sancta María Magdaléna,
 ora pro nobis.
 Sancta Felícitas, ora pro
 nobis.
 Sancta Perpétua, ora pro
 nobis.
 Sancta Agatha, ora pro
 nobis.
 Sancta Lúcia, ora pro no-
 bis.
 Sancta Agnes, ora pro no-
 bis.
 Sancta Cæcília, ora pro
 nobis.
 Sancta Katharína, ora pro
 nobis.
 Omnes sanctæ Vírgines,
 oráte pro nobis.
 Omnes Sancti, inter-
 cédite pro nobis.
 Propítius esto, parce no-
 bis, Dómine.
 Propítius esto, exáudi
 nos, Dómine.
 A damnatióne perpétua,
 libera nos, Dómine.
 Ab imméntibus pecca-
 tórum nostrórum perí-
 culis, libera nos, Dómine.
 Ab infestatióibus dæ-
 monum, libera nos,
 Dómine.
 Ab omni immundícia
 mentis et córporis, libera

nos, Dómine.

Ab ira et ódio et omni
mala voluntáte, libera
nos, Dómine.

Ab immúndis cogi-
tationibus, libera nos,
Dómine.

A cecitáte cordis, libera
nos, Dómine.

A fúlure et tempestáte,
libera nos, Dómine.

Ab omni malo, libera nos,
Dómine.

Per mystérium sanctæ In-
carnationis tuæ, libera
nos, Dómine.

Per passióem et crucem
tuam, libera nos, Dómine.

Per gloriósam resurrec-
tiónem tuam, libera nos,
Dómine.

Per admirábilem ascen-
siónem tuam, libera nos,
Dómine.

Per grátiam Sancti Spíri-
tus Parácliti, libera nos,
Dómine.

In die iudícii, libera nos,
Dómine.

Peccatóres, te rogámus,
audi nos.

Peccatóres, te rogámus,
audi nos.

Ut pacem nobis dones, te
rogámus, audi nos.

Ut misericórdia et piétas
tua nos custódiat, te rogá-
mus, audi nos.

Ut Ecclésiám tuam sanc-
tam régere et defensáre
dignéris, te rogámus, audi
nos.

Ut domnum Apostólicum
et omnes gradus ecclésiæ
in sancta religióne con-
serváre dignéris, te rogá-
mus, audi nos.

Ut Episcopos et Prelátos
nostros et cunctas con-
gregatióes illis commís-
sas in tuo sancto serví-
cio conserváre dignéris,
te rogámus, audi nos.

Ut régibus et princípibus
nostris pacem et veram
concórdiam atque vic-
tóriam donáre dignéris,
te rogámus, audi nos.

Ut cunctam pópulum
christiánum pretiósó sán-
guine tuo redémptum
conserváre dignéris, te
rogámus, audi nos.

Ut ómnibus benefac-
tóribus nostris sem-
pitérna bona retribuas, te
rogámus, audi nos.

Ut ánimas nostras, et
parentum nostrórum
ab æténa damnatióne

erípias, te rogámus, audi nos.

Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut óculos misericórdiæ tue super nos reducere dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut obséquium servitútis nostre rationábile fácias, te rogámus, audi nos.

Ut mentes nostras ad cæléstia desidéria érigas, te rogámus, audi nos.

Ut misérias páuperum et captivórum intuéri et releváre dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut loca nostra et omnes habitántes in eis visitáre et consolári dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut reguláribus disciplínis nos instruere dignéris, te rogámus, audi nos.

Ut ómnibus fidélibus defúntis réquiem ætérnam donáre, te rogámus, audi nos.

Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.

Fili Dei, te rogámus, audi nos.

Fili Dei, te rogámus, audi

nos.

Agnus Dei, qui tollis pec-cáta mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis pec-cáta mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis pec-cáta mundi, exáudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis pec-cáta mundi, exáudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis pec-cáta mundi, miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis pec-cáta mundi, miserére nobis.

Te Deum laudámus: *
te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem *
omnis terra venerátur.

Tibi omnes Ángeli, *
tibi Cæli, et univérsæ
Potestátes:

Tibi Chérubim et
Séraphim * incessábili
voce proclámant:

Fit reverentia Sanctus,
Sanctus, Sanctus * Dómi-
nus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra *

maiestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolorum chorus,

Te Prophetarum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrarum * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * imménsæ maiestátis;

Venerándum tuum verum * et únicum Fílium;

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu, ad liberándum susceptúrus hóminem: * non horruísti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cælórum.

Tu ad déxteram Dei sedes, * in glória Patris.

Iudex créderis * esse ventúrus.

Sequens versus dicitur

flexis genibus

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretiósó sáanguine redemísti.

Ætérna fac cum Sanctis tuis * in glória munerári. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et bédedic hereditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te.

Fit reverentia, secundum consuetudinem Et laudámus nomen tuum in sáeculum, * et in sáeculum sáeculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmódum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi: * non confúndar in ætérnum.

De Officio Beate Virginis Cotidiano

Officiū cotidianū beate virginis totum dicitur extra chorū, præter Completorium. Consuerunt autem dici inter duo signa horarum canonicarum. Attendendum tamen quod quando Missa cantatur in mediate post Primam et Tertia continuatur Misse, nisi est dicenda Tertia de Beata Virgine ante Primam diei, sed prius Tertiam similiter in Dominicis quando Nona dicitur in mediate post gratiarum actiones, si Vespere vel vigiliæ defunctorum continande fuerint Nona diei, nona de Beata Virgine dicatur post Vesperas, vel vigiliās defunctorum. Similiter in Quadragesima non sunt dicende Vespere de Beata Virgine ante Nonam diei, sed post Vesperas sive Nona et Vespere continuantur, seu Vespere post Missam dicantur. Ante omnes autem horas dicatur *Ave Maria gratia*

plena Dominus tecum et qui incipit dicat usque Dominus tecum ita alte quod audiri possit, et alii sive unus, sive plures prosequantur Benedicta tu in mulieribus et benedictus fructus ventris tui.

Ad Vesperas

Deus in adiutorium *etc.* Gloria Patri. *etc.* Sicut erat. *et cetera.* Alleluia. *vel.* Laus tibi Domine rex eterne glorie. *Psalmi.* *Dixit dominus. Laudate pueri. Lætatus sum. Nisi dominus. Lauda Ierusalem.* *Ant.* Sancta dei genitrix virgo semper Maria intercede pro nobis ad Dominum deum nostrum. *Non dicatur in huiusmodi officio aliquid de antiphona in principio psalmorum. Capitulum.*

Sicut cynamomum et balsamum aromatizans odorem dedi, quasi mirra electa dedi suavitatem odoris. Deo gratias. *Ymnus.*

Ave maris stella, Dei Mater alma, Atque

semper Virgo, Felix celi porta.

Sumens illud Ave Gabrielis ore, Funda nos in pace Mutans nomen Eve.

Solve vincla reis, Profer lumen cecis, Mala nostra pelle, Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem, Sumat per te precem, Qui pro nobis natus, Tulit esse tuus.

Virgo singularis, Inter omnes mittis, Nos culpis solutos Mites fac et castos.

Vitam presta puram, Iter para tutum, Ut videntes Ihesum, Semper collemur.

Sit laus Deo Patri Summo Christo decus, Spiritui Sancto Tribus honor unus. Amen.

Ÿ. Ora pro nobis sancta dei genitrix.

R. Vt digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnificat Ant.

Sancta Maria succure miseris, iuva pusillanimes refove flebiles, ora pro populo, interveni pro

clero, intercede pro devoto femineo sexu. Dominus vobiscum. Et cum spiritu tuo. **vel.**

Domine exaudi orationem meam. Et clamor meus ad te veniat. **Si non sit sacerdos qui dicit orationem. Et hoc idem servetur semper in similibus castibus. Oremus. Oratio.**

Concede nos famulos tuos quesumus domine deus, perpetua mentis et corporis salute gaudere, et gloriosa beate Marie semper virginis intercessione, a presenti liberari tristitia, et eterna perfrui leticia. Per Christum dominum nostrum. Amen.

Ad memoriam de omnibus sanctis. Ant.

Sancta dei omnes intercedere dignemini pro nostra omniumque salute. **Ÿ.** Orate pro nobis omnes sancti dei.

R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oremus. Oratio.

Tribue quesumus domine omnes

sanctos tuos iugiter orare pro nobis, et eos clementer exaudire digneris. Per Christum dominum nostrum. Amen.

Ad memoriam de pace.

Ant. Da pacem domine in diebus nostris quia non est alius qui pugnet pro nobis nisi tu deus noster. **℣.** Fiat pax in virtute tua.

℞. Et abundancia in turribus tuis. Oremus. **Oratio.**

Deus a quo sancta desideria, recta consilia, et iusta sunt opera, da servis tuis illam quam mundus dare non potest pacem, ut et corda nostra mandatis tuis dedita, et hostium sublata formidine tempora sunt tua protectione tranquilla. Per dominum nostrum, etc. Amen. Dominus vobiscum. **vel.** Domine exaudi. etc. Benedicamus domino. Deo gratias.

Ad Completorium

Converte nos deus salutaris noster. Et averte iram tuam a no-

bis. Deus in adiutorium. etc. **Psalmi.** *Memento domine.* *Ecce quam bonum.* *Ecce nunc.* **Ant.**

Virgo Maria non est tibi similis nata in mundo inter mulieres, florens ut rosa, fragrans sicut liliū, ora pro nobis sancta dei genitrix. **Capitulum.**

Ego mater pulchre dilectionis et timoris et agnitionis et sancte spei. **℞.** Intercede pro nobis sancta virgo virginum * Mater Dei Maria. **℣.** Ut digni efficiamur promissionibus Christi. Mater. Gloria. Intercede.

Ymnus.

Virgo singularis, Inter omnes mitis, Nos culpis solutos Mites fac et castos.

Vitam presta puram, Iter para tutum, Ut videntes Ihesum, Semper collemur.

Sit laus Deo Patri Summo Christo decus, Spiritui Sancto Tribus honor unus. Amen.

℣. Post partum virgo inviolata permansisti.

R. Dei genitrix intercede pro nobis.

Ad nunc dimittis Ant.

Sub tuum presidium confugimus sancta dei genitrix, nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus sed a periculis cunctis libera nos semper virgo benedicta. Dominus vobiscum. etc. Oremus.

Concede misericors deus fragilitati nostre presidium, ut qui sancte dei genitricis memoriam agimus, intercessionis eius auxilio, a nostris iniquitatibus resurgamus. Per eundem dominum nostrum. Dominus vobiscum. etc.

Ad Matutinas

Domine labia mea aperes. Et os meum annuntiabit laudem tuam. Deus in adiutorium. etc.

Invito. Regem virginis filium * Venite adoremus.

Psalmus.

Venite, exsultemus Dómino, iubilémus Deo, salutári nostro:

præoccupémus faciém eius in confessióne, et in psalmis iubilémus ei.

Regem.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos, quóniam non repéllet Dóminus plebem suam: quia in manu eius sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cóspicit.

Venite.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus eius veníte, adorémus, et procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus, Deus noster; nos autem pópulus eius, et oves pás-cuæ eius.

Regem.

Hódie, si vocem eius audieritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

Venite.

Quadráginta annis próx-
imus fúi generatióni huic,
et dixi; Semper hi er-
rant corde, ipsi vero non
cognovérunt vias meas:
quibus iurávi in ira mea;
Si introíbunt in réquiem
meam.

Regem.

Glória Patri, et Fílio, * et
Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípío,
et nunc, et semper, *
et in sácula sæculórum.
Amen.

Venite. Regem. **Ymnus.**

Quem terra pontus
ethera Colunt ado-
rant predicant, Trinam
regentem machinam
Claustum Marie baiulat.

Cui luna sol et omnia,
Deserviunt per tempora
Perfusa celi gratia

Gestant puelle viscera.
Beata mater mundere
Cuius supernus artifex.

Mundum pugillo con-
tinens Ventrís sub archa
clausus est. Beata celi
nuncio

Fecunda sancto spir-
itu Desideratus gentibus
Cuius per alvum fusus

est.

Gloria tibi domine Qui
natus es de virgine Cum
Patre et Sancto Spiritu,
In Sempiterna secula.
Amen.

Psalmi. *Domine domi-
nus noster. Cæli enar-
rant. Domini est terra.*

Ant. Benedicta tu in
mulieribus et benedic-
tus fructus ventris tui.

Ÿ. Diffusa est gra-
tia in labiis tuis. **R.**

Propterea benedixit te
deus in eternum. Pa-
ter noster. Et ne nos.
Sed libera. Iube domne
benedicere. **Benedic-**

tio. Alma virgo virginum,
intercedat pro nobis ad
dominum. Amen. **Lectio**
Prima.

Sancta Maria virgo
virginum mater et
filia regis regum om-
nium, tuum nobis im-
pende solatium, ut ce-
lestis regni per te merea-
mur habere premium,
et cum electis dei reg-
nare in perpetuum. Tu
autem domine miserere
nostri. Deo gratias. **R.**
Sancta et immaculata vir-

ginitas quibus te laudibus
efferam nescio * Quia
quem celi capere non
poterant tuo gremio con-
tulisti. **℣.** Benedicta tu
in mulieribus et bene-
dictus fructus ventris tui.
Quia. Iube etc. **Benedic-
tio.** Sancta dei genitrix sit
nobis auxiliatrix. Amen.
Lectio Secunda.

Sancta Maria piarum
piissima intercede
pro nobis sanctarum
sanctissima, per te virgo,
sumat nostra precamina,
qui pro nobis ex te na-
tus regnat super ethera
ut sua caritare nostra de-
leantur peccamina. Tu
autem. etc. **℞.** Beata es
Maria que domini por-
tasti creatorem mundi *
Genuisti qui te fecit et in
eternum premanes virgo.

℣. Ave Maria gratia plena
dominus tecum. Genuisti.
Iube do. ben. **Benedic-
tio.** Nos cum prole pia
benedicat virgo Maria.
Amen. **Lectio Tertia.**

Sancta dei genitrix
que digne meruisti
concupere quem totus or-

bis nequivit comprehen-
dere, tuo pro interventu
culpas nostas ablue, ut
perrenis sedem glorie
per te redempti valeamus
scandere, ubi regnas cum
eodem filio tuo sine tem-
pore. Tu autem. **℞.** Fe-
lix namque es sacra virgo
Maria et omni laude dig-
nissima * Quia ex te or-
tus est sol iusticie Chris-
tus deus noster. **℣.** Ora
pro populo interveni pro
clero interde pro de-
voto femineo sexu, sen-
tiant omnes tuum iuva-
men quicumque cele-
brant tuam commemo-
rationem. Quia. Gloria.
Christus. *Te Deum.* **di-
catur quando in choro
dicitur.** **℣.** Ora pro no-
bis sancta dei genitrix. **℞.**
Ut digni.

In Laudes

Deus in adiutorium. etc.
Psalmi. *Dominus reg-
navit. Iubilate deo. Deus
deus meus. Benedicite.
Laudate dominum.* **Ant.**
Post partum virgo invio-
lata permansisti dei gen-
itrix intercede pro nobis.

Capitulum.

Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris: et flores mei fructus honoris et honestatis. Deo gratias. **Ymnus.**

O gloriosa domina Excelsa supra sydera, Qui te creavit provide Lactasti sacro ubere.

Quod Eva tristis abstulit, Tu reddis almo germine, Intrent ut astra flebiles Celi fenestra facta es.

Tu regis ali ianua Et porta lucis fulgida, Vitam datam per virginem, Gentes redempte plaudite.

Gloria tibi domine Qui natus es de virgine Cum Patre et Sancto Spiritu, In Sempiterna secula. Amen.

V. Elegit eam deus et preelegit eam. **R.** Et habitare eam facit in tabernaculo suo.

Ad Benedictus Ant. O gloriosa dei genitrix virgo semper Maria que dominum omnium meruisti portare et regem

angelorum sola virgo semper lactare nostri quesumus pia memorare, et pro nobis Christum deprecare, ut tuis fulti patrociniis ad celestia regna mereamur pervenire. Dominus vobiscum. Oremus. **C**oncede nos famulos tuos. etc. **Antiphone, Versiculi, Orationes, et alia pro memoriis omnia ut supra in vesperis.**

Ad Primam

Deus in adiutorium. **Ymnus.**

Memento salutis actor Quod nostri quondam corporis, Ex illibata virgine, Nascendo formam sumperis.

Maria mater gratie, Mater misericordie, Tu nos ab hoste protege Et hora mortis suscipe.

Gloria tibi domine Qui natus es de virgine Cum Patre et Sancto Spiritu, In Sempiterna secula. Amen.

Psalmi. Ad dominum. Levavi oculos. Lætatus sum. Ant. Dignare me laudare te

virgo sacrata, da michi virtutem contra hostes tuos. **Capitulum.**

Ab initio et ante secula creata sum, et usque ad futurum seculum non desinam: et in habitatione sancta coram ipso ministravi. Deo gratias. **R.** Post partum virgo, * Inviolata permansisti. **V.** Dei genitrix intercede pro nobis. Inviolata. Gloria. Post.

V. Benedicta tu in mulieribus. **R.** Et benedictus fructus ventris tui. Dominus vobiscum. etc. **Oratio.**

Gratiam tuam quesumus domine mentibus nostris infunde, ut qui angelo nunciante Christi filii tui incarnationem cognovimus per passionem eius et crucem, ad resurrectionis gloriam perducamur. Per eundem do. etc.

Ad Tertiam

Deus in adiutorium. etc. **Ymnus.** Memento salutis actor. **Psalmi.** *Ad te levavi. Nisi quia dominus.*

Qui confidunt. Lætatus sum. **Ant.** Gaude Maria virgo cunctas hereses sola interemisti in universo mundo. **Capitulum.**

Et sic in Syon firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Iherusalem potestas mea. Deo gratias. **R.** Sancta Maria mater Christi * Audi rogantes servulos. **V.** Et impetratam nobis celitus tu defer indulgentiam. Audi. Gloria. Sancta. **V.** Ora pro nobis sancta dei genitrix. **R.** Ut digni. etc. Dominus vobiscum. etc. **Oratio.** Concede nos famulos tuos. etc. Per do. etc.

Ad Sextam

Deus in adiutorium meum. etc. **Ymnus.** Memento salutis actor. **Psalmi.** *In convertendo. Nisi dominus. Beati omnes.* **Ant.** In prole mater, in partu virgo, gaude et letare virgo mater domini. **Capitulum.**

Et radicavi in populo honorificato: et in partes dei mei hereditas illius, et in plenitudine sanctorum detentio mea. Deo gratias. **R.** Ora pro nobis * Sancta dei genitrix. **V.** Ut digni efficiamur promissionibus Christi. Sancta. Gloria. Ora. **V.** Elegit eam deus et preelegit eam. **R.** Et habitare eam facit in tabernaculo suo. Dominus vobiscum. Oremus. **Oratio.**

Protege domine famulos tuos subsidiis pacis et beate Marie semper virginis patrociniis confidentes: a cunctis hostibus redde securos. Per do. etc. **C**oncede nos famulos tuos. etc. Per do. etc.

Ad Nonam

Deus in adiutorium. **Ymnus.** **M**emento salutis actor. etc. **Psalmi.** *Sæpe expugnauerunt. De profundis. Domine non est.* **Ant.** Beata mater, et intacta virgo, gloriosa regina mundi intercede

pro nobis ad dominum. **Capitulum.**

Quasi cedrus exaltata sum in Libano, et quasi Cypressus in monte Syon, quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rose in Ihericho. Deo gratias. **R.** Elegit eam deus * Et preelegit eam. **V.** Et habitare eam facit in tabernaculo suo. Et. Gloria. Elegit. **V.** Sancta dei genitrix virgo semper Maria. **R.** Intercede pro nobis ad domionum deum nostrum. Dominus vobiscum. **Oremus. Oratio.**

Famulorum tuorum quesumus domine delictis ignosce, ut qui tibi placere de actibus nostris non valemus, genitricis filii tui domini nostri Ihesu Christi intercessionem salvemur. Qui tecum vivit. etc. **Predicto modo fiat per totum annum cotidianum officium beate virginis quando faciendum est, excepto quo in adventu**

dicitur ad Magnificat Ant. O virgo virginum quomodo fiet istud, quia nec primam similem visa es nec habere sequentem, filie Iherusalem quid me admiramini, divinum est mysterium hoc quod cernitis. **Et ad Vesperas et ad Matutinas et ad Tertiam. Oratio.**

Deus qui de beate Marie virginis utero verbum tuum angelo nunciante carnem suscipere voluisti, presta supplicibus tuis, ut qui vere eam genitricem dei credimus, eius apud te intercessionibus adiuvermur. **Terminanda in Vesperis et Matutinas sic.** Per eundem Christum dominum nostrum. **In Tertia vero sic.** Per eundem dominum nostrum. etc. Amen. **Item ab Octava Epyphanie usque ad Purificationem in eisdem Horis. Oratio.**

Deus qui salutis eterne beate Marie virginitate fecunda, humano generi premia prestitisti, tribue quesumus ut ipsam

pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus actorem vite suscipere. **Terminanda in Vesperis et Matutinas sic.** Christum Dominum nostrum. **In Tertia vero sic.** Dominum nostrum Ihesum Christum. etc. Amen. **Item in tempore Paschali usque ab Penthcosten dicitur ad Magnificat Ant.** Regina celi letare alleluya quia quem meruisti portare alleluya, resurrexit sicut dixit, alleluya, ora pro nobis deum alleluya. **Sed in tempore Ascensionis dicitur.** Iam ascendit sicut dixit. **Ubi scriptum est.** Resurrexit.

De Quo Officium Sit Agendum

Notandum quod per totum annum Officium tam diei quam noctis ad Horas faciendum est de Tempore nisi in festis Sanctorum et per octavas et in octavis eorum et nisi in Sabbatis quando de Beata Virgine agitur in conventu. Quando igitur de Tempore fuerit faciendum: omnibus Dominicis extra Tempus Pascale faciende sunt novem lectiones in Matutinis. In profestis autem diebus per totum annum fiant tantum tres nisi in Triduo ante Pasca. Tempus autem Paschale vocatur missa de vigilia Pasche et deinceps usque ad primas Vesperas Trinitatis exclusive.

De Responsorio in Primis Vesperis Dominice

Omni tempore quando hystoria dominicalis in sua prima Dominica inchoatur, responsorium dicendum est in primis Vesperis. Quando vero propter aliquod imped-

imentum Dominica non habet primas Vesperas, vel hystoria dominicalis non cantatur in Dominica in qua primo debuit inchoari: responsorium in Vesperis de cetero non dicatur.

De Oratione Dominicali

Notandum est quod oratio Dominicalis semper dicenda est in Sabbato precedenti ad Vesperas, et in ipsa Dominica ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Dominica agitur, preterquam in Prima et in Completorio. Et hoc sciendum quod ubicumque dicitur lex oratio dicatur ad Horas nunquam intelligitur de Prima neque de Completorio nisi specialiter exprimatur. Dicenda est etiam oratio Dominicalis per ferias sequentis ebdomade usque ad Vesperas Sabbati exclusive ad omnes Horas tam diei quam noctis quando de Tempore agitur: nisi in ieiuniis Quatuor Temporum Adventus et in quarta

feria Cinerum et deinceps usque ad Dominicam in Albis exclusive, et nisi in tribus diebus Rogationum, et nisi in ebdomada Pentecostes, et nisi due aut plures orationes Dominicales infra ebdomadam sint dicende. Quando vero due vel plures orationes infra unam ebdomadam dicende fuerint, postquam una infra ebdomadam fuerit incepta, dicatur quando de Tempore agitur usque dum alia inchoetur: et sic deinceps si plures dicende fuerint. Ille autem orationes que infra ebdomadam inchoantur, semper sunt in Laudibus inchoande. Hoc etiam sciendum quod oratio que dicitur ad Laudes semper dicenda est ad Tertiam, Sextam et Nonam nisi in ieiuniis Quatuor Temporum Adventus et in duobus diebus Rogationum. Dicitur etiam ad Vesperas quando agitur de eodem de quo in Laudibus, nisi per fe-

rias in Quadragesima et in duobus diebus Rogationum.

De Omelia Dominicali Quando Legenda vel Transferenda vel Officio Dimittenda Sit

In omni Dominica, nisi festum vel octava dies festi habentis octavam impediat, tres ultime lectiones de expositione Evangelii dominicalis legantur preterquam in vigilia Natalis Domini, quando in Dominica evenerit, tunc enim omelia dominicalis omittitur illo anno. Et nisi quando aliqua vigilia habens propriam omeliam in Dominica evenerit. Tunc enim tres ultime lectiones erunt de omelia vigilie et omelia dominicalis in aliquam feriam transfertur, preterquam in vigilia Sancti Andree, quando in Dominica evenerit. Tunc enim omelia dominicalis legenda est, et omelia de vigilia illo anno penitus dimittenda. Quando vero propter aliquod im-

pedimentum dominicalis omelia non legitur in Dominica, semper infra ebdomadam suam in aliqua feria est legenda, nisi quando festum Sancti Silvestri in Dominica evenierit, et quando festum Beati Petri Martyris, vel Apostolorum Philippi et Iacobi vel Sancte Crucis vel Corone Domini, in Dominica ante Ascensionem evenierint. Tunc enim omelia dominicalis dimittitur illo anno. Dimittuntur etiam due ultime omelie dominicales que sunt post *Domine in ira*, quando inter octavas Epiphanie et Septuagesimam non sunt ferie vacantes in quibus possint legi. Similiter et omelia Evangelii *Loquente Ihesu* dimittitur quando tantum viginti due septimane fuerint inter *Deus omnium* et Adventum, si in vicesima secunda septimana non fuerint tot ferie vacantes, quod omnia Evangelia legi possint. *Te Deum* dicatur omnibus Domini-

cis, preterquam in Adventu et in Septuagesima et deinceps usque ad Pascha exclusive, nisi quando festum Purificationis in Septuagesima vel Sexagesima vel Quinquagesima evenierit.

De Divisione Hystorie Dominicalis per Feras

Sciendum quod per totum annum responsoria de hystoria dominicali per ebdomadam, quando de Tempore agitur hoc ordine sunt dicenda. Videlicet in secunda et quinta feria, tria prima. In tertia et sexta feria tria media. In quarta feria et Sabbato, tria ultima, et hoc observandum est nisi aliter sint signata. Quando autem festum aliquod infra ebdomadam celebratur, nihilominus ordo predictus in reliquis feriis observetur.

Ubi Adventus Domini Celebrandus Sit

Adventus Domini semper celebrari debet in Dominica que

vicinior est diei Sancti Andree, sive precedat sive sequatur, vel in ipso die Sancti Andree quando in Dominica evenierit. Omnia que ad Horas tam diei quam noctis per totum Adventum dicenda sunt, que in Breviario non sunt notata, dicenda sunt secundum quod in Dominica *Domine ne in ira* et in eius feriis sunt signata.

Dominica Prima in Adventu Domini Sabbato Precedenti

Ad Vesperas Ant. Benedictus. **Psalmi.** Superpsalmos. **Cetere ad ceteros. Capitulum.**

Ecce die veniunt dicit dominus et suscitabo David germen iustum, et regnabit rex et sapiens erit, et faciet iudicium et iustitiam in terra. **R.** Missus est. **Ymnus.**

Conditor alme syderum, eterna lux credentium, Christe redemptor omnium, exaudi preces supplicum.

Qui condolens interitu mortis perire seculum, salvasti mundum languidum, donans reis remedium.

Vergente mundi vespere uti sponsus de thalamo, egressus honestissima virginis matris clausula.

Cuius forti potentie genu curvantur omnia, celestia terrestria fatentur nutu subdita.

Te deprecamur Agyie venture iudex seculi conserva nos in tempore hostis a telo perfidi.

Laus honor virtus gloria Deo Patri et Filio, Sancto simul Paraclito in sempiterna secula. Amen.

V. Rorate celi desuper et nubes pluant iustum.

R. Aperiatu terra et germinet salvatorem.

Ad Magnificat Ant. Ecce nomen domini venite de longinquo, et claritas eius replet orbem terrarum.

Oratio.

Excita quesumus domine potentiam tuam et veni, ut ab im-

minentibus peccatorum
nostrorum periculis te
mereamur protegente
eripi, te liberante salvari.
Qui vivis.

Ad Matutinis Invitat.
Ecce venit rex * Occur-
ramus obviam salvatori
nostro. **Ymnus.**

Verbum supernum
prodiens a patre
olim exiens, qui natus
orbi subvenis cursu de-
clivi temporis.

Illumina nunc pectora
tuoque amore concrema,
audito ut preconio sint
pulsa tandem lubrica.

Iudexque cum post
aderis rimari facta pec-
toris reddens vicem per
abditis iustisque regnum
per bonis.

Non demum arctemur
malis Pro qualitate crim-
inis Sed cum beatis com-
potes Simus perennes ce-
libes.

Laus honor virtus gloria
Deo Patri et Filio, Sancto
simul Paraclito in sem-
piterna secula. Amen.

In Primo Nocturno Ant.
Scientes quia hora est

iam nos de somno surg-
ere, nunc enim proprio
est nostra salus quam
cum credidimus, nox
precessit dies autem ap-
propinquavit. **Psalmi.**

*Beatus vir. Quare fre-
muerunt. Domine quid.
Domine ne in. Domine
deus meus. Domine
dominus noster. Con-
fitebor tibi. In domino
confido. Salvum me fac.
Usquequo domine. Dixit
insipiens. Domine quis
habitabit. Gloria. V.*

Ex Syon species decoris
eius. **R.** Deus noster
manifeste veniet.

Lectio Prima.

Visio Ysaie filii Amos,
quam vidit super lu-
dam et Hierusalem, in
diebus Ozie, Ioathan,
Achaz, Ezechie, regum
Iuda. Audite celi et au-
ribus percipe terra: quo-
niam dominus locutus
est. Filios enutrivit et ex-
altavi: ipsi autem spre-
verunt me. Hec dicit
dominus deus, converti-
mini ad me et salvi eri-
tis. **R.** Aspiciens a longe,
ecce video dei poten-

tiam venientem et nebulam totam terram tegentem. * Ite obviam ei et dicite. * Nuncia nobis si tu es ipse. * Qui regnaturus es. * In populo Israel. **℣.** Quique terrigene et filii hominum simul in unum dives et pauper: Ite. Repetatur usque in finem. **℣.** Qui regis Israel intende qui deducis velut ovem Ioseph. Nuntia. Usque in finem. **℣.** Excita domine potenciam tuam et veni et salvos facias nos. Qui regnaturus. Usque in finem. Gloria Patri. In populo Israhel. **℞.** Aspicens.

Lectio Secunda.

Cognovit bos possessorem suum, et asinus presepe domini sui; Israel autem me non cognovit et populus meus non intellexit. Venti peccatrici, populo gravi iniquitate, semini nequam, filiis sceleratis. Dereliquerunt dominum; blasphemaverunt sanctum Israel, abalienati sunt retrorsum. Hec dicit. **℞.**

Aspiciebam in visu noctis, et ecce in nubibus celi filius hominis venit et datum est ei regnum et honor. * Et omnis populus tribus et lingue servient ei. **℣.** Potestas eius potestas eterna que non auferetur, et regnum eius quod non corrumpetur. Et.

Lectio Tertia.

Super quo percutiam vos ultra addentes prevaricationem? Omne caput languidum, et omne cor merens, a planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas. Vulnus et livor et plaga tumens, non est circumligata, neque curata medicamine, neque fota oleo. Hec dicit. **℞.** Missus est Gabriel angelus ad Mariam virginem desponsatam Ioseph nuncians ei verbum et expavescit virgo de lumine, ne timeas Maria invenisti gratiam apud Dominum, ecce concipies et paries. * Et vocabitur altissimi filius. **℣.** Dabit ei dominus sedem David

patris eius, et regnabit in domo Iacob in eternum. Et. Gloria. Et.

In Secundo Nocturno

Ant. Hora est iam nos de somno surgere, et aperti sunt oculi nostri surgere ad Christum, quia lux vera est fulgens in mundo. **Psalmi.** *Conserve me domine. Gloria. Exaudi domine. Gloria. Diligam te. Gloria.*

℣. Egredietur virga de radice Iesse. **℞.** Et flos de radice eius ascendet.

Lectio Quarta.

Terra vestra deserta; civitates vestre succensae igni. Regionem vestram coram vobis alieni devorant, et desolabitur sicut in vastitate hostili. Et derelinquetur filia Syon ut umbraculum in vinea, et sicut tugurium in cucumerario, sicut civitas que vastatur. Hec dicit. **℞.** Ave Maria gratia plena dominus tecum. * Spiritus sanctos superveniet in te et virtus altissimi obumbrabit tibi, quod enim ex te nasce-

tur sanctum vocabitur filius dei. **℣.** Quomodo fiet istud quoniam virum non cognosco, et respondens angelus dixit ei. Spiritus.

Lectio Quinta.

Nisi dominus exercituum reliquisset nobis semen, quasi Sodoma fuisset, et quasi Gomorra similes essemus. Audite verbum domini principes Sodomorum; auribus percipite legem dei nostri populus Gomorre. Quo michi multitudinem victimarumstrarum dicit dominus? Plenus sum. Hec dicit.